

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2004-14

38

*Yıl:2 *2-14 Temmuz 2004 *Fiyatı: 750. 000 TL ISSN:1303-9350

Taş, sopa, barikat, molotof ve irademizle **BİZ KAZANDIK, BİZ KAZANACAĞIZ**

Aylardır süren hazırlıkların final anlamını taşıyordu 28-29 Haziran günleri. Tıpkı 6. Filo'nun ülkemize gelişi ve o tarihte yazılan direniş gibi, tıpkı 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi gibi bugünlerde de yaşanan ve yaşanacak olanlar tarihi bir öneme sahipti. Tüm meşru savunma yöntemleri kullanılarak “misafirperverliğimiz” emperyalist katiller ordusuna gösterilmeliydi. Hazırlıklar bu yöndeydi ve bunun içindi. Irak halkının direnişi Türkiye’de yaratılacak direnişle büyütülmeliydi. Ezilenlerin ve emperyalist işgal altındakilerin bek-

lentisi ve isteği bu yöndeydi. Felluce’deki direnişçilerin; “**Bush ülkenize geliyor onu teşhir edin**” çağrıları yanıtlanmalıydı.

Tarih ve saatler Büyük İstanbul Direnişi’nin yaşanmasına yaklaştıkça inancı ifade eden en somut slogan “**İstanbul’u NATO’ya dar edeceğiz**”di. Bu, barikatlar kurulup meşru savunma araçları kullanılmaya başlandığında “**İbrahimler’in ruhuyla NATO’ya geçit vermeyeceğiz**” şeklini aldı. Kararlılık ve inançla kurulan barikatların ardında örülen direniş büyürken Felluce halkı İstanbul sokaklarında atılan

sloganlara ses veriyordu.

28-29 Haziran Büyük İstanbul Direnişi’nde çatışılan her sokak bir mevziydi. Bu mevzide her türlü yardımı ve fedakarlığı gösteren halk geleceğe umutla bakıyordu.

Bir tarihi deneyim olarak yaşadığımız bu günlerden dersler çıkararak daha güçlü bir şekilde yarınlarımıza asılmanın zamanı. Onlar plan yapıp kararlar alabilirler. Bu yenilgiye mahkum oldukları gerçeğini hiç bir zaman değiştirmez. Bu inanç ve iradeyle kurulan barikatları, çatışılan mevzileri şimdi büyütme zamanı.

Tüm devrimcilerle birlikte örülen bu önemli süreç bir kez daha şunu gösterdi ki, devrimci dayanışma duygu ve pratiği an-

cak sıcak mücadele alanlarında layıkıyla yaşanır ve kendini bu mevzilerde gösterir. Yürünecek yolun uzunluğu hesap edildiğinde böylesi süreçleri birlikte yürütme durumunun bundan sonra da yaşanacağı görülmelidir. Bu anlamda bugünden dersler çıkarılması ve büyütülmesi gerekenleri bu noktadan da hesaplayarak yürünmelidir.

Aylardır zirve hazırlığını sürdüren devlet, emekçilerin alınlarını katiller ordusu için kullandı. Binlerce silahlı gücünü İstanbul’a getirdi. O yaptığı zirveyle ezilenleri tehdit etme çabasındaydı. Fakat devletin binlerce kolluk kuvveti gücüne rağmen **direneler tarihe not düşenlerdi.**

ENTERNASYONAL

Yeni Halk Ordusu sözcüsü “Ka Roger” ile bir karşılaşma

FKP-YHO’nun sözcüsü Gregoria Rosal (Ka Roger) ile yapılan bu röportaj, Manila Times’da 9 Haziran 2004’te üç bölüm halinde yayınlandı. Röportajda yer alan özel görüşler yazara aittir ve Filipinler Komünist Partisi ve devrimci güçlerin bakışını yansıtmamaktadır. Ancak burjuva bir yayında da çıksa birçok gerçeği görmek açısından önemlidir diye düşünerek sizlerle paylaşıyoruz.

Sayfa 14-15

İşçi-köylü’den

İSTANBUL SOKAKLARINDA
YÜKSELEN DİRENİŞ
FELLUCE SOKAKLARINDA YANKILANDI

Sayfa 30

TTB'den umuda beyaz yürüyüş

Türk Tabipler Birliği'nin "özlük hakları, iş güvencesi, meslek onuru, sağlık hakkı için" 16-18 Haziran tarihleri arasında yapılan "Umuda Beyaz Yürüyüş" başlıklı eylemi 16 Haziran'da Kırklareli Devlet Hastanesi'nden yola çıkan hekimler tarafından 17 Haziran'da İstanbul'da devam etti ve 18 Haziran'da Ankara'ya gelmesiyle son buldu.

Aylardır insanca yaşam ve çalışma koşulları istekleri için eylem yapan sağlık çalışanları Kamu Reformu Yasası ile birlikte sağlıktaki ticarileştirme politikalarının hızlandığı süreçte eşit, ücretsiz sağlık, hekimlerin ve çalışanların çalışma koşullarının iyileştirilmesi için "Umuda Beyaz Yürüyüş" eylemiyle taleplerini bir kez daha dile getirdiler.

16 Haziran'da Kırklareli Devlet Hastanesi'nden yola çıkan yürüyüş 17 Haziran'da SSK Okmeydanı Hastanesi'ndeki meslektaşlarıyla buluştu. SSK Göztepe Hastanesi ve Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde yapılan eylemin ardından saat 18.30'da kitle Ankara'ya doğru hareket etti. İstanbul'da SSK Okmeydanı Hastanesi önünde eylem yapan doktor ve sağlık çalışanları, sağlığı ticarileştirme politikalarından vazgeçilmesini istediler. TTB ve SES Şişli Şube'nin ortak düzenlediği eylemde NATO karşıtı sloganlar da atıldı. Eyleme çok sayıda hasta ile hasta yakını katılırken KESK, DİSK, İstanbul Veteriner Hekimler Odası da destek verdi. Eyleme katılanlar hastanenin po-

liklinik bölümüne kadar yürüyüşlerini sürdürdüler. Hekimler adına konuşan TTB Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu sağlık çalışanlarıyla sorunlarının ortak olduğunu belirterek, SES'le birlikte hareket etmeye devam edeceklerini ifade etti.

18 Haziran'da Ankara'ya gelen hekimler saat 18.30'da Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda Ankara Tabip Odası üyelerince karşılandı. TTB üyeleri "sağlıkta dönüşüm dediler; üfürdüler, üfürerek ancak balon şişirdiler" diyerek üzerlerinde "sağ-

lıkta dönüşüm projesi yazan balonları patlattı.

19 Haziran Cumartesi günü ise TTB Genel Kurulu, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde 600'ü aşkın hekimin katılımı ile yapıldı. Ancak TTB Yasası'nın Anayasa mahkemesince iptal edilen delege seçimini düzenleyen madde ile ilgili düzenleme yapılmadığı için seçim yapılmadı. Genel Kurul'da konuşan TTB Merkez Konseyi Başkanı Füsün Seyrek hekimlerin 5 Kasım, 24 Aralık ve 10-11 Mart'ta üzerlerine düşeni yaptığının değinen Seyrek, sağlığı her geçen gün daha çok tahrip eden politikalara karşı g(ö)revlerine devam edeceklerini dile getirdi.

Genel Kurul'da söz alan hekimlerin çoğu, performans, döner sermaye, özelleştirme, emeklilik ve benzeri uygulamaları eleştirirken, "hekimlerin, sağlık çalışanlarının ve halkın haklarının korunup geliştirilmesi için ortak çaba gösterilmesi" gerektiği vurgulandı.

Genel Kurul'un ardından "savaşı, sömürsüz dünya, herkese eşit, ücretsiz sağlık, hekimlere geçebilecek ücret" yazılı pankartın arkasında toplanan hekimler, Abdi İpekçi Parkı'na yürüyüşe geçtiler. Park'ta Genel Kurul'da hazırlanan deklarasyonu TTB adına İstanbul Tabip Odası Başkanı Gencay Gürsoy okudu. Gürsoy, sözlerini "susmayacağız, beyaz lekelenmeyecek, g(ö)reve devam" şeklinde bitirdi. (Ankara)

NEPAL'DE GERİLLA PUSUSU

Nepal'in batısında Nepal Komünist Partisi (Maoist) liderliğinde gerici Monarşik devlete karşı savaşan gerillaların saldırısı sonucu 21 polis öldü, 12'si yaralandı.

Katmantu'nun 450 km batısındaki Kharikola'da gerillaların yola döşediği mayının polis kamyonları geçerken infilak ettiği, patlamanın ardından çatışma çıktığı belirtildi. Resmi yetkililer tarafından 21 polisin öldüğü açıklanan saldırının, Şer Bahadır Devba'nın 2 Haziran'da başbakanlık görevini üstlenmesinden bu yana meydana gelen en şiddetli saldırı olduğu kaydedildi.

BUSH HERYERDE NEFRETLE KARŞILANIYOR

ABD Başkanı Bush, NATO Zirvesi öncesi Ankara'dan önce 25 Mayıs günü bulunduğu İrlanda'da halkın büyük nefreti ve protestosuyla karşılandı. Avrupa Birliği başkanları ile görüşmeler yapmak üzere geldiği İrlanda'da "Bush'u Durdurun Kampanyası" adıyla bir gösteri düzenlendi. Bu kampanya çerçevesinde 10 bin kişi Bush'un savaş çığırkanı olarak adlandırılmasını ve her gün binlerce ABD askerinin kullandığı Shannon Havaalanından askeri uçuşların sona ermesini istedi.

Yürüyüş, başkent Dublin'in kuzeyinden başlayarak Başbakanın bürosuna kadar sürdü. Protesto gösterisine katılan Dublin Belediye Başkanı Andrew Montague "Eğer sesimizi yükseltmezsek, sessizliğimiz bizi boğacaktır. Bu Başkan tüm dünyaya Irak'ın işgali için nedenler konusunda yalan söylemiştir" dedi. Eylemde ayrıca Amerikan halkına da seslenilerek seçimlerde oy verilmemesini istedi.

UKRAYNA HALKI: ASKER ÇEKİLSİN

22 Haziran günü Ukrayna'da binlerce kişi askerlerinin Irak'tan çekilmesi talebiyle gösteri yaptı. Başkent Kiev'deki bağımsızlık meydanında toplanarak parlamento-yaya yürüyen 7 bin kişilik kitle, siyasetçilerin "kendi kazançları için başkalarının kanını dökme hakkı olmadığını" ifade etti.

Göstericiler, Ukrayna Devlet Başkanı Lenoid Kuçma'ya "Üniformanı giy, Irak'a git" çağrısında bulundu. Ukrayna yönetimi geçen Ağustos ayında Irak'a 1600 dolayında asker gönderdi. Devlet Başkanı Kuçma, askerlerin "sonuna kadar" Irak'ta kalacağını söylüyor.

BANKA HESAP NUMARALARI

Emriye Demirkır
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 0751 0067 5731 0000 009
TL Hesabı: 0751 0067 5743 0000 009
İş Bankası İstanbul/Aksaray Şub.
Euro Hesabı: 1002 1130549-TL Hesabı: 1002 1180043
Vakıfbank Valide Sultan Şubesi
Euro Hesabı: 00158 048 000 213746

Altunbaş davası zamanaşımına doğru gidiyor!

Hacettepe Üniversitesi'nde öğreniyen 1991 yılında polisler tarafından işkencede öldürülen Birtan Altunbaş'ın 17 Haziran 2004 tarihinde Ankara Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmasında da işkenceci polisler bulunamadı.

Birtan Altunbaş'ın öldürülmesiyle ilgili olayda dosyası ayrılan polisler Ahmet Baştan ve Naip Kılıç'ın Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki yargılamalarına devam edildi. Davanın bu duruşmasına da sanık "işkenceci polisler" katılmazken; insan hakları savunucuları, sivil toplum örgütleri olmak üzere çok sayıda kişi duruşmaya katıldı.

Mahkemenin, giyabi tutuklu Ahmet Baştan'ın bulunması için Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü'nce cevap verilmemesi takdirde suç duyurusunda bulunacağı uyarısıyla yazdığı yazı sonucunda Baştan'ın adresinin tespit edildiği yönünde cevap geldi. Baştan'ın emekli maaşını Pendik'teki Ziraat Şubesi'nden çektiğinin belirtildiği cevapta, Baştan'ın adresi de

mahkemeye sunuldu. Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne yazı yazarak adresi belirlenen Baştan'ın "takip edilerek yakalanıp, gereğinin yapılmasını" istedi. Altunbaş'ın avukatları ise Baştan'ın CMUK'un 104. Maddesine göre yakalanmasını istediler. Avukatlar Baştan'ın yakalanıp ifade vermesinin ardından kaçma ihtimali yönündeki kaygılarını dile getirmelerine rağmen bu talep mahkemeye reddedildi. Mahkeme, Altunbaş'ın avukatlarının polislerin "bir türlü bulunamaması" nedeniyle İstanbul Valiliği, İçişleri Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü hakkında suç duyurusunda

bulunma taleplerini de reddederken, bu kurumlara özel yazı yazılmasına karar verdi.

Duruşma çıkışında adliye önünde açıklama yapan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği üyesi Talat Şan, Altunbaş davasının sonuçlandırılmamasının Türkiye'de hukukun olmadığını en açık kanıtı olduğuna vurgu yaptı.

Altunbaş'ın avukatları Baştan'ın bulunduğu adresi 3 yıl önce mahkemeye sunmuş ve giyabi tutuklama kararının yerine getirilmesi için kuruluşlara yazı yazmıştı. Ancak ilgili kuruluşlar Baştan'ın adresinin bulunmadığı gerekçeyle giyabi tutuklama kararını Baştan'a tebliğ etmemişti. Birtan Altunbaş'ın sorgulama ekibinde yer alan 10 polisin yargılandığı mahkeme kapsamında Ahmet Baştan ve Naip Kılıç'ın dosyaları kendilerine ulaşılmadığı gerekçeyle ana dosyadan ayrılmıştı. Kılıç ve Baştan hakkında TCK'nın "işkence suçu" maddesi ile "kastı aşan adam öldürme" suçlarından 8'er yıl hapis cezası ile cezalandırılması talep ediliyor. Ancak Ahmet Baştan adlı polis 6 yıldır bulunamıyor(!) 2006 yılında zamanaşımına girecek olan dava yine ertelendi. (Ankara)

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

ABD'nin Irak yenilgisinin resmi; FELLUCE DİRENİYOR

Irak'ın Felluce kenti ardı arkası kesilmeyen ABD bombardımanı altında direniyor. Ancak bu katliam girişimleri sırasında bile ABD başkanı Bush Irak'a "demokrasi" götürdüklerini iddia etmekten geri kalmıyor. Adeta tüm dünya halkları ile alay edercesine "Irak'ta demokrasi doğuyor" diyen Bush'un "henüz zafer kazanamadık ama Irak halkını özgürleştirmek için, onların özgürlüğünü güvence altına almaya kadar kalacağız. Siz askerler Irak, Afganistan ve tüm dünyada de-

mokrasinin gelişmesine yardım ederek insanlara acı ve nefretin alternatifini veriyorsunuz. Bu dünya barışı için çok önemli" sözleri dünya halklarına yönelik bir hakaret gibi. Çünkü tıpkı Bush'un söylediği gibi Irak ve Afganistan'da yaşananlar ortada. Özellikle Irak'ta Ebu Garip Hapishanesi'nde yaşanan işkence olaylarının ardından basına yansıyan belgeler ABD'nin demokrasi anlayışını gün ışığına seriyor. ABD Adalet Bakanlığı'nın 2002 yılında Beyaz Saray'a sunduğu ra-

porda "terörle mücadelede" işkencenin meşru olabileceğini savunduğu da bu gereklerden bir tanesi. Rapora göre "şüpheli" ölmedikçe veya iç organları işlevsiz hale gelmedikçe yapılan işkencenin aslında işkence olmadığı, terörle mücadele olduğu savunuluyor. Yine aynı raporda "fazla olmayacak ya da uzun sürmeyecek şekilde kişinin canının yakılması" da işkence sayılmıyor.

İşte ABD demokrasisinin örnekleri. Örneğin ABD'li askerlerin Iraklılara yaptıkları işkencelere bakalım. İşgalciler fiziksel şiddetin yanında özellikle Iraklıların daha fazla etkileneceği domuz eti yedirme, çıplak bekletme, tecavüz, erkeklere kadın iç çamaşırı giydirmeye gibi yöntemleri denemektedir. Bush tüm bu yaşananları "Amerikan tarzına yabancı olaylar" olarak gösterse de ABD askerlerinin eğitim koşulları sırasında söylediği "Rape and Pillage, Bu mtheVillage" yani "tecavüz et, yağmala, köyü yak" şeklinde sözleri olan şarkı tam da Amerikan tarzına yakışır şekildedir.

Yine bunun gibi Ebu Garip Hapishanesi'nde görev yapan eski bir ABD'li komutan olan Janis Karpinski kendisine "Irak'lı tutsaklar köpekler gibidir. Bir an bile kendilerinin köpekten daha üstün olduğuna inanmalarına izin verirsiniz onlar üzerindeki kontrolünüzü kaybedersiniz" denildiğini itiraf etti. İşte tüm bunlar burada saymadığımız daha binlerce başka

örnek ABD demokrasisinin, Amerikan tarzının örnekleridir.

ABD "demokrasisine" karşı Irak'ta yaşanan direnişin göz bebeği olan Felluce ABD'nin yenilgisinin resmini her gün yaşanan saldırılar ve direnişler ile tekrar tekrar çiziyor. İşgalcilerin bombardımana tuttuğu Felluce'de sokağa çıkma yasağı vb. uygulamalarda emperyalistler açısından çözüm getirmiyor. Her saldırıdan sonra direnişçiler misilleme eylemleri yaparak yaşanan sokak çatışmaları da ABD'li askerlerin sıkıştığı anlar olmaya devam ediyor. Yapılan protesto gösterilerinde de ABD'ye öfke yaşıyor.

İşgalci askerlerin işkence yaparak öldürdüğü Iraklıların cesetlerini parçaladıkları ortaya çıkarken burjuva basında ise direnişçilerin esir aldıkları işgal askerlerini ülkelerinin taleplerini yerine getirmemeleri üzerine öldürmeleri "vahşet", "terörizm" olarak veriliyor. Son olarak Güney Koreli bir esirin Kore devletinin direnişçilerin talepleri değerlendirmek bir yana yeni asker gönderme kararında ısrar etmesi üzerine öldürülmesinin ardından da aynı çılgınlıklar atıldı. Ancak burada basının pek üstünde durmadığı asıl önemli nokta Koreli askerinin cenazesinde ailesinin asıl suçlu olarak Güney Kore devletinin işgal yanlısı tutumlarını göstermesi ve ABD'yi suçlamasıdır. Güney Kore'de halkın bu olay karşısında yaptığı ve hükümeti protesto amacını taşıyan gösteriler önemlidir.

Asgari ücret tespit edildi; Emekçilere 15 milyon zam

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun asgari ücreti belirlemek için yaptığı üçüncü toplantıdan emekçiler için % 5'lik zam çıktı. Yani asgari ücret 15 milyon arttırıldı. Sonuç olarak 1 Temmuz 2004 tarihinden itibaren geçerli olacak net asgari ücret 318 milyon 233 bin lira oldu. Komisyonun aldığı % 5'lik zam karar ile 16 yaşından büyük işçiler için 423 milyon olan brüt asgari ücret, 444 milyon 150 bin liraya; 303 milyon olan net asgari ücret ise 318 milyon 233 bin liraya yükseldi.

Aslında emekçilere bir hakaret olmakta başka bir anlam taşımayan yeni asgari ücret kimsenin derdine deva olacak gibi görünmüyor. Yaşam koşulları her gün daha da kötüleşen, sendikaların yaptıkları araştırmalara göre sefalet ücretinin altında bir maaşla geçinmeye mecbur bırakılan, nerede ise açlık sınırının altında yaşayan emekçileri hükümetin çıkardığı yeni yasalarla birlikte zor günler bekliyor.

Bu yasa önerilerinden bir tanesi de Sosyal Güvenlik Sistemini inceleyen Dünya Bankası'ndan geldi. Bu uygulamaya göre hükümet artık emekli maaşlarından vergi alacak. Dünya Bankası tarafından hazırlanan "Türkiye'nin Emeklilik Sistemi ve Reform Önerileri" başlıklı rapora göre emekli aylıkları ya da prime esas aylıkları vergilendirilecek. Ve bu vergilendirmeler özellikle genç emekliler ve yüksek emekli aylıkları için geçerli olacak. Yani hükümet emeklilere kaşıkla verdiğini kepçe ile geri alacak. Türkiye'deki sosyal güvenlik sistemini "çok cö-

mert" olarak nitelendiren Dünya Bankası yetkilileri ayrıca Türkiye'de genç yaşta emekli olunduğunu değerlendirmelerine ekleyerek bunun hükümete ek olarak çok fazla yük getireceğini, böylece mali krize yol açacağını savundu ve sonuç olarak mali krizin yükünü de emeklilere atmış oldu. Bu uygulamalar aynı zamanda emekli aylıklarının tırpanlanmasını da gündeme getiriyor. Emeklilik yaşının yükseltilmesi ve maaşların tırpanlanması gibi atılacak ilk adımların ardından yukarıda da değindiğimiz gibi emekli aylıklarını vergilendirmeyi düşünen devlet ayrıca tasarının başka bir maddesi ile de emeklilerin ilaç katkı paylarını eczanelere yatırmalarını değil maaşlarından kesilmesini gündeme getiriyor. Bu uygulama ile bazı eczanelerin emeklilerden almak istemedikleri katkı payları devlet zoruyla emeklilerin maaşlarından kesilmiş olacak.

IMF heyetinin ziyaretini tamamlayıp gitmesinin ardından basına bir açıklama yapan Devlet Bakanı Ali Babacan ise Meclis tatile girmeden önce "canla başla" çalışıp söz konusu yasaları hükümet olarak en kısa zamanda çıkartacaklarını belirtti. Halkın belini büken yasaların uygulayıcısı AKP hükümetinin Devlet Bakanı Babacan ise tüm verilere rağmen ekonominin iyi gittiğini iddia etti. Asgari ücret alan bir işçinin 1 kilo et almak için 9 saat çalışmak zorunda olduğu yapılan araştırmalarla kanıtlanmışken Babacan'ın bu iddiası gülünç olmaktan ileri gitmiyor. Harb-İş sendikasının yapmış olduğu bir araştırmaya göre

re asgari ücret alan bir işçinin 1 kilo beyaz peynir alabilmesi için 5; 1 kilo kiraz alabilmesi için ise 3 saat çalışması gerekiyor. Farklı bir deyişle asgari ücretli bir işçi aylık maaşı ile 25 kilo et; 44 kilo beyaz peynir; 76 kilo kiraz alabiliyor.

6 milyar lira ile geçinemediğini iddia eden başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın aksine asgari ücretle geçinmek zorunda olan emekçiler 1 kilo et için 9 saat çalışmak zorunda.

HALK DÜŞMANI YASALARA HER GÜN BİR YENİSİ EKLENİYOR

Emperyalist efendileri için yasa üstüne yasa çıkartarak onlara hizmet eden AKP hükümeti emekçilere gelince ise krizden dem vurmakta ve tüm yükü emekçilerin sırtına atmaktadır.

Bu yasalardan bir tanesi de son günlerde basına yansıyan Cargill'e yönelik af yasasıdır. Kanunlara göre tarım arazisi üzerine fabrika kurulamazken bu yasalara rağmen Çanakkale Seramik ve Yalova Aksa fabrikaları tarım arazisi üzerine kuruldu. Mahkeme yasalara dayanarak bu fabrikaların kuruluşuna engel olduğu için AKP hükümeti bu sorunu çözmeye girişti ve sonuç; Bu fabrikaların kurulduğu alanlar Endüstri Bölgesi ilan edilerek buralarda tüm yasalar geçersiz hale getirildi.

Endüstri Bölgesi Yasası'nda yapılan değişiklikler ile de bu gelişmelere önceden hazırlık yapan devletin bu uygulama-

larına göre isteyen istediği yerde (yani emperyalistler) fabrika kurabilecek. İsrail ile Ürdün arasında yapılan ABD'ye alabileceğine olanak sağlayan Endüstri Sana-yi Bölgeleri yasası ile özellikle Tekstil sektöründe sömürüyü kat kat artırırken aynı zamanda Cargill'e yönelik olarak getirileri söz konusu. Yukarıda saydığımız yerler dışında Bursa'nın en verimli arazisinde fabrika kuran Cargill'in çıkartılan bu yasalar ile istediği her yerde fabrika açmasının önü ardına kadar açıldı.

Ancak IMF ve Dünya Bankası ile yapılan toplantıların sonuçları sadece bu kadar değil. Özellikle özelleştirme saldırılarının artacağını görmek için kahin olmaya gerek yok. Bunun yanında daha birçok saldırının altına imza atan AKP hükümetinin bu politikaları ile emekçileri daha zor günlerin beklediği de ortada.

Sınıfsal Bakış

**HİÇ BİR YERDEN ÇIKIŞ YOK,
HER YER FELLUCE OLACAK!**

“Irak’ta kaybettiniz. Bundan sonraki mesele ne kadar aşağılanacağımızı seçmek olacak.”

Bu sözleri eski İsrail Başbakanı **Ehud Barak**’ın ABD’nin 2 numaralı adamı **Dick Cheney**’ye sarf ettiğini iddia eden, New-Yorker dergisinin **Pulitzer** ödüllü tanınmış gazetecisi **Seymour Hersh** (20.06.04). **Ebu Garib** Hapishanesi’nde yaşananların deşifre edilmesinde de önemli rol oynamasıyla adından söz ettiren **Hersh**; bugünlerde de, Irak’ın bölünmesi hesapları, İsrail’in **Kürt** devleti senaryolarındaki yeri ve ilişkileri konusunda yaptığı haberlerle gündem yaratmış durumda.

Bütün bunlar sadece **30 Haziran**’a kadar Irak’taki takvimle ilgili bir aciliyetten kaynaklanmıyor. Esasen takvimle bağlı olan da yok. Ancak tescillenmesi gereken bir **reel durum** var. O da emperyalistlerin Irak’ta direnişi kıramadıkları gerçeği. Her türlü işbirliğine, satın almaya açık, bir faşist veya gerici devlete ait orduyu rahatlıkla dağıtabilir, kısa sürede bozguna da uğratabilirsiniz ancak Irak örneğinde görüldüğü üzere milis tarzı örgütlenen, halka dayanan, halkla bütünleşen direnişçi güçlerle başa çıkmak, dünyanın en ileri teknolojisi kullanılsa da **mümkün olamıyor**.

Kısa bir hatırlatma yapmakta fayda var: ABD emperyalistleri, başta İngiltere’nin desteği olmak üzere süreç içerisinde irili ufaklı diğer bir dizi ülkeden toplamı **160 bini aşkın** askerle işgal ettiği Irak’ta yüksek bir ateş gücünü uzun süre havadan uygulamış, **onbinlerce** kişiyi katletmiş daha fazlasını yaralamış, bir çok şehri harabeyi çevirerek, kabus gibi halkın tepesine çökmüştür. İlk etapta güneydeki Şii halkın direnişini aşmak için haftalarca uğraşmış, **esas** sorun yaşaması beklenen aşamaları ise rahatlıkla geçerek **Bağdat**’ta işgali tamamlamıştır. KYB ve KDP’nin başından beri işbirliği, Saddam’ın kuvvetlerinin kısa sürede dağılması, Şiiilerin ilk haftalardaki direniş sonrasında büyük ölçüde “tarafsız”,

“pasif” bir konuma sürüklenmesi üzerine her şeyin yolunda gideceği düşünülürken, işler “hiç yoktan” ters gitmeye başlamıştır.

Üstelik, önce bütün önemli adamları birer birer yakalandığı sonra oğulları öldürüldüğü ardından da Saddam’ın kendisi ele geçirildiği halde, bunlardan **bağımsız** olduğu için direniş hızından ve yükselişinden hiçbir şey yitirmemiştir. Bu dehşet, terör, işkence ortamında, bütün bu koşullara rağmen karşı koyuşun boy vermesi, gelişip güçlenmesi; Sünni Arap halkının bulunduğu bölgelere, daha fazla nüfusa sahip Şiielerin yaşadığı güneyden gelen destekle, direnişi, işgalcilere **kök söktürür** bir hale getirmiştir.

Irak’ta direnişin kıyasıya sürdürüldüğü başta **Ramadi-Bakuba-Felluce** üçgenindeki yerler olmak üzere bütün öteki şehirler, dağlık arazilere sahip olmadığı için coğrafi bakımdan klasik manada **“gerilla savaşı”**na uygun değildir. Nitekim işgalciler ilk günden beri uçak ve füze saldırılarını hiç sakımsızın yerleşim alanlarına yönelmeye devam etmektedirler. Bu durum bütün zorluklarına rağmen, direnişi halkın günlük yaşamına işler kılmayı da beraberinde getirmiştir. Öyle ki bugün Bağdat’ın bazı mahallelerinde bile durum bu merkezdedir.

Helikopterlerin içerilere rahat sokulmadığı, tankların kolaylıkla tur atamadıkları, motorize birliklerin devriye gezmeye cesaret edemedikleri bir **sürece** girilmiştir. İşgalin birinci yılında bu durum, emperyalistler için **geriye sayma** anlamına gelmektedir. Su yüzünde yapılan bütün tasarruflar; anayasalar, hükümetler, seçim takvimleri, devir teslim hazırlıkları, vb. **“kivranma”** manevrası olarak okunmalıdır. Gizli den yürütülen **asıl hesaplar** ise, Irak’ın üçe beşe bölünmesinden NATO eliyle yeni katliamlar tezgahlamaya kadar uzanmaktadır. Çok anlamlar yüklemeye çalıştıkları, **“Büyük Projeler”** ile süslemeye çalıştıkları senaryoların gölgesindeki **“çıkış”** planları,

tıpkı **“giriş”** hesaplarındaki gibi tutmamacaktır.

Bu yüzden **“gizli”** politik oyunlar bir kenara bırakılacak ve yine bölge halklarına **“kan kusturma”** operasyonlarına girişilecektir. Yapılan hazırlıklar buna yöneliktir. Almanya ve Fransa’nın yedeklenmesi için **usulen** teklifte bulunulması gerekmiştir. Bu devletleri süreçte aktif kılmamanın **olnaksızlığı**, ABD tarafından **iyi** bilinmektedir. NATO’nun istenilen biçimde (**tam tek-mil**) harekete geçirilemeye de yeniden canlandırılabilceği öngörülmektedir. **İstanbul**’da bunun adımları atılacaktır. Daha doğrusu, faşist Türk devleti başta olmak üzere bir takım faşist ve gerici devletlerin NATO eliyle gerçekleştirilecek saldırı, müdahale, işgal ve katliamlarda oynayacakları roller üzerinde **planlama ve görevlendirmeler** yapılacaktır.

Bunun da değil uzun ve orta vade, kısa vadede dahi **çıkılmaz** olduğu burjuva stratejistler tarafından bile açıkça ileri sürülebilmektedir. Daha açıkçası, Ortadoğu ya da çevreleyen daha geniş bir alana yönelik olarak yürütülecek askeri bir saldırı-işgal operasyonu, Afganistan ve Irak deneylerinin ardından kısa sürede **yenilgiyle** sonuçlanacaktır. Bu yüzden öncelikle ve de özellikle Irak’tan bir **“çıkış”** sağlanmak zorundadır. Bununla beraber, diğer emperyalist güçlerin kaydettiği gelişmeye paralel sınırsız artan ABD emperyalizminin **“daranlan dünyası”**, katlanılmaz kıldığı ezilenlerin dünyasını daha da **karartarak** ferahlatmak istiyor.

Bu birbirine endekslik olgusu terazinin iki kefesindeki **denge** gibidir. Sınıf mücadelesinin yönünü de belirleyen bu çatışmada, herkesin geleceğe ilişkin **“parlak”** sözler etmesi boşuna değildir. 21. yüzyılın hem **“ayaklanmalar”**, hem de **“imparatorluk”** için **“altın çağ”** olarak öngörülmesi, bunu doğrulamaktadır. Emperyalizm, sırtının duvara dayandığının farkındadır. Bu, son olmasa da **“esaslı”** bir hesaplaşmanın yaşanacağını göstermektedir. Geline aşama; yaratılan tarihsel birikim ve aynı zamanda tükenişin, insanlığı proletaryanın önderliğinde sınıfsız topluma doğru yönelişin **eşiğine** getirdiğinin işaretlerini fazlasıyla vermektedir.

Emperyalist sistemin önderliğine soyunan ABD şahsında bir bütün olarak okunan

somut gerçeklik budur. Onun bütün açmazları, yenilgileri ve çıkmazları bu **geniş çerçeve** içinde yorumlanmak durumundadır. Dolayısıyla bizim mücadeleye bu bilinç ve perspektifle asılmamız gerekmektedir. Bilinen ve sık tekrarlanan anlamda uzun, sabırlı, özverili, ısrarlı bir mücadele verilmesinden öte, **kazanılması mutlak** bir savaştan söz edildiği belleklerden çıkarılmamalıdır. Bu gerçekliğin ihmal edildiği bütün durumlarda savaş gemisi **su almaya** başlıyor demektir. Her seferinde filmin başa sarılmasını gerektiren bu durum, düşmana nefes aldırılmak ve süreci uzatmaktadır.

Bugün bütün emperyalist şeflerin, işkenceci katillerin suratlarındaki iğrenç ifade her zamankinden **daha net** okunuyor. Çünkü, teşhir olmuş ve yenilgiye uğramış durumdadır. Dünya halklarının karşısına çıkacak yüz bulamıyorlar. Her gittikleri yerden kovuluyorlar. Kendi televizyon programlarında boy gösterirken bile rahat değiller. Artık koruma timleri ile değil koruma orduları ile dolaşıyorlar.

Irak halkının direnişi, değişik boyutlarıyla da olsa tıpkı **Vietnam** gibi dünyaya çok şey göstermiş ve öğretmiş olmalıdır. **“Sünni Üçgeni”**ndeki **Felluce** merkezli isyan, işgal konvoyunu önce durdurmuş sonra da vurmaya başlamıştır. Bunun bastırılmaması, işgal sürecinde **kırılma** noktasıdır.

Birçok başka şeyin ötesinde, buradaki **kritik nokta**, kendi gücünün ayırıcılığına varma meselesidir. Başarabilme, becerebilme, üstesinden gelebilme, güç yetirebilme olarak sıralayabileceğimiz halkın iradesini **somutlama** olgusu, mücadele içinde elde ettiği deneylerle büyüyerek, baş edilmez, **“yenilmez”** bir güç haline gelmiştir. İşgalcilerle karşı haklı ve meşru mücadele-direniş zemininden yükselip serpilen ve düşmanın bütün hesaplarını alt üst eden bu **“bela”**nın son derece basit çözümlemesi budur. Bu durum önderlik ve örgütlülük durumuna göre farklılık arz etmeksizin bütün kitlesel direnişlerin, **“özdeneylerinden özgüven elde etme”** olgusuna denk düşmektedir.

ABD emperyalistleri Irak’tan çıkış bulamıyor. Hiçbir yerden çıkış bulamayacaklar. Girdikleri, buldukları her yer bir biçimde ya Vietnam ya Filistin ya da Felluce olacak!

TELEKOM’UN PEŞKEŞİNE TEPKİ

T. Haber-İş İstanbul 1 No’lu Şube üyeleri, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu’nun bazı maddelerinin değiştirilmesini öngören Yasa Tasarısı’nın TBMM tarafından onanarak Cumhurbaşkanlığı’na gönderilmesini protesto etmek amacıyla **24 Haziran 2004** tarihinde Avcılar Türk Telekom Müdürlüğü önünde toplandı. Telekom işçilerine destek vermek amacıyla, Basın Yayın ve İletişim Emekçileri Sendikası İstanbul Şube temsilcileri, Belediye-İş 2 No’lu Şube çalışanları, Eğitim-Sen İstanbul 7 No’lu Şube üyeleri ve Büyükçekmece Türk Telekom işçilerinin yanı sıra Türkiye’de bulunan Tunus Telekom-Posta Sendikası eski Genel Sekre-

teri **Hamami Jilani** de eyleme katıldı. Avcılar Türk Telekom binasına **“Türk Telekom halkın malıdır”** yazılı dev pankart asan ve **“Taşeronlaşmaya hayır”**, **“Telekom halkındır. Satılmaz”** yazılı önlük giyen kitle, Avcılar Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti. **“Hükümet yasasını al başına çal”**, **“Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek”** sloganları atan kitlenin Avcılar Meydanı’na kadar yürümesinin ardından Türkçe bilmediği için eylemde okunmak üzere bir mesaj yazan Jilani, **“Özelleştirme saldırıları bizim ülkemizde de var. Bizler Tunus’ta da aktif mücadeleye veriyoruz. Savaşlarda tüm dünya ülkeleri gibi Tunus’u da etkiliyor. As-**

lında özelleştirme ve NATO gibi konularda sorunlarımız ortak. Bu yüzden mücadelelerimizi de ortaklaştırmalıyız” dedi.

Daha sonra kitle adına konuşma yapan T. Haber-İş İstanbul 1 No’lu Şube Başkanı **Levent Dokuyucu**, **“Hükümetler 20 yıldır özelleştirmelerle ekonomiyi darboğazdan kurtaracaklarını söylediler. ‘Borçları ödeyeceğiz, yeni kaynak yaratacağız’ dediler. Ama geçen 20 yıl gösterdi ki bunların hepsi büyük bir yalan. Türkiye’nin borçları azalmadı ama daha da çoğaldı”** dedi. Özelleştirme ile işsizlik ve açlığın büyüdüğüne dikkati çeken Dokuyucu, **“Özelleştirme ile eğitim ve sağlık paralı hale getirildi, ülke kaynakları hortumlandı, yağmalandı, peşkeş çekildi”** diye konuştu. Türkiye’nin milliyetlerca dolarlık birikiminin yabancı te-

kellerin eline teslim edilmek istendiğini ifade eden Dokuyucu şöyle devam etti: **“Gözünü kar hırsı bürümüş bir avuç yabancılık tekel ve işbirlikçilerini memnun etmek için Telekom ateşe atılıyor. İktidara gelirken şeffaflık ve sosyal taraflarla diyalog vaat eden hükümet, bu yasa hazırlarken sermayenin temsilcileri olan, TÜSİAD, TOBB, MÜSİAD gibi rantiyeye çevrelerinin görüşünü almış, biz çalışanların temsilcilerinin görüşünü alma gereği bile duymamıştır. Çalışan temsilcilerinin talepleri gözardı edilmiştir. Bizler Cumhurbaşkanlığı Ahmet Necdet Sezer’in Telekom’un peşkeş yasasını ‘veto’ edeceğine inanıyoruz. Cumhurbaşkanlığı’na yasanın ‘veto’ edilmesi istemimizi içeren imza kampanyamızı sürdürmeye ve toplanan imzaları fakslamaya devam ediyoruz.”**

(H. Merkezi)

Maraş'ta grevde bulunan Arsan işçileri kararlı

Maraş'ta yıllar sonra ilk defa yapılan bir grev olma özelliğiyle daha da önem kazanan Arsan Tekstil grevini ziyaret eden okurlarımızın Öz İplik-İş Sendikası Eğitim Sekreteri Mehmet Kaplan ve işçilerle, grevle ilgili yaptıkları söyleşiyi sunuyoruz.

- **Öncelikle böyle kapsamlı bir grevin ilimizde ilk olduğunu biliyoruz. Bu grev aşamasına nasıl geldi, anlatır mısınız?**

- **Mehmet Kaplan:** Grevi yapmaya adeta mecbur bırakıldık. Verilen maaşların düşük olmasıyla birlikte (300 Milyon TL.) 15 yıldan beridir ödenen 4 maaş tutarındaki ikramiyemizi geri çektiler. Bu bardağı taşıran son damla oldu. Bunun üzerine biz de grev yapmaya karar verdik.

Arsan Tekstil San. Tic. A.Ş. grevin yaklaşıkğini anladığı zaman ikramiyenin 2'sini vermeyi teklif etti. Biz de bunu kabul etmedik.

- **Greviniz kaç gündür devam ediyor, kaç işçi katıldı?**

Grevimiz 18 gündür devam ediyor. 699 işçi greve katıldı. 129 işçi katılmadı.

- **Grevinize yönelik halkın, sendikaların ve patronların tavırları nasıl?**

Arsan fabrikasının patronu işçilerine 200 milyon vermeye razı. **Bu zihniyet neye hizmet ediyor? Bu para kendisine verilsin bakkalım kaç gün geçinebilecek. Maraş'ta sanayici yok ağa var.** Ağalıkla ve zorbalıkla bir

yere varılmaz. Zalimin zulmü varsa mazlumun da dağları var.

Bu anlamda pek destek görmedik. Halk bu greve duyarsız. Direnenler sadece işçiler ve aileleri. Bu hepimizin davası, alınterinin emeğin kavgası.

- **Grevde olduğunuz Arsan ve diğer fabrikalarda işçilerin sorunları nelerdir? Bu sorunların giderilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?**

İşçilerin başlıca sorunu emeklerinin karşılığını alamamalarıdır. Biz tüm gücümüzle işçilerin haklarını savunacağız. Avukatlarımız ve yöneticilerimiz burada. Arsan'da grev kırıcılığı tespit edildi ve kendilerine dava açıldı. Mücadelemizi yasal yollarla sonuna kadar sürdüreceğiz.

- **Eğer bir sonuç alınmazsa ilerisi için ne-ler yapmayı düşünüyorsunuz?**

Sonuç alacağımıza inanıyoruz. Çünkü bizim kaybımız günde 10 milyon, patronun ise milyarlar. Bu şehri yaksalar bizim sadece kaybedecek yorganımız var. Bu noktada Arsan sahipleri kaybedeceklerini düşünün. Kimsenin

mağduriyetini istemeyiz, sadece emeğimizin karşılığını istiyoruz.

- **Gördüğümüz kadarıyla işçi arkadaşların morali çok yüksek, bunu neye bağlıyorsunuz?**

İşçi arkadaşlarımızla bire bir konuşuyoruz. Sabah 8'den akşam 8'e kadar burası açık. Kendileriyle bire bir ilgilenip sohbet ediyoruz. Tüm yöneticilerimizle birlikte işçilerle nöbet-teyiz.

- **Bizden beklediğiniz nelerdir?**

Sesimizi duyurmadığımızı söylüyorlar bazı kişiler. Onca eylem yaptık yarın da bir mitingimiz olacak, elimizden gelen her şeyi yapıyoruz bu anlamda. Kimsenin malında mülkünde gözümüz yok. Mağduriyetimizin giderilmesini istiyoruz. Bunun için sizden destek bekliyoruz.

"YAPTIĞIMIZ GREV MARAŞ'TA BİR KIVILCIM"

- **Kaç senedir bu fabrikada çalışıyorsunuz?**

Arsan Tekstil işçisi (Velite Karalar): 8-10 yıldır burada çalışıyorum.

- **Greve gitme nedeninizi bir de sizden öğrenebilir miyiz?**

Hakkımızı almak için buradayız.

- **Maraş'ta ilk defa greve gidiyorsunuz, ne hissediyorsunuz?**

Bizim buradaki amacımız macera değil. Bizim de geleceğe yönelik planlarımız vardı. Ama hakkımız gasp edildi. Çoluğumuzun çocuğumuzun rızkını korumak zorundayız. Maraş'ta artık her şey rayına oturmuş, 36 bin tekstil işçisi sindirilmiş. Ağzından ekmeği alınmış. Bizim bu grevimiz Maraş'ta bir kıvılcım. Grev başladıktan sonra Hanifi Öksüz bizim emeğimize 200 milyon değer biçmişti, bu bizi daha da kamçılıdı. Burada işçi dayanışması çok güçlü, bunu kimse kıramaz.

- **Sizin gibi, ülkemizde ve dünyada hakkını alabilmek için mücadele veren işçilere bu-**

radan ne söylemek istersiniz?

Biz öz sermayemizden yanayız, bu yaşananlar IMF'den bağımsız değil. Bizim devletin IMF'ye avuç açmasından utanıyorum. IMF'den nefret ediyorum. Ayrıca 27-28 Haziran'da ki NATO Zirvesini de istemiyorum. Tüm halkımızdan buna tepki göstermesini bekliyoruz.

- **Bizden isteğiniz var mı?**

Bizim sıkıntımız medya bize destek vermiyor. Hepsisi (boyalı medya) bir patrona ait. Yok Televole, yok Biri Bizi Gözetliyor ama bizden bir haber yok. En son örnek Star gazetesi ve televizyonu kendi çıkarları için işçileri kullandı. Şimdi de biz grevdeyiz bizi de gösterse ya. Yaptıkları çığırkanlıkları ile bizi polis, jandarmayla karşı karşıya getiriyorlar. Onun için sizden sesimizi duyurmanızı bekliyoruz.

- **Burada işçi örgütlülüğü ve eylemlilikleri çok az bunu neye bağlıyorsunuz? Ve bunun için ne yapılmalı?**

Örgütlenmek gerekiyor ayrıca halkımız çok cahil. Halkımızı bu cehaletten kurtarmak gerekiyor. Bir defasında mahallede yaptığımız konuşmada mahalle halkı bize "niye greve gidiyorsunuz, iş veren size böyle eder şöyle eder" dediler. Halkın çıkan yasalardan haberi bile yok. İşçi Yasası, Kamu Reformu ve özelleştirme bunlar nedir? Bize ne faydası var? Halk bunu sorgulamıyor.

- **Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?**

Ayrıca enflasyon düştü diyorlar. Bu bize hiç yansımıyor. Asgari ücret yükselsin karnımız doysun ki biz buna inanalım. Başka da bir şey istemiyoruz.

Bu sene Arsan Center açıldı. İçinde sine-ma, bowling, yüzme havuzu vb. şeyler var. Şehrimiz için sözde eğlence yeri açmış. Ama bize gelince paramız yok diyorlar. Bu ikiyüzlülüktür. (Maraş)

Arsan Tekstil işçileri hakları için yürüdü

İkramiye hakkının gasp edilmek istenmesine karşı başlattıkları grevde 22. günü geride bırakan Maraş Arsan Tekstil işçileri, seslerini duyurmak için miting düzenledi. 17 Haziran tarihinde Hasan Sukuti Tükel Meydanı'nda toplanan Arsan Tekstil işçileri, Hafızlı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. "Bu yolda ölmek var,

dönmek yok", "Emeğimiz okyanus, istediğimiz bir damla" yazılı pankartları taşıyan işçiler, "Susma, sustukça sıra sana gelecek", "İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız" vb. sloganlarla tepkilerini dile getirdiler. Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı yürüyüşe siyasi partiler ve sendikalar da destek verdi. (Ankara)

Emekçinin Gündemi

KONFEDERASYONLARIN NATO'YU PÜSKÜRTME PLANLARI HAYATA GEÇİRİLDİ(!)

Ülkemizde gerçekleştirilen tarihi NATO toplantısına karşı bu döneme özgü oluşturulan birlikliliklerin içinde işçi konfederasyonları da "yer aldı". Zirveye birkaç gün kala eylem programını hazırlayan ve bunu da gösterişli bir basın toplantısıyla kamuoyuna sunan DİSK, şube temsilcileriyle ABD konsolosluğuna siyah çelenk bırakarak tarihi sorumluluğunu yerine getirmenin rahatlığıyla, açıklama yaptı.

Kendisini aynı zamanda BAK içinde de ifade eden DİSK ve KESK yaptıkları basın açıklamaları ile emekçilere "bakın böylesi tarihi bir dönemde gerekeni yaptık" mesajını iletmeyi de ihmal etmediler. Yapılan açıklamada ilginç olan "bir dizi yerde bildiri dağıttım, Ankara mitingine katılm" çalışmalarını ve bu planın ayrıntılarının yer aldığı uzunca eylem takviminin açıklamasının yanında zirve günü olan 28-29 Haziran tarihlerinde ne yapılacağına ilişkin net bir çağrının olmaması. Yani en kritik günlere dair net bir duruş olmayacak, diğer bir ifadeyle dünya ezilenlerine yönelik yapılacak saldırıların karar altına alınacağı günlerde DİSK, sadece gelişmeleri izleyecek.

Zirve günlerinde iş bırakma, iş yavaşlatma, zirve alanına emekçileri yönlendirme gibi sakıncalı(!) gündem maddeleri belli ki ne DİSK'in ne de KESK'in gündeminde. 1 Mayıs 2004'te Sarayhan'de kürsüde açıklama

yapan KESK başkanı Sami Evren hatırlanacağı üzere NATO'yu İstanbul'a sokmayacaklarını(!) duyurmuştu. Aynı Sami Evren zirve günlerinde planlanan bir eylem malzemesinin kucağında patlaması sonucu şehit düşen bir devrimci için "terörist" tanımlamasına, eylem için de "NATO'cuların işine yarar" açıklaması yapmaktan da geri durmamıştır. Öyle görünüyor ki konfederasyonların NATO'yu ülkeye sokmama planları kamu emekçilerini zirvenin yapılacağı günlerde sendikaların merkez binalarının önünde toplanarak açıklama yapılmasıyla sınırlı kalacak.

DİSK yakın bir zaman önce gerçekleştirdiği kongresinde emekçilerin gözünü doldurmak için "NATO'ya geçit vermeyeceğiz" andını içmişti. Ve ne gariptir ki verilen bu sözlerin üzerinden aylar geçmesine dahi fırsat kalmadan DİSK tarihi "NATO programı" nı açıkladı. Ve bu programına ilişkin de "tarihi pratiğini" hayata geçirdi(!)

Türk-İş yönetimi ise ülkemizdeki en büyük işçi konfederasyonu olmasına rağmen DİSK ve KESK gibi deyim yerindeyse namusu kurtaracak tek bir açıklama dahi yapmadı. Elbette ki bu değerlendirmeyi Türk-İş'e bağlı devrimci, demokrat şubelerin yaptıkları eylemleri ve NATO karşıtı eylemlere döviz ve sloganlarıyla katılanları dışında tutarak yapmak gerekir. Bu her üç konfederasyon içinde geçerlidir. Bu sendikalar Türk-İş'in yöneti-

minden bağımsız olarak mevcut niteliklerine ve sorumluluklarını yerine getirme çabası ile hareket etmişlerdir. Ancak tüm bunlarla birlikte Türk-İş yönetiminin geliştirdiği sessiz tablo toplumun en geniş kesimine yansıyan taraf olmuştur.

DİSK, KESK ve Türk-İş içindeki devrimci sendikal anlayışların hatırı sayılır düzeyde örgütlü bulunmamaları maalesef kamuoyuna yansıyan bu vahim tablonun değiştirilmesinin önüne geçememiştir. Bu tarihsel süreçte bu üç konfederasyonun tarihe düştükleri not yukarıda anlattığımız çerçevede olmuştur.

Bu gelişmelerin gölgesinde kalan diğer bir önemli gelişmede IMF heyetinin ülkeye yaptığı ziyaretin ardından işçi ve kamu emekçilerinin maaşlarına 15 milyon gibi, tanımı zor bir zam yapılmasıdır. Ekonominin düzeltilmesi ve gerekli olan kısıtlamaların yapılması için talimat veren heyetin daha oturdukları koltuklar soğumadan emirleri yerine getirildi. Bu emirlere göre emekçiler aldığı maaşın mükafatı olarak devlete vergi ödeyecek. Kendisine ödenen maaşın bir bölümünü devlete vergi olarak geri verecek.

Türkiye'yi ziyaret eden heyetle görüşen Türk-İş yöneticileri ülke ekonomisi hakkında yapılan bilgilendirmenin yanı sıra, "gerekenin yapılacağı" mesajını da tüm bu görüşmeler sürecinde iletmişlerdir. Geçtiğimiz hafta ücret belirleme komisyonunun yaptığı toplantıyı onurlandıran Türk-İş yönetimi yüzde 5'lik zammın yapılacağını öğrenince "tepkisini" göstermek için pazarlık masasından kalkmıştır.

Sendikaların bu zam karşısında gösterecekleri tepkileri ise şimdiden görüyor ve du-

yuyor gibiyiz. "Sefalet ücretini kabul etmiyoruz" sloganları Ankara meydanlarında NATO zirvesinin ardından önce sendika yöneticileriyle, ardından işçilerin tepkisini de ifade etmesi gerektiği anlayışından hareketle onların da tepkilerini ifade edecekleri bir zeminde bu ve benzeri sloganlar atılacak. Sonra mı? Sonra devlet IMF direktiflerine uygun olarak diğer saldırıların uygulamaya sokacak. Üstelik sendikaların tüm kararlı mücadelesine rağmen(!)

Daha öncede birçok kez belirttiğimiz gibi emekçilere yönelik bu kapsamlı saldırıların püskürtülmesi noktasında mevcut sendika bürokrasisi ile yürümek değil, devirmek asıl hedef olarak şekillenmek durumunda. Devrimci sendikal anlayışların yönetimlere gelmemesi için özel çaba sarf eden sendikal bürokrasiye karşı tabanın geniş örgütlenmesi ile yaratılacak güç ile, sendikal bürokrasiyi en geniş emekçi kesimlere teşhir ederek bu süreci işletmek ertelenemez bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Gerek 1 Mayıs, gerekse de NATO süreci bu konfederasyonların niteliğini anlamak açısından oldukça önemli tarihsel pratik süreçlerdir. İşçi sınıfı ve kamu emekçilerinin mücadelesinin evrilmek istendiği nokta bugün IMF masalarında yapılan pazarlıklarla ortadadır. Bu duruma müdahale ise ancak bizimle, bizim örgütlü gücümüzle mümkün. Emperyalistlerin uyguladıkları ve uygulayacakları her türlü saldırı politikalarına geçit vermeyecek olan ancak işçi ve emekçilerin mücadelesi olacağı bir gerçektir. Bu bilinçten hareketle örgütlenme çalışmalarına daha fazla yoğunlaşmak durumundayız.

Devlet, Akkuyu Nükleer Santralini tekrar gündeme getiriyor

1974 yılında yapım kararı alınan ancak 2000 yılında santralin ihalesini alacak şirketlerin anlaşamaması ve çevre örgütlerinin tepkileri üzerine yapımı iptal edilen Akkuyu Nükleer Santrali'nin yapımı AKP hükümeti tarafından yeniden gündeme getirildi. Bir yandan yeni yasalar çıkartarak orman alanlarının dahi kiralanmasına yani peşkeş çekilmesine olanak veren hükümet bir yandan da unutturmaya çalıştığı konuları gizli kapaklı tekrar gündeme getiriyor. Akkuyu Nükleer Santrali'nin yapımına karşı çıkan çevreciler ve demokratik kitle örgütleri tüm diğer etkilerinin yanında ayrıca deprem riskini de tartışarak Nükleer Santral'in yapımını engellemeye çalışıyor. Bu kurumlar yaptıkları araştırmalara dayanarak Akkuyu'nun 25 kilometre yakınında bulunan Ecemiş fay hattında meydana gelebilecek olası bir depremde yeni bir "Çernobil faciası"nın yaşanacağı uyarısında bulundular. Yaşanan Çernobil faciasının

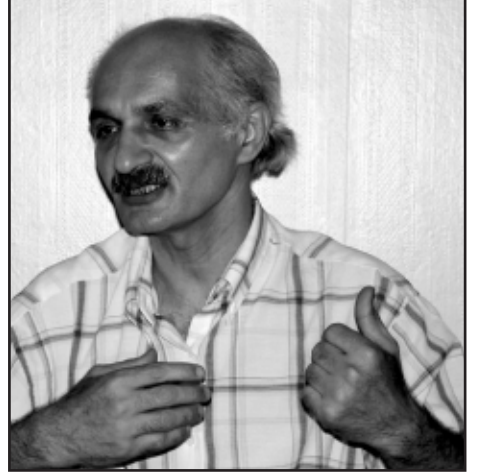
etkileri henüz yeni yeni ortaya çıkarken ve özellikle Karadeniz Bölgesi'nde kanser vakalarında yaşanan artış rakamlarla ortada iken devletin bu girişimi halka ne kadar değer verdiğinin bir ispatıdır.

AKP hükümetinin seçim beyanlarında da bulunan nükleer enerji santralleri projesi seçimlerin ardından hemen gündeme getirildi. 2002 yılının Aralık ayında bir açıklama yapan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı **Hilmi Güler**, nükleer santrallerin yapımını programlarına aldıklarını söylemişti. Geçtiğimiz Mayıs ayında katıldığı bir toplantıda konuşan Güler, Akkuyu'da nükleer santral çalışmasına yeniden başlanacağını sinyali de vermişti. Güler'in, "Fransa başta olmak üzere birçok gelişmiş ülkede nükleer enerji kullanılıyor. Bu yarışta mutlaka yerimizi almamız gerekiyor" demesi bunun göstergesidir. Daha net ifadeler kullanmaktan da çekinmeyen Güler Akkuyu'yu da hedef göstererek "Nükleer santralin yeri konusundaki çalışmalar sürüyor. Daha önce santralin

kurulacağı yer olarak tespit edilen ve çevreci grupların karşı çıktığı Mersin'deki Akkuyu bölgesi de alternatiflerden biri olarak gündemde" demişti.

Daha önce Akkuyu Nükleer Santrali Projesi ihale aşamasında iken yapılan incelemelerde deprem olgusu incelenip risk oranı olmadığı açıklandığı halde; Dokuz Eylül Üniversitesi Öğretim Üyesi Profesör **Sungu Gökçen** ve arkadaşlarının yaptığı incelemelerde, Akkuyu'nun 25 kilometre batısındaki Ecemiş Fay Hattı'nda hareketlilik saptandı. Gökçen ve arkadaşları, incelemelerinin ardından fay hattındaki en küçük bir kırılmanın Akkuyu'da çökmeye ve burada kurulu olan bir nükleer santralin nükleer bir faciaya sebep olacağı yönünde rapor tuttu.

Mersin Çevre Gönüllüleri Derneği Başkanı **Osman Koçak**, Türkiye'nin ek enerji üretim kapasitesine ihtiyacı olmadığına dikkat çekerek, nükleer santrallerinin kurulmasını isteyen uluslararası sermayenin yerelde tekel açmak istediğini söyledi.

Çernobil'de yaşananları örnek veren Gürbüz, Çernobil'den kaynaklanan radyoaktif serpentinin 160 bin kilometre kare toprağı kirlettiğini, en az 9 milyon insanı etkilediğini, 400 bin kişinin evinden olmasına neden olduğunu hatırlattı. Gürbüz radyoaktif serpentinin zararlarını da şöyle sıraladı: "Çocuklardaki tiroid kanserleri 100 kattan fazla artmıştır. Kazanın Ukrayna, Beyaz Rusya ve Rusya'ya maliyeti; 352 milyar dolar olarak hesaplanmıştır. Riskin yüzde kaç olduğu değil, aldığımız risk büyüklüğü önemlidir. Bugün hiçbir sigorta şirketi bir nükleer facianın sonuçlarını sigortalıyorsa. İnsan hayatına, Türkiye'nin ekonomisine tamir edilemeyecek böyle bir riski, başka seçeneklerimiz varken neden alalım?"

Almanya, İsveç, İtalya, Avusturya ve İspanya gibi gelişmiş ülkelerin nükleer santrallerle ilgili planlarını iptal ettikleri gibi mevcut santrallerini kapatıp nükleersiz bir enerji politikasına yöneldiklerini dile getiren Gürbüz, yenilenebilir enerji kaynaklarının Türkiye'nin işsizlik sorununu çözmesine de yardım edeceğini söyledi.

(H. Merkezi)

Yanlışın faturası köylüye ödetiliyor

Köylüye ödenen DGD'lerin Samsun'daki karmaşası bir raporla ortaya konuldu. 2003 yılı ödemelerinin başlamasıyla sorunlar artmış ve özellikle Salıpazarı ilçesinde arazi kayıtlarının tutulmasındaki karışıklıklar ortaya çıkmasıyla köylü mağdur olmuştu. Köylünün mağduriyetini gazetemizde de aktarmıştık. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nca araştırma yapılmış ve soruşturmada DGD ödemeleri ile ilgili 2002-2003 yıllarına ait çiftçi kayıtlarına göre Tarım İl Müdürlüğü'nce düzenlenen arazi kayıtlarında iki yıl arasında büyük farkların olduğu ortaya çıkmıştı. Bu konuda sorumluluğunu kabul etmeyen yetkililer, olayın faturasını köylüye ve köy muhtarlarına yüklemişlerdi. Salıpazarı ilçesi **Köy Muhtarları Derneği** bu sorumluluğu kabul etmeyecek sorunların çözümü için sorunu Samsun milletvekillerine dahi götürmüş fakat bir cevap alamamıştı. Tarım ve Köy İşleri müfettişlerinin araştırması sonucu ortaya çıkan raporda Samsun merkez ilçe dahil **Tekkeköy, Havza, Salıpazarı** ilçelerinde köylülerin yapmış oldukları müracaatlarla ilgili yapılan incelemelerde, birçok belge eksik olmakla birlikte, fazla ödeme yapılan arazilerin evraklarını teslim alan personelin isim ile imzalarının dahi olmadığı ortaya çıktı. Rapora göre

Köylünün tarım arazisi büyüklüğüne göre çiftçi kaydı oluşturularak ödeme yapılan DGD'de hatasını kabul etmeyen yetkililerin sorumsuzluğunu, almış olduğu 2002 yılı DGD paralarını geri ödemek zorunda bırakılan köylü ödemektedir.

Salıpazarı ilçesinde toplam tarım alanı 208.286 dekar alanda DGD ödemeleri esas alınırken 2002 yılı için 5.575 köylüye toplam 219.078 dekar arazi karşılığında DGD öde-

meleri yapılmış, 2003 yılı için de 6.006 çiftçiye toplam 185.576 dekar arazi karşılığında ödemeler yapılması öngörülmüş. **İl Tahkim Komisyonu** tarafından bir kez daha gözden

geçirilen dosyalarda, DGD ödemelerine esas olan arazi miktarında her iki yıl arasında 31.502 dekarlık farkın bulunması çelişiklere yol açarken; 2002 yılında fazla ödemenin yapıldığı iddiası ile tespit edildiği durumda fazla ödemelerin yapıldığı köylülerden farkın tahsil edilmesi yönünde işlem yapılması öngörülmüyor. Raporda bazı köylülerin arazi tespitlerinin sağlıklı yapılmadığı, her iki yıl arasında arazilerin farklı rakamları içerdiği vb. bilgilerin bulunması, dosyaları teslim alan personelin isim ve imzalarının bulunmadığı saptanmıştır.

Hazırlanan raporla ilgili, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı **Akif Bahadır**, devlet memuru olduğu gerekçesinin ardına gizlenerek herhangi bir açıklama yapamayacağını belirtti. Köylünün tarım arazisi büyüklüğüne göre çiftçi kaydı oluşturularak ödeme yapılan DGD'de hatasını kabul etmeyen yetkililerin sorumsuzluğunu, almış olduğu 2002 yılı DGD paralarını geri ödemek zorunda bırakılan köylü ödemektedir. Bu soruna maruz kalan köylüler gazetemizin önceki sayılarında yer verdiğimiz üzere mağduriyetlerinin bir çözüme ulaşılmadığından ve sahiplenilmediklerinden şikayetçiler.

(Samsun)

NATO'ya uşaklık, halka eziyet sürüyor

İzmir'in Bergama ilçesinde 1990 yılından bugüne dek 14 yıldır altın arama faaliyeti sürdüren ve insanların ölümüne, hastalanmasına sebep olan kan emici şirketin çevreye saçtığı kirlilikler her geçen gün artıyor. Mahkemece altın araması yasaklanan ancak uluslararası bazı anlaşmalardan ve hükümetin duyarsızlığından destek alan ve birçok kez isim değiştiren **Normandy** şirketi üretimini sürdürüyor. En son dünyanın en büyük altın şirketi olan **Newmont**'un eline geçen eski Eurogold şirketi ve ardından adı Normandy olan şirketin faaliyetleri sonucu bir çevre kirliliği daha ortaya çıktı.

Bergama'ya bağlı **Ovacık, Çamköy ve Narlıdere** köylerinin ortasında bulunan tepede faaliyetlerini sürdüren Normandy burada bulunan zeytin ve çam ağaçlarını da kesmiş ve halkın tek geçimi olan zeytinciliğe de darbe indirmiştir. Normandy'nin faaliyetleri sonucu halkın içme suyu da tehlikede. Yapılan araştırmalara göre içme suyundaki arsenik oranının, olması gereken limitlerin tam 25 katı olduğu ve bunun da hayati tehlike oluşturduğu açıklandı.

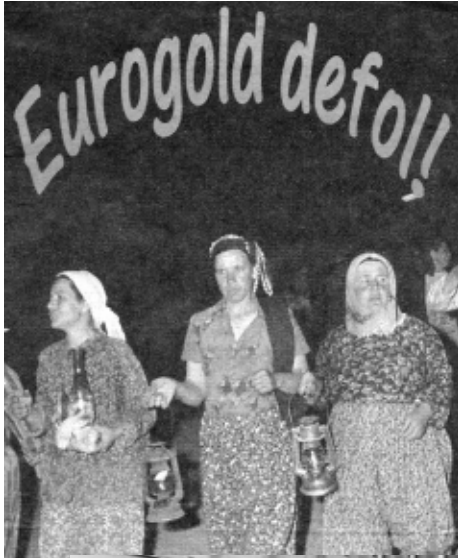
Daha önce İzmir'deki çevre kuruluşları Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık ve Çevre Bakanlığı'na gönderdikleri bilgilerde;

* Toprakta zararsız olarak bulunan arsenik, çinko, kurşun, civa, antimon gibi maddelerin siyanürden kaynaklı çözülüp, zararlı hale geleceği,

* Bunların toplandıkları atık barajından

zamanla sızıp çevre kirliliğine yol açacağı,

* Ve bunların köylülerin sağlığında tedavisi olmayan hastalıklara yol açacağı vurgulanmıştı.

Bu uyarılar 1992 yılından günümüze kadar yapılırken geçtiğimiz günlerde **Ege Üniversitesi Kimya Bölümü** Öğretim üyelerinin yaptığı incelemeler sonucu yıllar önce yapılan tespitlerin pratikte gerçekleştiği belirtildi. Ege Üniversitesi'nde yapılan analizlerde Bergama'daki içme sularının arsenik oranının 25 kat fazla olduğu tespit edildi. Yanlışlık olması ihtimaline karşı ikinci kez yapılan incelemede de aynı sonuçla karşılayan öğretim üyeleri "ne yazık ki beklenen oldu. Atık barajındaki ağır metaller barajı aşarak suya ve toprağa bulaşmıştır. Ve büyük bir felaket oluşmuştur. Bu durum sonucu 10-15 yıl içinde insanlarda ciddi hastalıklar görülecektir" dediler. Yapılan açıklamaya göre ise hastalıklar şunlar; Cilt kanseri, sinir sisteminde duyu azalması, anemi, akciğer, karaciğer, lenf dokusu ve kan kanserleri, kalp yetmezliği, gebelik sırasında düşükler ve anormal bebekler.

Yaşanan bu gelişmeler yetkili bilimciler tarafından Ovacık köyü kahvesinde köylülere anlatılırken Normandy ve İzmir Bölge Hıfzısıhha Enstitüsü imzalarının bulunduğu karşı raporda Ovacık köyü muhtarına ulaştırıldı. Raporda arsenik oranı 0.003 mg/l olarak gösterilirken adeta öğretim üyelerinin bilimsel araştırmaları yalanlanmaya çalışıldı. Bunun üzerine açıklama yapan **Prof. Dr. Gürel Nişli Hıfzısıhha**'nın incelediği numunelerin su kaynaklarından değil de kendi belirledikleri kuyulardan alındığını ve bunun gerçekleri yansıtmadığını belirtti. Normandy'nin daha önce de yalan raporlarla gerçekleri gözlediğini henüz unutmamışken yapılan bu manevra da insan yaşamının hiç sayıldığını gösteriyor.

Emperyalistler tekeller bugüne kadar insan yaşamına hiç değer vermemiştir. Biz bunu Japonya'ya atılan atom bombasından, Filistin'de, Irak'ta yaşanan insan kıyımlarından biliyoruz. Bugün ise kârlarına daha fazla kâr ekleme çabasında olan Normandy'den de bu duyarlılık beklenemez. Emperyalizmin yeminli uşaklığını yapan AKP hükümeti de emperyalizme uşaklıkta hiç taviz vermezken bu sorun geçmişte olduğu gibi sisteme ve onların efendilerine karşı Bergama halkının vereceği mücadeleyle aşılabacaktır. Bugün NATO Zirvesine milyarlarca dolarla hazırlanan uşak AKP hükümeti Türkiye emekçi halkının yaşamını görmezden geliyor. (İzmir)

Bergama'da içme suyuna zehir karışıyor

Bergama'ya bağlı Ovacık ve Soğanlı köylerinde içme suyuna kimyasal maddelerin karıştığına ortaya çıkması üzerine konuyla ilgili Cumhurbaşkanlığı ve Başbakanlığa bir heyet gönderen üniversite yetkilileri adına açıklama yapan E.Ü Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Ana Bilim Dalı Uzmanı Prof. Dr. Ali Osman Karababa cevap alamadıklarını da sözlerine ekledi.

Bergama'ya giderek Ovacık köylüsüne hitap eden heyet başkanı Prof. Dr. Ali Osman Karababa, "Biz yaptığımız araştırmalar ve tetkikler neticesinde köyün içme sularına arsenik karıştığını tespit ettik. Burada İzmir'de bulunan tüm meslek odaları ile birlikte bir rapor hazırladık ve Cumhurbaşkanlığı'na ve Başbakanlık'ına gönderdik. Ancak su ana kadar olumlu bir yanıt almış değiliz" dedi. Karababa'nın ardından köylüler adına bir konuşma yapan **Oktay Konyar**, halk sağlığının "uç kuruşa satıldığını" belirtti.

MALATYA'DA KÖYLÜLER EYLEM YAPTI

Malatya Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan fabrika atıklarını temizlemek için kurulan **Atıksu Arıtma Tesisi** yeteri kadar arıtma yapmadığı için çevre köyler bir araya gelerek eylem yaptılar. **16 Haziran 2004** tarihinde kepçe ve traktörleri ile kanalları kapatmaya çalışan köylüler bu kanallardan gelen atık su yüzünden köylülerin hastalandığını, ağaçların kurduğunu, hayvanların öldüğünü dile getirerek tepkilerini gösterdiler. Köylülerden **Hacı Yusuf Nergiz** ağaçların kurduğunu belirterek "benim 160 kayışım kurudu. Komşumun 13 baş hayvanı telef oldu. 20 yıllık emeğim boşa gitti" dedi. İzzet Erol isimli köylü ise "gidip sağlık merkezine sorabilirsiniz, çocuklarımız hep hasta oldu su yüzünden. Ben bu suyu istemiyorum" dedi. **Muharrem Kaplan** isimli köylü ise kendisinin Almanya'dan gelen bir mühendis ile tesisin içini gezdiğini, içerden alınan suya yapılan analiz sonucu suyun kanserojen madde içerdiğinin ortaya çıktığını belirtti ve "bu atıkların geldiği fabrika sahiplerinin bunun maddi külfetini karşılaması lazım. Biz bu suyu istemiyoruz ve kanalı kapatacağız" dedi. (H. Merkezi)

Bergamalılar bitmeyen yol çalışmasına isyan etti

İzmir Çanakkale yolunun **Bergama** yakınlarında iki yılı aşkın süredir bitirilmeyen duble yol çalışmasını protesto eden köylüler ve minibüs şoförleri yolu iki saat süre ile trafiğe kapattı. **Normandy Altın Madeni**'nin de bulunduğu yol üzerinde yaklaşık iki yıldır devam eden çalışma yüzünden neredeyse her gün kaza olduğunu dile getiren köylüler "Yeni yoldan vazgeçtik eski yolumuzu istiyoruz" pankartı açtılar. Üst kıyafetlerini çıkartarak yüzlerini siyaha boyayan köylüler yüzlerindeki siyah boyayı devletin ayıbının kendi yüzlerine yansımaları olarak anlattılar. Eylemde konuşan **Oktay Konyar** devletin bu ayıbını temizlemesi gerektiğini söyledi. Ardından konuşan **Dikili Bergama Minibüsçüler Kooperatifi Başkanı Murat Güven** de her gün çalışma yüzünden kaza yapma riski yaşadıklarını belirterek sözlerini noktaladı. Eylemin ardından olay yerine gelen jandarma eyleme katıldığını tahmin ettiği minibüs şoförlerinin ruhsatlarına el koydu. Ardından **Murat Güven** ve **Oktay Konyar** gözaltına alındı. (H. Merkezi)

İşkencenin biçimi değişti, kendisi devam ediyor

Türkiye’de insan hakları ihlalleri, işkence, yargısız infazlar baş gündem maddeleri olagelmıştır. Ancak son zamanlarda devletin de yönlendirmesiyle ve yapılan göstermelik değişikliklerle bu ihlallerin kalktığı ya da çok aza indiği yanlısaması yaratılmaktadır. Bu konuyla ilgili Av. Muharrem Şahin’in görüşlerini aldık.

nüyorum.

-12 Eylül darbesinden günümüze sizce neler değişti?

-12 Eylül sıkıyönetimle başladı. 84 yılına kadar bu şekilde geldi. Sıkıyönetimin ür-kütücü ismi değiştirilerek OHAL oldu. Yani Olağanüstü Hal Bölgesi adı altında aynı uygulamalar başta bölge olmak üzere devam etti. Diğer bölgelerde de durum çok farklı değildi. İşkenceyi yasal ve sistematik hale getiren kanunlar da yapıldı. Bunlardan en uzun süreli kalanı OHAL Kanunu oldu. Kasım 2002’de kaldırıldı. Bunlar daha çok şekli değişikliklerdi. Bugüne baktığımızda ne değişti? Değişen çok fazla bir şey yok. Sadece yöntemlerde biraz farklılık var. Eskiden çok kaba fiziksel işkenceler yapılıyordu. Şimdi ise daha bilimsel ve travmatik işkenceler yapılıyor. Sık sık vurgulanan değişikliklerin başında AB Uyum Yasaları gelmektedir. Her ne kadar bunlara AB Uyum Yasaları denilse de, ben bu zayıf değişikliklerin muhaliflerin taleplerinin çok az da olsa dikkate alınarak yapıldığını düşünüyorum.

Ben fazla bir değişikliğin olmadığını düşünüyorum. Değişebilmenin ölçüsü olarak, 12 Eylül zihniyetinin değişmesi gerekiyor ama bu, bugüne kadar değişmedi. Kokan bir makyajın üzerine, onu temizlemeden yeniden makyaj yapılmaya çalışılması, daha keskin bir kokunun insanları rahatsız etmesinden başka bir işe yaramaz.

Ben değişikliği bu şekilde tanımlayabiliyorum. Demokratikleşmenin, ifade özgürlüğünün, yargı bağımsızlığının olmadığı, sağlık, eğitim ve adaletle ayrılan bütçenin komikliğine bakıldığında değişikliğin olmadığını görürüz.

-Yeni İnfaz Yasa Tasarısı hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Yeni İnfaz Yasa Tasarısı’nın sadece yeniden düzenlenmesidir. Yasada yeni diyebi-

leceğimiz pek bir şey yok. Yasa daha önce infaza ilişkin tüzük ve yönetmeliklerin daha da olumsuzlaştırılarak yasa haline getirilmesidir.

Hapishaneler bugüne kadar tüzük, yönetmelik ve genelgelerle idare ediliyordu. Bu yasayla hapishanelerin idaresi güvence altına alınıyor. Fakat tek taraflı olarak, sade-

nunların bir hiyerarşisi vardır. En başında uluslararası sözleşmeler vardır. Sırasıyla Anayasa, Kanun, Tüzük, Yönetmelik ve Genelgelerdir. Bunlar, üstündekine aykırı olmaz. Ama ülkemizdeki uygulamalara bakıldığında o kadar çok aykırılık var ki saymak mümkün değil.

Kısaca bu yasanın Anayasa’ya aykırı olan düzenlemelerine baktığımızda; zorla çalıştırma, tek tip elbise giydirmeye, şartlı salıvermenin ertelenmesi, tecrit ve disiplin cezaları en dikkat çekici olanlardır. Hukukta bu hiyerarşiye uyulmadığı zaman hukuk olmaz. Hukuk olmadığı zaman kaos olur. Bu yasayla güdülen amacın toplumsal düzenleme olmadığı çok açıkça görülmektedir. Eğer bu yasa tasarısı bu haliyle meclisten geçerse, yıllardır Türkiye’nin kanayan yarası olan hapishane sorunları içinden çıkılmaz hale gelecektir.

Yeni Yasa Tasarısına baktığımızda tamamen keyfiyete ve takdire dayalı düzenlemelerle doludur.

-Bölgede yaşanan faili meçhul cinayetlerle ilgili düşünceleriniz nelerdir? Ne gibi çalışmalarınız var?

-89 yılında bu yana bölgede yoğun hak ihlalleriyle beraber, birçok faili meçhul cinayet de işlendi. 89-2004 yılına kadar ulaştığımız verilere göre: 369 yargısız infaz yapıldı. 888 kişi katledildi. 2396 kişi de faili meçhul cinayetlere kurban gitti. Toplam olarak 4.653 kişinin akıbeti belli değil. Bu korkunç bir rakamdır.

Ve bugüne kadar aralanmayan bir perde olarak durmaktadır. Bunun mutlaka çözülmesi gerekir.

Bizim yaptığımız çalışmalar: Faili meçhule gidenlerin yakınlarına hukuki yardım sunmaktır. Cinayetlerin aydınlanması ve failillerinin bulunması hususunda hukuki prosedürü işletmektir. **(Diyarbakır)**

ce idareyi koruyor. Mahpuslar adeta köle haline getiriliyor. Bu yasa metni bir bütün olarak hukukun özüne aykırıdır. Bu bana Montaigne’in bir sözünü hatırlatıyor. Montaigne “Yasalar doğru oldukları için değil, yasa oldukları için yürürlüktedir” diyor. Bu tanımlama bu tasarıya tıpa tıp uymaktadır. Ka-

GAZETE OKURLARIMIZA BASKILAR DEVAM EDİYOR

Tarsus Yenice’de bulunan okurlarımıza Nisan ayından bu yana Jitem tarafından tehdit, yıldırma ve ajanlık dayatması yapılıyor.

Nisan ayı başlarında karakola çağrılan okurlarımıza yasal ve demokratik mitinglerde çekilmiş olan fotoğrafları gösterilip “yasadışı faaliyet yürütüyorsunuz, tüm hayatınız boyunca biz karşınıza çıkarız, siz bize yardım edin, devletimiz de size yardım eder” şeklinde ajanlık teklif edilmiştir. Okurlarımızın kabul etmemesi üzerine ise “tekrar görüşeceğiz”

şeklinde tehditler savurmuşlardır. Bir okurumuz sürekli telefon ile aranarak taciz edilmektedir. Daha da ileri gidilerek hiçbir yasal hakkı ve gerekçesi olmaksızın okurlarımızın evleri basılarak, kendileriyle konuşamadıkları bir okurumuzun babasına “oğlun örgüt faaliyeti yürütüyor, **İşçi-Köylü Gazetesi** okuyor, bu gazete yasadışıdır” denilmiştir. Okurumuzun babasına dahi işbirlikçilik teklif ederek “sen oğlunla bu konuları konuş, biz yine geleceğiz” demişlerdir. **(Mersin)**

BİNGÖL VE HATAY’DA ÇATIŞMA

Bingöl’de Yenişehir Polis Karakolu’nun karşısında bulunan Astsubay Gazinosu’na saldırı hazırlığında oldukları öne sürülen 2 HPG’linin elindeki bombanın patlaması sonucu öldüğü iddia edildi. Bu olayın ardından Bingöl’de DEHAP’lıların evlerine baskınlar düzenlendi. Olayla ilgili basında yer alan haberlerde ise olay yerinde silahlı çatışmanın yaşandığı ileri sürüldü.

Bu olayların ardından şehirde sokağa çıkma yasağı getirilerek evlere baskınlar düzenlendi. DEHAP İl Gençlik Kolları Başkanı **Yılmaz Bulut**’un evine düzenlenen baskının ardından polis “temiz” diyerek çekip gitmiştir. Kısa bir süre sonra tekrar eve baskın düzenleyen polis Yılmaz Bulut’u ve kardeşi Sinan Bulut’u evde bomba

bulundurdukları iddiasıyla gözaltına almıştır. Aynı zamanda **Ahmet Baybars**’ın evine de baskın yapan polis Ahmet Baybars’ı evde bulamayınca kardeşi **Mehmet Baybars**’ı evde “ruhsatsız av tüfeği bulundurmadan” gözaltına aldı. Bingöl’de gerginliğin sürdüğü belirtildi.

13 Haziran’da HPG gerillaları tarafından Hatay Dörtüol ağzında yapılan baskında 3 köy korucusu öldü. Köy korucularının Hatay Dörtüol’a bağlı Kopulu Köyü ile Taktak yaylası arasında yol yapım çalışması yapan dozeri korumakla görevli oldukları öne sürülüyor. Akçatepe mevkiinde yaşanan olayda açılan ilk ateş sonucunda 3 korucu ölürken, çatışmada dozer operatörü **Adem Akıllı** dizinden, korucu **Nihat Yiğit** de kolundan hafif bir şekilde yaralandı. **(Mersin)**

Şiyar Perinçek olayı ile ilgili rapor açıklandı

“PERİNÇEK YARGISIZ İNFAZ EDİLDİ”

İHD, Mazlum-Der, KESK ve TİHV Adana'da Şiyar Perinçek'in sokak ortasında kurşunlanarak katledilmesi ile ilgili yaptığı incelemelerin sonucunu açıkladı. İHD Genel Başkanı Yardımcısı Av. **Reyhan Yalçındağ**, Perinçek'in polislerce “yargısız infaz” edildiğini kaydederek, deliller karartılmadan soruşturmanın tamamlanarak, faillerin yargılanmasını istedi.

Yalçındağ, Perinçek'in öldürülmesinin ardından gerçekleşen operasyonlarda gözaltına alınanlara işkence ve kötü muamele yapıldığını tespit ettiklerini belirterek, şunları söyledi:

“İHD olarak gerçekleşen yaşam hakkı ihlali ile işkence vakalarının sorumlularının bir an önce yargı önüne çıkartılmasını ve hak ettikleri cezaya çarptırılmalarını talep etmekteyiz. Sorumluların bulunmasına kadar da ulusal ve uluslararası mekanizmalar nezdinde girişimlerimizi sürdüreceğimizi bir kez daha yüksek sesle ifade etmek istiyoruz. Şiyar Perinçek'in Adana'da güvenlik görevlileri tarafından öldürülmesini bir kez daha kınıyoruz. Bir kez daha söylüyoruz: Yargısız infaz ve işkence bir insanlık suçudur. Failler bulunup yargılsın.”

Açıklamanın ardından İHD Genel Başkanı Yardımcısı Av. **Reyhan Yalçındağ**, İHD GYK Üyesi İç Anadolu Bölge Temsilcisi Av. **Şükran Buldu**, İHD Diyarbakır Şube Başkanı Av. **Selahattin Demirtaş**, Mazlum-Der Genel Başkan Yardımcısı Av. **Seyhmus Ülek**, KESK adına DİVES Genel Başkanı **Ali Rıza Ekinci**, TİHV YK üyesi Adana Temsilcisi Av. **Mustafa Cin-**

kılıç, TİHV Adana Temsilciliği'nden Dr. **Mehmet Antmen**, İHD Adana Şubesi'nden **Sabri Kahraman**'dan oluşan heyetin hazırladığı rapor açıklandı.

Perinçek'in öldürülmesine ilişkin soruşturmayı yürüten DGM Savcısı **Kasım Yağmur**, Adana DGM Cumhuriyet Başsavcısı **Nuri Yiğit**, Adana İl Emniyet Müdürü **Mehmet Cebe**, Adli Tıp Kurumu Başkanı Dr. **Necmi Çekin**'in yanı sıra, hastane personelleri, olayın görgü tanıklarıyla yapılan görüşmeler sonrasında hazırlanan raporda, olay sonrasında basın mensupları tarafından çekilmiş tüm fotoğrafların incelenmesi sonucunda olay yerinde silah, bomba, mermi, boş kovan gösteren

herhangi bir fotoğrafa rastlanmadığı kaydedildi. Görgü tanıklarının anlatımına göre olay anında motosiklet üzerinde bulunan ve çarpma sonucu yere düşen Perinçek ile Mehmet Nurettin Başçı'nın üzerinde silah bulunduğu ilişkin herhangi bir belirlemenin saptanmadığının vurgulandığı raporda, tanıkların silahlı mukavemet olayını yalanladığı belirtildi.

Perinçek'in vurulmasının ardından polislerden birinin ambulansa bindirilme işlemine kadar dizleriyle Perinçek'in omuzlarına bastığı yolunda bilgilerin alındığının ifade edildiği raporda, son derece profesyonel biri tarafından açılan ateş sonucu Perinçek'in tek atışta kalp ve akciğerlerine isa-

bet eden kurşunla öldürüldüğü ifade edildi.

Raporda özellikle şu hususların aydınlatılması istendi: “Hızır Acil Servisi'ne ait en yakın ambulans olay yerine sadece 5 dakika uzaklıkta iken, ambulansın gelmesi neden 20 dakika gibi bir süre aldı? Maktulün yaralı vaziyette yerde iken, dizleriyle maktulün omzuna basmasına, orada bulunan diğer güvenlik görevlileri neden sessiz kaldılar? İddia edildiği gibi maktul Perinçek'in silahla mukavemet ettiği doğru ise, olayın hemen akabinde çekilen fotoğraflarda neden silaha ve diğer patlayıcı maddelere ilişkin en ufak bir emare mevcut değildir? Maktulün üzerinde bulunan giysilerin müsadere altına alındığına dair herhangi bir belgenin savcılık aşamasındaki dosyada bulunmamasına rağmen, giysilere ne olduğu neden bilinmemektedir? Giysilerin bu aşamada ortadan kaldırılmasıyla hedeflenen ateş mesafesini ortaya çıkartabilecek emarelerin karartılması mıdır?” Şiyar Perinçek'in “yargısız infaz” edildiği vurgulanan raporda, delillerin karartılmadan hazırlık soruşturmasının ivedilikle tamamlanması ve faillerin yargılanarak hak ettikleri cezaya çarptırılması istendi.

Perinçek'in yargısız infaz sonucu öldürülmesi, arkadaşları Mehmet Nurettin Başçı ile Mehmet Gazi Aydın'ın işkenceye maruz kaldıklarına ilişkin ciddi iddialara rağmen, sorumlular hakkında herhangi bir yasal ve idari işlem başlatılmamış olmasının eleştirildiği raporda ayrıca suçluların bir an önce yargılanması istendi.

(H. Merkezi)

Nusaybin'de kameralı gözaltı

Türkiye'de F tipi hapisanelerle birlikte özelde devrimci ve komünistlere, genelde ise tüm halka dayatılan tecrit politikası artık çeşitli pratiklerle TC tarafından uygulanmasına hız verildi. Bunun son örneği Mardin'in Nusaybin ilçesinde yaşandı. İlçede “güvenlik” amacıyla oluşturulan kameralı sistem ile tüm halk 24 saat boyunca gözetlenecek. 17 Haziran'da İlçe Emniyet Amirliği tarafından devlet töreni ile açılışı yapılan ve 90 milyara mal olan bu sistem ile Nusaybin'deki cadde, sokak, banka, kamu binaları, otogar ve sınır kapısı 24 saat boyunca gözetlenebilecek. Açılış sırasında konuşma yapan Mardin Valisi **Temel Kaçaklar** “Avrupa Birliği ülkelerinin çoğunun sokak ve caddelerinde kontrollerin kameralarla yapıldığını ve en küçük bir suçun bile hemen belirlendiğini söyledi. Kaymakam Ömer Uslu ise “bunun bir rüya olduğunu, bu sistem için 90 milyar lira harcadığını ve bundan sonraki amaçlarının ise emniyet araçlarının içine çip yerleştirmek olduğunu” söyledi. Uslu “şu an ilçede bulunan kameraların 360 derece dönebilme özelliği olduğu”na vurgu yaptı. Resmi ağzlar tarafından bir “rüya” olarak adlandırılan bu sistemin amacı tecrit politikalarının halka dayatılması ve tüm halkın yaşamının denetim altına alınmasıdır. Bu sistem ile halk 24 saat boyunca izlenecek; asıl hedefleri ise “toplumsal muhalefet suçu”nu engellemeye çalışmaktır. (Mersin)

İstanbul Çapa'da kucağında taşıdığı bombanın patlaması sonucu şehit düşen Semiran Polat'ın cenazesi ailesi tarafından alınarak İskenderun'a götürüldü. Polisin katılanları tek tek görüntülediği cenazede yoldaşları tarafından yapılmak istenen anmaya aile izin vermezken ESP'liler mezar ziyaretinde bulundu.

Yine bu olayla ilgili Galatasaray Lisesi önünde toplanan TAYAD'lı aileler bombanın kaza sonucu patladığını açıkladı. Açıklamayı okuyan Niyazi Ağırman “bilinmelidir ki isteyerek o otobüste bomba patlatılmamıştır” dedi.

Semiran Polat'ın cenazesi İskenderun'da toprağa verildi

DHKPC BASIN BÜROSU ÇAPA'DAKİ PATLAMASI İLE İLGİLİ AÇIKLAMA YAPTI

DHKPC Basın Bürosu tarafından yapılan yazılı açıklamada, 24 Haziran tarihinde Çapa'da bir otobüs içinde kucağında patlayan bomba ile birlikte yaşamını yitiren Semiran Polat'ın F tipi hapisanelere ve tecride karşı 10. ölüm orucu ekibinde yer alan **Hüseyin Çukurluöz** ve **Bekir Batu-**ru'nun kendilerini yakarak yaşamlarına son vermesine misilleme olarak bombayı taşıdığı ancak bombanın bilinmeyen bir nedenle kaza sonucu otobüste patladığı belirtildi. Kazanın DHKPC tarihinde benzeri olmayan sonuçlara yol açtığı belirtilen açıklamada, “Sorumluluk bizimdir. Halkımızdan insanlar öldü, yaralandı. Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin eylem anlayışı 34 yıldır çok açıktır; bu anlayışta halka zarar verme yoktur. Ve olmayacaktır. Halk düşmanlarının beyninde patlamak için hazırlanmış bir bombanın kaza sonucu patlaması nedeniyle sorumluluğumuzu kabul ettiğimizi tekrarlıyor, patlamada yaşamını yitiren Zehra Şahin, Kemal Polat, Feride Ilgaz'ın yakınlarına başsağlığı, yaralı insanlarımıza şifa diliyoruz” denildi. Açıklamada ayrıca **Semiran Polat** hakkında şu bilgilere yer verildi: “Semiran Polat, 16 Ekim 1975 Dersim Mazgirt Basu (Güneşdere) köyü doğumludur. Ancak gençliği,

babası İskenderun Demir-Çelik'te çalışan bir işçi olduğu için İskenderun'da geçmiştir. Mersin Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde okudu. Bu dönemde Öğrenci Derneği içinde daha sonra da TÖDEF içinde gençliğin akademik-demokratik mücadelesine katıldı. Bu mücadelede giderek kapsamı genişleyen görevler üstlendi. Devrimci hareketle tanışması 1995'tedir. Örgütlü anlamda ilişkisi 1996 yılında başladı. 1997'de gençlik örgütlenmesinin Mersin temsilciliği ile görevlendirildi. 98 yılında ise Akdeniz'de Mersin, Antalya ve Isparta bölgesindeki koordinasyonu sağlama görevini üstlendi. Mersin'de halkın taban örgütlenmelerinin gerçekleştirilmesi için çalıştı. Kurtuluş dergisi merkez binasının polis tarafından basılmasını protesto etmek için yapılan bir basın açıklamasında gözaltına alındı. İşkence gördü. Kısa süreli tutukluklar yaşadı. Semiran Polat 1999'da gençlik örgütlenmesi sorumluluğuna getirildi, 2001'e kadar bu görevini sürdürdüktan sonra illegal alanda istihdam edildi ve bir süre sonra da silahlı propaganda birliklerinde yer aldı. Mücadele yaşamı boyunca pek çok eylemde, örgütsel çalışmada, gençlik, gecekondu örgütlenmelerinde yer aldı. Halkın kurtuluşu ideali uğruna mücadele ederken işkenceler gördü, tutukluk yaşadı. O, gecekonduarda örgütlenme çalışması yaptı.” (H. Merkezi)

“Tutsakların güvenliği” için yapılan uygulamalar hız kesmiyor; YÜKSEK GÜVENLİKLİ HASTANELER!

Devlet, “Yüksek Güvenlikli Cezaevi” (siz F tipi anlayın) uygulamasından sonra bunu yeterli görmemiş olacak ki şimdi de “Yüksek Güvenlikli Hastaneler” kurmayı gündeme getirdi. Yeni Türk Ceza Kanunu Tasarısı’nda düzenlenen bu duruma gö-

re; suç işleyen akıl hastaları cezalarını “yüksek güvenlikli” hastanelerde çekecek. Çözümüne değil her zamanki gibi daha çok soruna yol açacak olan bu baskıcı uygulamaya ilk tepkiyi doktor ve hukukçular verdi.

Doktorlar akıl hastalarını toplumdan “tecrit” etmenin tedaviye değil, dışlamaya ve yok saymaya hizmet edeceğini söylerken, hukukçular işledikleri fiilin farkında olmadıklarından dolayı bunun hukuka aykırı olduğunu söyledi.

AYRIMCI ZİHNİYET İŞBAŞINDA

Adli Tıp Uzmanları Derneği Başkanı Doç. Dr. Ümit Biçer, tasarıda “yüksek güvenlikli” tanımıyla aslında hapisneden söz edildiğini vurgulayarak “sözü edilen eğer akıl hastaneleri ise bu insanlarla ilgili üstü kapalı cezaevleri inşa etmek doğru değildir” dedi.

Sistemin bu yasa değişikliği ile amaçlandığı, hem tecritin toplumun bütününe yayılmasının bir adımıyken, hem de Wernicke Korsakoff ve Ölüm Orucu gazilerinin tahliye edilmesinin önüne geçerek bunu AB normlarına uygun gözüken bir maske takarak yapmak. Tasarımı “birilerinin gö-

zünü boyamak için kullanılacak bir argüman” olarak nitelendiren Biçer, tasarının hayata geçirilmesiyle Adalet Bakanlığı’na bağlı hastanelerin kurulmasının da planlandığını dile getirerek, Wernicke Korsakoff hastası tutsakların “cezalarını” çekmeleri için yeni yöntemler geliştirildiğini ifade etti.

Tarafı Adli Tıp raporları ile Wernicke Korsakoff hastalarının tutuklandığını belirten hukukçular, halen tutuklu bulunan Korsakoff hastalarının serbest bırakılıp tedavi edilmeleri yerine bu uygulama ile özgürlüklerini kazanmalarının ve tedavilerinin engelleneceğini belirttiler.

Sistem bekçileriyle birlikte “Yüksek güvenlikli hastane”leri de er geç tarihin çöplüğünü boylayacaktır! Bize de onları bu çöplüğe göndermek için daha fazla emek harcama görevi düşüyor. Filmin son karesi budur, o an gelene dek yapılanlar da kendilerinin suç karnesine yazılacak ve hepsinin hesabı sorulacaktır!

Tecrite karşı iki can daha güneşe uğurlandı

ran gecesi Adli Tıp’tan alınarak doğum yeri olan Gaziantep’e gönderilirken, Hüseyin Çukurluöz’ün cenazesi ise 24 Haziran sabahı memleketi Çorum’a gönderildi.

Bekir Batur’un Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Asri Mezarlığı’ndaki cenaze töreninden dönen TAYAD’lı ailelere kent çıkışında polis saldırı. Saldırı sırasında yaralananlar, Gaziantep Devlet Hastanesi’ne sevk edildi.

Kimlik kontrolü için Gaziantep Otogarı’nın önünde durdurulan kitlenin içinden Erdem Pekgöz adlı kişinin hakkında giyabi tutuklanma olduğu gerekçesi ile gözaltına alınmak istenmesi üzerine kitle ve polis arasında arbede yaşandı. Polisin kalas ve coplarla yaptığı saldırı sırasında Ersin Kali, Gülbeyaz Karaer, Levent Eker, Şükran Söyleme ve Cafer Uğur adlı kişiler yaralandı. Yaralıların tümünde yerde sürüklenme ve cop izleri ile kafa kırıkları olduğu ve bir yaralının da kolunun kırıldığı öğrenildi.

TAYAD’DAN EYLEM

Tutsak yakınları, Hüseyin Çukurluöz ve Bekir Batur’n ölümlerini protesto ederek zorla müdahalelerin ve tecritin son bulmasını istediler.

23 Haziran günü Yüksel Caddesi’nde bir araya gelen TAYAD üyeleri, “Hüseyin Çukurluöz ölümsüzdür” yazılı pankart açtılar. Eylemde sık sık “Hüseyin Çukurluöz ölümsüzdür”, “Bekir Batur ölümsüzdür” sloganları atıldı. Eylemde TAYAD’lı aileler adına konuşan Pınar Kadiroğlu “tam 4 yıldır omuzlarımızda tabut taşıyoruz. Adalet Bakanlığı’nın görmezden geldiği F Tipi Hapishanelerden bugüne kadar 114 insanımızın bedenini taşıdık” dedi. Hüseyin Çukurluöz ve Bekir Batur’un zorla müdahalelere engel olmak ve tecritin, insanlık dışı uygulamaların son bulması için kendilerini yakarak feda ettiklerini söyleyen Kadiroğlu, ABD’ye NATO’ya ve onların işbirlikçilerine karşı direnenlerin kazanacağını söyledi.

Halkın Hukuk Bürosu da yaptığı yazılı açıklamada ölümlerin sorumlusunun AKP hükümeti olduğu vurgulandı. (Ankara)

F Tipi Hapishanelere ve tecrite karşı sürdürülen Ölüm Orucu’nda Sincan F Tipi Hapishanesi’nde zorla müdahale edilmek istenen Ölüm Orucu direnişçileri Hüseyin Çukurluöz ve Bekir Batur isimli DHKP-C tutsakları kendilerini yaktılar. Çukurluöz ve Batur’un sonsuzluğa uğurlanmasıyla F tipi sürecinde sürecinde ölümsüzleşenlerin sayısı 114’e yükseldi.

Sincan F Tipi Hapishanesi’nde 249 gündür Ölüm Orucu eylemini sürdüren Hüseyin Çukurluöz 22 Haziran’da zorla müdahalede bulunulmaya çalışılması üzerine kendini yaktı. Vücudunda yüzde 70 yanık ile Ankara Numune Hastanesi’ne kaldırılan Çukurluöz, burada yaşamını yitirdi. Sincan F Tipi Hapishanesi’nde Ölüm Orucu’nu sürdüren Bekir Batur da zorla müdahaleye engel olmak için kendini aynı gün yaktı. 23 Haziran günü sabaha karşı yaşamını yitiren Batur, 114. Ölüm Orucu şehidi oldu.

Bekir Batur’un cenazesi 23 Haziran

TAYAD’A SALDIRIYA ORTAK TEPKİ

Kars’ta 13 Haziran’da Ferhat Tunç’un konserinde “112 insan öldü duydunuz mu?” pankartı açan Ekmek Ve Adalet okurları binlerce kişinin gözleri önünde dövülerek gözaltına alındı. Bu olayı protesto etmek için 15 Haziran’da Yeni Demokrat Gençlik ve Ekmek ve Adalet okurları tarafından düzenlenen basın açıklamasına Yurtsever Gençlik ve TKP’li öğrencilerde destek verdi. Açıklama esnasında kitle sık sık sık “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “Baskılar bizi yıldıramaz”, “Yaşasın devrimci dayanışma”, “İçerde dışarda hücreleri parçala” sloganları atıldı.

(Kars)

1 NİSAN OPERASYONU YASADIŞIDIR

1 Nisan tarihinde demokratik kurum ve kuruluşlara yapılan baskında gözaltına alınan ve tutuklanan Ekmek ve Adalet Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Gülizar Kesici yazdığı mektubunda operasyonun gerçek yüzünü açıklayarak “Evet, 1 Nisan günü birçok yer basılarak 40 kişi gözaltına alındı. Fakat basılan yerler polisin dediği gibi ‘hücre evi’ değil, herkesin bildiği yasal-demokratik kurumlardı. Mesela ben 6 arkadaşım ile birlikte Ekmek ve Adalet Dergisi’nin teknik servisi olan Yılmaz Yayıncılık’tan gözaltına alındım. Sabahın 06:30’unda kapıcıyı kullanarak eli silahlı-kalkanlı onlarca polis savaşa gider gibi doluştular içeri. Ve yataklardan kelepçelenerek aşağı indirildik. Yine bizimle aynı saatte Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Halkın Hukuk Bürosu, TAYAD, Gençlik Gelecektir Dergisi, İdil Kültür Merkezi de aynı şekilde basılmıştı” dedi.

“İşte polisin ‘hücre evi’ dediği yerler buralardı” şeklinde yazan Kesici mektubunu “Baştan sona haksızlıkla bir komplo kurulmuştu. Ve bu komplo nun hedefi; hak ve özgürlükler mücadelesi veren kurumlar, bu kurumlardaki insanlardı. İktidarın amacı açıktır; iktidarın karşısında hak ve özgürlükler mücadelesi veren hiçbir güç olmamalıdır. AKP iktidarı ve Avrupa; ‘terörist’ diyerek hak ve özgürlükler mücadelesini, dahası hukuk ve demokrasi ile ilgili ne varsa yok etmek istiyorlar. Bunun için de kendi yalarını, hukuklarını bile hiçe sayarak saldırıyorlar” diyerek noktalandı.

YENİ CEZA İNFAZ YASA TASARISINA HAYIR!

ANKARA

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi üyeleri Yüksel Caddesi İnsan Hakları anıtı önünde **Ceza İnfaz ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı'na** karşı basın açıklaması yaparak, toplumu duyarlılığa çağırdı. Açıklamayı yapan İHD Ankara Şubesi Başkanı **Yüksel Mutlu**, F Tipi hapisanelerin faaliyete geçmesiyle birlikte, hapisanelerde tutuklu ve hükümlüler için olması gereken asgari insani koşulların ortadan kalktığını söyledi. Mutlu, önümüzdeki günlerde Ceza İnfaz ve Tedbirlerin İnfazı Hakkında Kanun Tasarısı'nın da Meclis'te onaylanarak hızla uygulamaya geçirilme çalışmalarına dikkat çekerek "Tutuklu ve hükümlüler, insan, beden ve ruh bütünlüğünü parçalayan, sosyal, kültürel, yaşandan men eden bir infaz rejimiyle karşı karşıyalar" dedi.

Yapılacak yasal düzenlemeyle, tutuklu ve hükümlülerin hak ve yükümlülüklerinin kanunla belirleneceğini ifade eden Mutlu şunları söyledi: "Keyfi, çala kalem hazırlanmış ve hiçbir anlayışa sığdıramayacak yönetmenliklerle hak ve yükümlülükler yok sayılmıştır. Oysa tutuklu ve hükümlülerin tüm haklarının kanunlarla korunmaya alınması gerekmektedir. Bu yüzden İnfaz Yasa Tasarısı hukuksuzdur. Yasa tasarısının amacı 'tutuklu ve hükümlüyü iyileştirmek' olarak belirlenmiş ve bu iyileştirme kapsamında dayatmalar hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Cezaevindeki mahpusun talebi sonucunda kişisel ve kültürel gelişimini sürdürme hakkı bir dayatma haline getirilemez."

Hapishanelerde hiç kimsenin zorla çalıştırılmaması gerektiğini, yoksul tutuklu ve hükümlülere kıyafet sağlama zorunluluğu olan hapishane yönetiminin, tutuklu ve

hükümlülerin rızası dışında tek tip elbise dayatmasında bulunamayacağını belirten Mutlu "Bunun için İnfaz Yasa Tasarısı bir dayatmadır" dedi. Hapishanelerdeki tutukluların bu yasa tasarısı ile ikinci ve üçüncü kez cezalandırıldığını ve "gereksiz yere marş okumak", "topluca sessiz direnişe geçmek", "anadilinde konuşmak" gibi akıl almaz gerekçelerin yasaya madde olarak eklendiğini ifade eden Mutlu, "Madde olarak ekleyen ve bunları bahane ederek disiplin cezalarıyla insanları aylarca, yıllarca tecrit hücrelerine kapatıp görüş yasağı koyarak hükümlüyü yalnızlaştırmaktır" şeklinde konuştu.

BURSA

Onurlu bir gelecek için mücadele edip de tutsak düşen devrimcilerin nasıl izole edileceğini düşünen devlet her türlü faşist uygulama araçlarını kullanmaktadır. Şimdi ise "**Yeni Ceza İnfaz Yasası**" adı altında yeni baskıcı yöntemler uygulamak istemektedirler. İHD Bursa Şubesi bu insanlık dışı uygulamayı ifade eden tasarının geri alınması için basın açıklaması ve faks çekme eylemi yaptı.

21 Haziran, saat 17.30'da eski Valilik binası önünde toplanan İHD'liler buradan İHD pankartı ve dövizleri açarak Ulu Camii Postanesi'ne kadar sloganlar atarak yürüdüler. Burada basın açıklamasını **İHD Yönetim Kurulu Üyesi Burcu Gümüş** okudu. Gümüş, "Bu tasarı tıpkı 12 Eylül döneminde olduğu gibi tek tip elbiseyi dayatıyor. Tek tip elbise ile, siyasi tutsaklar politik kimliklerinden soyundurularak, düşünsel ve fiziksel bakımdan teslim alınmak isteniyor. Bu tasarı tutsakların savunma ve idarenin uyguladığı anti-demokratik uygulamalara karşı direnme hakkını tümüyle or-

tadan kaldırıyor. Bu tasarı, cezaevlerini, kâr getiren ticarethanelere dönüştürerek ucuz iş gücü sömürüsünün burada da devam ettirilmesi anlamına gelen, zorunlu çalışma uygulamalarını dayatıyor. Yaklaşık 160 maddeden oluşan **Yeni Ceza İnfaz Yasası Tasarısının tüm bu maddeleri hak gaspları ve anti-demokratik uygulamaları içermektedir**" diyen Gümüş "**Yeni ölümlere, insanlık dışı olaylara, yeni sakatlanmalara davetiye çıkaran bu yasa tasarısı geri çekilsin**" dedi. Açıklamadan sonra dernek yöneticileri tarafından Adalet Bakanlığı'na yasanın geri çekilmesi için faks gönderildi.

İZMİR

İHD, ÇHD ve TAYD-DER İzmir Şubeleri "**Ceza ve Tedbirleri İnfazı Hakkında Yasa Tasarısı'nın** geri çekilmesi için topladığı 2 bin imzayı TBMM Başkanlığı'na gönderdi.

Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen kitle "**Faşizme karşı omuz omuza**", "**İnfaz yasasına hayır**", "**İçerde dışa-**

rdada hücreleri parçala", "**İnsanlık onuru işkenceyi yenecek**", "**Tecriti kaldırın ölümleri durdurun**" şeklinde slogan atarak yeni İnfaz Yasa Tasarısı'nı protesto etti. Burada bir açıklama yapan İHD yöneticisi **Meral Ünal**, demokratik kamuoyunun ve tutsak yakınlarının tüm çabalarına rağmen hapishanelerdeki sorunların çözümsüzlüğünün sürdürüldüğünü söyledi.

Sorunların çözümünde bir adım atılması beklenirken, 'Ceza Tedbirleri İnfazı Hakkında Yasa Tasarısı' adı altında TBMM Adalet Komisyonu'na bir tasarının sevk edildiğine dikkat çeken Ünal, "**En temel insani gereksinimleri dahi yok sayan, tutuklu-hükümlülerin geçmişini yok sayan, tek tip elbise, zorla tıbbi müdahale, zincire vurma, zorla çalıştırma gibi çağ dışı yöntemleri esas alan bu tasarı insan haklarına tamamen aykırıdır**" dedi. Ünal, ülke yönetimine çağrıda bulunarak, insan onurunu hiçe sayan uygulamalardan vazgeçilerek, ortaçağ mantığı taşıyan tasarımın geri çekilmesini istedi.

(H. Merkezi)

Tutsak annesi Gülizar Turan'dan çağrı:

Yeter artık bu işkence bitsin

İHD İstanbul Şubesi'nde 24 Haziran 2004 tarihinde bir basın açıklaması yapan **Gülizar Turan**, geçen hafta Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde bulunan oğlu Serdar Turan'ı ziyaret ettiği sırada oğlunun kendisine dövuğüğünü ve vücudunda oluşan yaraları gösterdiğini belirterek duyarlılık çağrısında bulundu. Oğlunun elinin 19 Aralık operasyonunda parçalandığını ve bundan dolayı tedavi görmesi gerektiğini dile getiren Turan, "**Oğlum tedavi amaçlı Adli Tıba sevk edilmiş. Sevk edileceği gün akşama kadar bu**

Turan, olayı öğrendikten sonra savcılığa başvuruda bulunarak yetkililer hakkında suç duyurusunda bulunduğunu belirterek, Turan'la

gereği sadece insanı değil acıları da yalnızlaştırdığını dile getirerek, bu tutsakların sevk arabasının içindeki kamerayı istemedikleri için dayak yediklerini söyledi.

Efe, Adalet Bakanlığı'nın hapishanelerde 100'den fazla insanın eceliyle öldüğü iddiasını hatırlatarak, "Cezaevindekiler şiddetle, işkence ve yalnızlaştırmayla öldürüldüler. Halen öldürülüyorlar affetmeyeceğiz, unutmayacağız" şeklinde konuştu. Efe'nin ardından tutuklu yakını olan **İsmail Karagöz** ise, sadece tutsaklar değil tutsak ailelerinin de baskı altında olduğunu hatırlatarak çocukları ile görüşmelerde yaşadıkları sıkıntıları ifade etti. Karagöz hapishanelerdeki yeniliklerin göstermelik olduğunu, burada baskı ve işkencenin ötesinde hiçbir şey olmadığını söyledi. (İstanbul)

kurumda bekleme rağmen getirilmedi. Daha sonra geri gittim ancak bir sonraki hafta ziyarete gittiğimde kapalı görüş olmasına rağmen oğlunun yaralarını gördüm. Her tarafı morluk içersinde idi. Yeter artık bu işkence bitsin" dedi.

aynı hapishanede kalan **Özgür Kabadaşı** adlı tutsağında böbrek hastası olduğunu ve oğlu ile aynı uygulamalara maruz kaldığını sözlerine ekledi.

Daha sonra konuşan İHD Cezaevleri Komisyonu'ndan **Ümit Efe** ise, F Tipi Hapishanelerin karakteri

Keyfi saldırılar devam ediyor

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan 22 yaşındaki **Hasan Akgün**'ün annesi **Melek Akgün** yaptığı açıklamada devrimci tutuklu ve hükümlülere işkence yapıldığını dile getirdi.

TAYAD üyesi Akgün oğlunun yanı sıra **Mustafa Erol, Kemal Delen ve Tekin Öztürk** adlı 3 tutuklunun 7 Haziran tarihinde Bayrampaşa Hapishanesi'nden Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne nakledilirken çırılçıplak soyularak aranmak istendiklerini, tutukluların bu duruma karşı çıkması üzerine feci şekilde dövüldüklerini söyledi. Akgün, bu insanlık dışı uygulamalar nedeniyle Tekirdağ Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulduklarını belirtti. Akgün konuşmasının devamında "oğlum 3 yıl-

dır F tipi hapishanede tutuluyor, 3 yıldır tek kişilik hücrede. Uzun süre hücrede tutulduğu için oğlumun psikolojisi bozuldu. 20 Nisan tarihinde Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne kaldırıldı. Burada, çok ağır akıl hastalarının arasına konuldu. Oğlumun hastalığı bu boyutta değildi, bilinçli olarak böylesi bir uygulamaya gittiler. Oğlum bu yüzden hastanede kalmak istemedi. Bunun üzerine oğlum Bayrampaşa Hapishanesi'ne götürdüler. Daha sonra da apar-topar, ilaçlarını yanına almasına izin vermeden tekrar Tekirdağ'a götürdüler" dedi. Akgün konuşmasını "ziyaret için gittiğimizde hapishanede bizleri de soyarak aramak istiyorlar. Onursuz dayatmalara karşı mücadele edeceğiz" diyerek sonlandırdı. (H. Merkezi)

SALDIRILARA TEPKİLER SÜRÜYOR...

29 Haziran'da Galatasaray Lisesi önünde toplanarak basın açıklaması yapan NATO ve Bush karşıtlarının eylemine çevik kuvvet biber gazı, göz yaşartıcı gaz ve coplarla saldırdı.

Saat 11:30'da NATO ve Bush Karşıtı Birlik yaptığı basın açıklamasında 28 Haziran'da Okmeydanı ve Mecidiyeköy'ü savaş alanına çeviren polisin ve devletin tutumunu protesto etti. Siyah pankart açılarak saldırının protesto edildiği açıklamada tüm saldırılar karşısında NATO karşıtlarının "Katil ABD, katil NATO" sloganlarıyla yine meydanlarda olduğu belirtildi.

Açıklamada "Gazınız, bombanız vız gelir vız", "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Halkların katili NATO, ülkemizden defol", "Katil ABD ülkemizden defol", "NATO'ya karşı halk savaşı", "NATO'ya karşı tek yumruk tek barikat"

vb. sloganlar susmazken birlik adına okunan basın metninde "halkların direnişinden korkuyorlar. Hangi güç ezilen halkların 'artık yeter' haykırışının önüne geçebilir. Hitler yenildi, Bush da yenilecektir. Emperyalizmin savaş örgütleri dağıtılabaktır" denildi.

Basın açıklamasının ardından sloganlarla Galatasaray Lisesi'nden Tünel'e doğru yol alan kitle bir süre ilerledikten sonra çevik kuvvet uyarı yapmadan aniden gaz bombalarıyla tekrar kitleye saldırdı. Saldırının başlamasıyla Kumbaracılar Yoku-

şu, Şişhane Durağı, Sadri Alışık Sokağı, Balo Sokak vb. ara sokaklara yönelen kitleden bazıları yoğun atılan gazdan etkilenerek fenalık geçirdi. Eylemciler tekme tokat gözaltına alınarak hızla götürüldü. Basının görüntü alması engellenmeye çalışılırken polis kameraları da gazetecilere sataşarak ortama elinden geldiğince provoke etmeye çalıştı.

Dolapdere, Kasımpaşa'ya doğru yönelen bazı eylemcilerin yeniden gruplar oluşturup slogan atmaya başlamasıyla yeni hedefi belli olan Çevik Kuvvet'in bölgeye attığı gazlardan biri bir ailenin evine isabet ederek yangın çıkmasına neden oldu. Mahalle halkı ve itfaiyenin müdahale-

siyle söndürülen yangın sonrası halk polise lanet yağdırdı.

Sessiz kalmak suç ortaklığıdır

Belediye-İş 2 No'lu Şube de NATO Zirvesini protesto etmek amacıyla 28 Haziran Pazartesi günü 2 saatlik iş bırakma eylemi yaptı. Bakırköy ve Zeytinburnu işçilerinin iş bıraktığı eyleme Tüm Bel-Sen Bakırköy temsilciliği ile Eğitim-Sen 1 No'lu Şube de destek verdi. Bakırköy Belediye işçileri Kartaltepe Parkı'ndan Özgürlük Meydanı'na kadar "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Birlik mücadele zafer" vb. sloganlarıyla yürüdü. Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Musa Biçer, Tüm Bel-Sen işyeri temsilcisi Kamil Ergün ve Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm birer konuşma yaparken Gülüm konuşmasında; NATO karşıtı eylemlere yönelik polis saldırılarını protesto etti.

Zirve yeni saldırıların adıdır

Deri-İş Tuzla Şubesi'nin çağrısıyla 28 Haziran'da öğlen bir araya gelen deri işçileri de basın açıklaması yaptıktan sonra 1 saat iş bıraktılar. Açıklamaya yaklaşık 100 kişi katıldı.

Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya yaptığı konuşmada NATO Zirvesi'nde yeni saldırıların planlandığını söyledi. Deri-İş Genel Başkan Vekili Musa Servi'nin de konuştuğu açıklamada işçiler "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "NATO'ya karşı genel grev, genel direniş" sloganlarını attılar.

KESK'TEN NATO'YA HA YIR

28 Haziran günü Okmeydanı'nda NATO'yu protesto eden kitleye polisin saldırması üzerine KESK Unkapanı'ndan Saraçhane'ye kadar protesto

yürüyüşü yaptı. Yürüyüşe çeşitli devrimci çevreler ve siyasal partiler de destek verdi. 12:30'da KESK pankartı açıldı. Uzun süre polisin "müdahale

ederiz, ezeriz, yürüyüş yaptırmayacağız" tehditleri sürerken kitle kararlı bir şekilde durarak "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Emekçiye değil NATO'ya barikat" sloganları atıp döviz olarak KESK'in afişlerini açtı. Polisin döviz diye açılan afişlere saldırması üzerine kitle gur bir şekilde "Direne direne kazanacağız", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganlarını atarak yürüyüş ve basın açıklamasında ısrar etti.

Polislerle süren 15-20 dakikalık tartışmadan sonra kitlenin tek şeridi açık bırakarak yürümesinde uzlaşıldı. KESK pankartı arkasında yürüyen kitle sık sık "NATO'ya hayır kahrolsun emperyalizm", "Direne direne kazanacağız", "Yılgınlık yok direniş var" sloganlarını attı. Kapanmayan trafikten geçen araçlar, yol kenarındaki esnaf ve halk alkışlar, ışıklar ve yeri geldiğinde sloganlarla yürüyen kitleye destek verdi.

Saraçhane Parkı'nda yürüyüşe son veren kitle sloganlarına ara vermeden çevredeki insanlarla da birleşti. 350'ye yakın sayıyı bulan kitle adına KESK Başkanı Sami Evren basın açıklamasını okudu. Evren AKP Hükümetinin efendilerine yarandığını söyleyerek NATO'nun toplanmasının sebebinin komşu ülkelere demokrasi taşımak değil, bu ülkeleri yeni işgal alanları, kan göllerine çevirmek olduğunu söyleyerek bunu protesto eden ve Okmeydanı'nda gözaltına alınan kişilerin serbest bırakılmasını istedi. Asıl barikatın NATO yerine halka kurulduğunu vurgulayan Sami Evren "Biz bu oyunu bozacağız, karnımız ve halkımız satılık değil. Şu anda Erdoğan çocuk katili elleri sıkıyor ve utanmadan yalan söylüyor" dedi.

Basın metni okunduktan sonra dağılmayan kitle "Birlik, mücadele, zafer", "İşgale değil, direnişe destek", "Bu ülke bu halk satılık değil" sloganlarını attı. Sloganları çevredeki halktan da destek bulan kitle bir süre daha sloganlarına devam ettikten sonra dağıldı.

Kadıköy'de onbinler haykırdı

Girdiği her yere ölüm, korku, işken- ce götüren emperyalizmin eli kanlı zu- lüm örgütü NATO, önümüzdeki 50 yılın planlarını yapmak için 28-29 Haziran'da İstanbul'da toplandı.

Haftalar öncesinden başlayan gösteri ve eylemlerle NATO karşıtları 28-29 Haziran'a hazırlandılar. Devletin özellikle zirvenin yapılacağı İstanbul'da estirdiği terör, son günlerde iyiden iyiye artmaya devam ederken, yapılan eylemlere de polis azgınca saldırmaktan geri durmadı.

26 Haziran günü Ankara'da yapılan mitingin ardından 27 Haziran Pazar günü İstanbul Kadıköy'de de bir miting düzenlendi. Daha öncesinde 27'sinde Vatan Caddesinde yapılması planlanan mitinge polisin EK'yi iki gün öncesinden çağırarak "Kan dökeriz yürütmeyiz" demesi üzerine Kadıköy'e alınmıştı.

27 Haziran sabah saatlerinde Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde toplanmaya başlayan NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyeleri TKP, BAK ve çeşitli işçi örgütleri saat 11:00 gibi yürüyüşe geçtiler. Yaklaşık 50 bin kişinin katıldığı eyleme Halkevleri, Lise- li Genç Umut, HÖC, ESP, Ürün, Toplumsal Özgürlük Platformu, SDP, EMEP, TÜM- TİS, SGD, DİSK Genel-İş, Birleşik Metal-İş İzmir Şubeleri, DİSK, Bank-Sen, TKP, BAK, ÖDP, TMMOB, TMMOB'un çeşitli illerden şubeleri, KESK İstanbul, KESK çeşitli illerden şubeleri, Eğitim-Sen İstanbul ve çeşitli illerden Şubeleri, Anarşi İstanbul, SES, Bizim Yurdumuz Dergisi, BTS, Tüm Bel-Sen, Lastik-İş, Devrimci Mücadele, DİSK Gıda-İş, Kafkasya Forumu, BDSP, Ekim Gençliği, Kurtuluş, Emekli-Sen, Limter-İş, Sosyal-İş Sendikası, DİSK Basın-İş, Dev Sağlık-İş, DHP, DGH, DEHAP, Alın- teri, DPG, Nakliyat-İş vb. birçok yapı katıldı. Meydana geldikten sonra DKÖ

temsilcileri ve sendika başkanları yaptıkları konuşmalarda NATO'nun genel karakterine, amaçlarına vurgu yapılırken NATO'ya karşı ortak mücadelenin yükseltilmesi üzerinde duruldu. Kitle sık sık "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "İstanbul 'u NATO'ya dar edeceğiz", "Kahrolsun emperyalizm", Irak halkı yalnız değildir", "Katil ABD işbirlikçi AKP", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek", "Katil Sharon katil Bush" sloganlarını attı. Çeşitli döviz ve flamaların taşındığı eylemde kitlenin coşkusu ve öfkesi

dikkat çekiciydi.

"Hiçbir yerden çıkış yok her yer Felluce", "Haziran'ın ateşi katileleri yakacak", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "İbolarm ruhuyla NATO'ya geçit vermeyeceğiz", "Faşizme isyan

arasında dolaşan grubun yarattığı coşku ve heyecan atılan sloganlara ve kortej düzenine de yansdı.

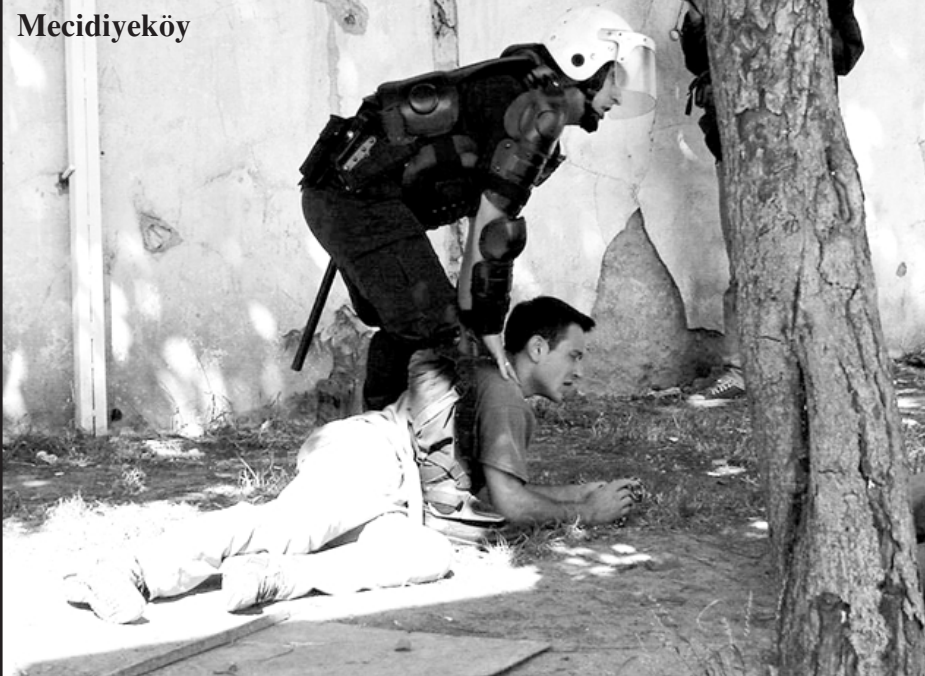
Meydana gelindiğinde ise halaylar çekerek NATO karşıtı sloganlar attı. Yaklaşık 700 kişi olan Partizan kitlesi aynı düzen ve disiplinle yine sloganlar eşliğinde Okmeydanı Fatma Girik Parkı'na doğru yol aldı.

MECİDİYEKÖY'DE DE EMPERYALİZME ÖFKE VARDI

NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyesi yaklaşık 200 kişinin 28 Haziran günü Mecidiyeköy'de saat 10:00'da yapmak istedikleri basın- açıklamasına polis biber gazları ve coplarla saldırdı.

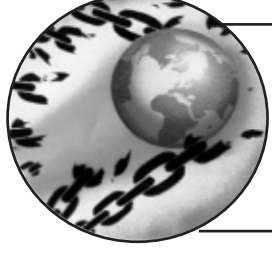
Binlerce çevik kuvvet polisinin yığınak yaptığı panzerlerle beklediği Mecidiye-

köy meydanında bir araya gelen NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyeleri burada gelecek arkadaşlarını beklemeye başladılar. Polisle eylemciler arasında kısa bir diyalog yaşanırken çevik kuvvet polisleri eylemcileri ablukaya aldılar. Eylemciler polisin saldırı hazırlıkları karşısında birbirlerine kenetlenerek oturdular. "NATO'ya hayır" sloganı atan eylemcilere polis biber gazları ve coplarla saldırdı. Biber gazlarından birçok eylemci etkilenerek zor anlar yaşarken polis yaklaşık 10 kişiyi gözaltına aldı. Bu esnada polisin azgınca saldırısından memnun olan "şef"lerinden biri "helal size aslanlarım, haydi koçlarım, sizinle gurur duyuyorum, bu ülke sizinle gurur duyuyor" diyerek polisin azgınca saldırısını beğendiklerini dile getiriyordu. Biber gazından etkilenen eylemciler kendilerine gelince "Bush'un itleri", "NATO'ya geçit vermeyeceğiz" vb. sloganlarıyla dağıldılar. Çeşitli insan ve gazetecilerden aldığımız duymalara göre ise Ali Sami Yen Stadı askerlerle dolmuştu.

Mecidiyeköy

Yeni Halk Ordusu sözcüsü “Ka Roger” ile bir karşılaşma

Yayımcı Dante A. Ang
Manila Times,
9 Haziran 2004

FKP-YHO'nun sözcüsü Gregoria Rosal (Ka Roger) ile yapılan bu röportaj, Manila Times'da 9 Haziran 2004'te üç bölüm halinde yayınlandı. Röportajda yer alan özel görüşler yazara aittir ve Filipinler Komünist Partisi ve devrimci güçlerin bakışını yansıtmamaktadır. Ancak burjuva bir yayında da çıkarsa birçok gerçeği görmek açısından önemlidir diye düşünerek sizlerle paylaşıyoruz.

I. Bölüm

Bugün birçoğumuzu hayrete düşüren şey, komünizmin, küresel olarak gerilemesine karşın, Filipinler'de güçlenmesi ve sayıca artmasıdır. Bu paradoksa ek olarak; yabancı mali kaynakları rivayete göre durdurulmuş olmasına rağmen Filipinler Komünist Partisi, ya da FKP, sürekli olarak silah temin etmekte ve böylesi bir güçle ve daha önce görülmemiş yoğunlukla orduya karşı devamlı saldırı yapmaktadır.

Geçen yıl **Yeni Halk Ordusu** (YHO) gündüz vakti birçok belediye binasına saldırdı ve Sol'un büyüyen gücünü daha keskin bir noktaya getirdi. Saldırıları aynı zamanda, polis ve ordunun sadece bu tür saldırıları önlemeye değil, aynı zamanda hayati önemdeki tesisleri ve yasal işleri Sol'un zararlı/tehlikeli gücünden korumaya yetip yetmediği sorusunu da ortaya çıkardı. Örneğin YHO birçok büyük ve gösterişli kuleyi, kırsaldaki gücünü hatırlatmaya hizmet ederek yaktı.

Ekonomik kaynakların dahili olarak, esas olarak da YHO'nun iş çevrelerine zorla kabul ettirdiği sözde devrimci vergilerden oluştuğuna inanılmaktadır. Çoğunlukla zayıf bölgelerde bulunan şirketlerin çok büyük hesaplarının yüzde ikisi vergilendirilmektedir.

FKP'nin bir başka ekonomik kaynağı da sözde kampanya izni ya da PTC'lerden gelmektedir. Yerel ve ulusal çaptaki mevkiler için adaylar, komünistlerin etkili olduğu ya da kontrol ettiği bölgelerde kampanya yürütebilmek için önce YHO'ya ücret ödemektedirler. Ödeme yoksa kampanya da yok. PTC'yi kabul etmemeyi seçenler tehlikeye maruz kalmaktadır. Daha yüksek mevki için daha yüksek ücret. Ya da daha zengin aday için daha yüksek ücret; bazen de adaylarla pazarlık.

Hükümet, adayları yetkisiz kılma cezasıyla PTC'yi ödememeleri konusunda uyarmaktadır. Bununla birlikte birçok aday bu hükümetin uyarısını reddetmeyi seçmektedir. **Ka Roger**, YHO'ya ücret ödemeye karşı en yüksek sesi çıkaran meşhur kabine üyelerinden birinin Güney Luzan eyaleti yönetimine adaylığını koyduğunda PTC'yi ilk ödeyenler arasında olduğuna dikkat çekti. O bunu, kamu bürosu için adaylığını koymadan hatta kampanya sürecini resmi olarak başlatmadan önce yaptı. Bu kabine üyesi aynı zamanda çeşitli yönetimler altında çeşitli kabine görevlerine atandı.

“EKONOMİK VE ASKERİ OLARAK BAĞIMSIZ”

Yerel komünistler çok uzun bir yol kat ettiler. İdeolojik hakimiyet için mücadelelerinde sözümona “ekonomik ve askeri olarak bağımsız” hale geldiler.

Geçtiğimiz seçim döneminde tahmini PTC ücretleri 1 milyardan 2 milyara kadar değişmekteydi. YHO hükümete karşı kendi kaynakları üzerinde açıkça kampanyasını yürütmektedir.

YHO'nun büyüyen varlığıyla aların geçen Filipin hükümeti, ABD'nin yardımıyla onları uluslararası terörist ilan ederek yerel komünistlere yabancı ülkelerden akan yardımı kesmeye çalıştı.

Hükümet hatalı olarak FKP'yi bir kez terörist bir örgüt olarak damgaladı mı, YHO'nun yabancı kaynaklardan mahrum kalacağını ve barış için yalvaracağını zannetti. Filipinler, Dışişleri Bakanı Sekreteri Blas F. Ople sayesinde Avrupa'da FKP'nin terörist örgütlere dahil edilmesi için lobi yapmıştı. FKP, terörist damgasını protesto etti. Bir keresinde Filipinler Ulusal Demokratik Cephe (FUDC) hükümetle barış görüşmelerinin yeniden başlaması için, terörist cephele arasında çıkarılmasını şart koşmuştu.

Hükümet aynı zamanda FKP'nin terörist örgüt olarak damgalanmasından sonra Hollanda hükümetinin FUDC lideri **Jose Maria Sison**'u sınır dışı edeceğini umut etmişti. Bu olmadı. Sison sınır dışı edilmedi. Dava Hollanda'da hala devam ediyor.

1945'ten beri Filipinler başkanları öldürücü çekişmeye son vermeye çalıştı. Fakat hiçbir şey fayda etmedi. Komünistler daha da güçlendi ve sayıca da büyüdü.

On yıllardır süren çatışmaya son verme isteğiyle, Corazan Aquino, 1987'de iktidarı aldıktan hemen sonra, hükümetinin asilere elini uzattığını göstermek için politik tutsakların serbest bırakılmasını emretti.

Eski başkan Ferdinand Marcos'a karşı mücadelede ittifak yapan Aquino ve Sol barışı sürdürmek için bir anlaşma yapmıştı.

Yani FUDC ile barış görüşmeleri gerçekten başladı. Fakat görüşmelerin bitmesi çok uzun zaman almadı. Şiddet ve karşı şiddet tarafından bozuldu. İki taraf arasındaki şartlar politik olarak öylesine uzlaşmaz bir şekilde bö-

lünmüştür ki, barışın tek yoluna diğer partinin silah bırakmasıyla ulaşılabilir. Onlar için, bu türde bir şey halkın güvenine ihanet etmek olacaktır.

Her iki taraf da nedenlerinin asaletine inanıyorlardı: bir parti için, diğerinin ortadan kaldırılması sadece bir zaman sorunuydu.

Hükümetin sert taraftarları kendi adlarına, YHO'ya karşı savaşı kazanmakta olduğunu iddia etmekte, yani hükümet için “devlet düşmanları” ile barış anlaşması yapmaya ihtiyaç yoktur. Onlar, alanda YHO'yla başarılı çatışma iddialarını destekleyecek istatistikleri hiçbir zaman ortaya koymadı. Ancak bu rakamların, hükümetin asilere karşı savaşı kazanmakta olduğunu güçlü bir şekilde gösterdiğini söylüyorlar.

DÜŞMANLA BİRLİKTE UYUYAMAZSIN

Özel olarak, konuştuğum bazı generaller barış yöntemine karşılar. Onlar basit bir şekilde, YHO'ya karşı seferberlikte yaralanan ya da öldürülen yoldaşlarının öcünü almak istiyorlar. Aynı zamanda savaşta yaralanan ve bir arkadaşını kaybetmiş olanların “düşmanla” barış yapmada o kadar yüce gönüllü olmayacağından da korkuyorlar. Daha asil bir şekilde, FUDC ile ideolojik nedenlerle bir barış anlaşması yapmaya karşılar. Onlar “düşmanla birlikte uyuma” yöntemine tahammül edemiyorlar. Sadece, FUDC tarafından silahlı mücadeleden vazgeçilmesi, polis ve ordu için FKP/FUDC ile barış

5 dakika sonra Ka Roger ortaya çıktı. Bir beyzbol şapkasını gözlerine kadar indirmişti ve bir cep telefonu, boynuna asılı okuma gözlükleri, beline sıkıştırılmış bir bıçak vardı. Süpriz! Bir silah bile taşıymıyordu! Bu planlanmış olmalı. Böyle düşündüm. Bu çeşit PR hilesini bilirsin dedim kendi kendime. Yeterince tehdit edici görünmedi. Sert de görünmedi. Fakat söylendiği gibi, görünüş yanıltıcı olabilir. Bu adam kolay yem değil kesinlikle.

anlaşması imzalamadan önce kabul edilebilir olacaktır.

Diğer yandan, FUDC ve onun silahlı bölümü YHO'nun silahlarını bırakacaklarını, silahlı mücadele-barış ya da barış yok formülasyonundan vazgeçmeleri umulmuyor. Onlar da hükümete karşı uzun süreli savaşı kazanmakta olduklarına inanıyorlar.

Bu bir paradoks gibi görülebilir, fakat bizim çoğumuz gibi, onlar da (FKP/FUDC/YHO), barışa uzaklar. Ve burada bizim hikayemiz, yada daha çok Ka Roger olarak da bilinen Gregoria Rosal'ın hikayesi yatmaktadır. Bu Ka Roger'i ya da YHO'yu onurlandırma girişimi değildir. Aynı şekilde onların nedenlerini onaylamak ve polis ve orduyu töhmet altında bırakmak da değildir.

ROMAN KAHRAMANININ ORTAYA ÇIKIŞI

Manila Times, sorunların ardındaki kahramanı ortaya çıkarmak için Ka Roger'in röportajını dizi halinde yayınlıyor. Bunu yaparak, hükümet ve FUDC arasında süren görüşmelerin ortak anlayış ve güven içinde gerçekleşebilmesi için ilgili konuları daha iyi anlamaya katkıda bulunmayı umuyoruz.

Times, Mart ayı sonlarında Quezon ve Bicol eyaletleri sınırı boyunca bir yerlerde Ka Roger ile röportaj için iki gün bir gece geçirdi. Bir sabah erken Manila'dan ayrıldık. Tayin edilmiş bir yerde kurye ile buluştuk. Kurye gençti. Sadece 30 yaşındaydı, belki de daha genç ve bekar. Traşlı, konuşkan ve çok saygılı.

Bize kendini "James" olarak tanıttı. Sıradan genç bir adama benziyordu. Görünüşünde ve davranışlarında özel hiçbir şey yoktu. Eğer hakkında hiçbir şey bilmeseydik, onu büro işçisi, polis ya da asker bile zannedebilirdik. Asker traşı olmuştu ve uzun boyluydu.

Güvenlik nedeniyle cep telefonlarımızı aldı ve arabaya binmeden önce kapattı. Anladığımızı söyledik ona. Zaman kaybetmek istemeyerek, yemeğimizi hareket halindeki arabada yedik. Son hedefimize kadarki yol boyunca sadece tuvalet ihtiyacı veya benzin istasyonundan içecek bir şeyler almak için durduk.

James şoförümüze belli yol işaretlerini izlemesini söylediğinde buluşma yerine yaklaştığımızı anladık. Kısa bir süre sonra, sola keskin bir dönüş yaptık. Yol engebeliydi.

Arabanın pencerelerini açtık, hava serindi, tazeydi. Hava genç bir delikanlıyken örümcek yakalarken alışkın olduğum pirinç tarlalarının otlarını ha-

tırlatan bir kokuyla doluydu.

Yol hala ıslak ve bazı bölümleri çamurluydu. Bir gece önce yağmur çiselemiş olmalıydı. Elektrik olsaydı, bunu fark ederdim. Elektrik direği yoktu. Ne araba ne de cip, hatta üç tekerlekli bisiklet bile yoktu. Ara yol boyunca yürüyen çiftçileri geçiyorduk. Birkaç kilometre sonra, James, bir yerleşim yerine yaklaşırken pencerelerimizi kapatmamızı istedi. Açıkça, bizi birilerinin görmesini ve şüphelenmesini istemiyordu. Eğer insanlar burada ne yaptığımızı sorarlarsa, satılık bir yer aradığımızı söylememizi istedi.

Birkaç kilometre daha sonra James sürücüye tamamlanmamış bir kilisenin önünde durmasını işaret etti. Saat neredeyse 03:00'tü. Gece için arabamızı buraya park edebileceğimizi söyledi. Bize bunun daha önce planlandığı izlenimi verdi. Arabayı kilise arazisine park etmeye çalıştık ama başaramadık. Kilisenin yanındaki park için ayarlanan yerin girişi büyük bir kütükle kapatılmıştı.

James arabadan indi ve etrafa baktı. Uykusuz gibiydi. YHO'dan biriyle tanıştığımızı zannediyorduk. Bulduğumuz yer kilisenin varlığına rağmen ıssızdı. Tamamen garip olmasa da dikkatimizi çekmezdi. Bizim varlığımızla bu yer arasındaki zıtlık dikkat çekiciydi. Dakikalar sonra, James cep telefonundan birini aradı. Partinin nerede olduğunu sorduğunu duyabiliyorduk. Bense endişeleniyordum. Yöntem konusunda ya da polis ve askerin varlığı ile ilgili değil, karanlığın altında dağlık arazide bilinmeyen bir yerde yolculuk yaptığımız için.

Özellikle gece yürümekte zorlanıyordum, gözlük kullanıyordum. Gözlüksüz, çift görüyorum. Bu, sol gözümdeki kasların zayıflamasından

kaynaklı. Daha kötüsü, önümdeki mesafeyi hesaplayamıyorum. Görüşümde derinlik eksik. Bir şey bana çok yakın olabilir, ama benim hayalimde çok uzak görülüyor.

20 dakika sonra, iki genç adam otoların arasından çıktı geldi. Tek bir çizgiydi, arada birkaç adımlık mesafeyle bize doğru yürüdüler. Bunların bizim partiden olduğunu zannettik. Doğruydular, James onlarla konuşmaya başladı. Bizim sürücümüze arabayı çalıştırmasını ve çitle çevrili alana, kiliseden birkaç metre ilerdeki, içinde bir kulübe olan alana park etmesini işaret ettiler.

Ancak ondan sonra, izlendiğimizi fark ettim. İnsanlar, kulübede yaşayan tüm kadınlar ve çocuklar, arabadan indikten sonra çevremizi sarmıştı. Çok açıktı ki, birlikte olduğumuz insanları biliyorlardı. Onlara çikolata ve kek ikram ettiğimizde bize gülümsediler.

Yalnız dikkatimi çeken şey, hiç erkek görmemektir. Bizi buraya getiren genç adamlardan birinin, bu kulübede yaşayan kadının oğlu olduğunu anladım. İşte bu yüzden arabamızı park ettiğimizde hiç erkek görmemiştik. Çevredeki erkeklerin çoğu YHO'ya katılmıştı ve evlerinin rahatlığını terk etmişlerdi. Geride sadece kadın ve çocuklar kalmıştı.

Yol ıslak, çamurlu ve kaygandı, aksi takdirde geçilebilirdi. Yürüyeme başladığımızda dikkat ettim ki, James ve misafirlerimiz de dar, dağlara doğru giden tepelik arazide bizimle yürüyorlar ve bu bölgeyi iyi bildiklerini anladım. Yol aldığımız yer YHO'nun etkisi ya da kontrolü altında olan yerlerden biriydi. 15 dakika sonra iki ya da üç adamın nöbet tuttuğu geçici tedbir olarak bir kulübeyi geçtik. Herhalde Ka Roger'in güvenlik detaylarından biriydi. Fakat onları silahlarını sallar-

ken görmedim.

Birkaç dakika sonra, bir aileye aitmiş gibi görünen bir kulübeye ulaştık. Saat öğleden sonra 4'ü geçmişti. Kulübenin girişinde dağ köstebeği oyuğu bir ocak var. Kulübenin içi karanlık. Yanmayan bir gaz lambası, 10 kişinin yemek yiyebileceği uzun bir masanın üzerinde duruyor. Yine evin içinde hiç erkek yok. Sadece kadınlar. Üç kadın ve bir kız, 15 yaşında ya da daha genç olabilir. Bizleri gördüklerinde hepsi gülümsüyordu. Bize hoşgeldiniz demek için birşeyler söylemiş olmalılar, fakat ben duymadım. Dağ yürüyüşünden kaynaklı öylesine yorgun ve bitkindim ki. Üstelik bulunduğumuz yeri gözlemlemeye çalışmakla meşguldüm.

KORKUNÇ

5 dakika sonra Ka Roger ortaya çıktı. Bir beyzbol şapkasını gözlerine kadar indirmişti ve bir cep telefonu, boynuna asılı okuma gözlükleri, beline sıkıştırılmış bir bıçak vardı. **Süpriz!** Bir silah bile taşıyorlardı! Bu planlanmış olmalı. Böyle düşündüm. Bu çeşit PR hilesini bilirsin dedim kendi kendime. Yeterince tehdit edici görünmedi. Sert de görünmedi. Fakat söylendiği gibi, görünüş yanıltıcı olabilir. Bu adam kolay yem değil kesinlikle. Hükümetin "en çok arananlar" listesinin üst sıralarındaki Ka Roger, birkaç kilometre ilerde askeri bir kampın olmasından hiç rahatsız görünmüyor. Aksine gayet rahat görünüyordu. Karşısına koyduğumuz tüm sorulara bir yanıtı vardı. Onunla aynı fikirde olmayabilirsiniz, fakat samimiyeti için ona bir A vermek zorunda kalırsınız. Ona terörist, zorba ya da herhangi bir şey söyleyebilirsiniz, fakat YHO'nun uğrunda savaştıklarına inanıyor. Bende bir pürist (dil ve üslupta kesinliğe inanan veya bunu uygulayan kimse), bir ideolog izlenimi yarattı.

(Devam edecek)

Geçen yıl Yeni Halk Ordusu (YHO) gündüz vakti birçok belediye binasına saldırdı ve Sol'un büyüyen gücünü daha keskin bir noktaya getirdi. Saldırıları aynı zamanda, polis ve ordunun sadece bu tür saldırıları önlemeye değil, aynı zamanda hayati önemdeki tesisleri ve yasal işleri Sol'un zararlı/tehlikeli gücünden korumaya yetip yetmediği sorusunu da ortaya çıkardı. Örneğin YHO birçok büyük ve gösterişli kuleyi, kırsaldaki gücünü hatırlatmaya hizmet ederek yaktı.

Emperyalistlerin kanlı örgütü NATO'ya karşı ONBİNLER MEYDANLARI DOLDURDU!

İSTANBUL

* 16 Haziran 2004 tarihinde NATO Zirvesine sponsor olan şirketlerden biri olan Ülker Holding'in önünde toplanan NATO ve Bush Karşısı Birlik bileşenleri, sponsor şirketlerin işgale, işkenceye ve Latliamlara ortak olduğunu dile getirdiler.

Eylemde "NATO'ya sponsorluk; katlama, işkenceye, işgale ortak olmaktadır" pankartı açılarak "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın", "NATO'ya hayır, savaş tüccarlarını İstanbul'da istemiyoruz" vb. Gövizler taşındı. Birlik adına açıklamayı yapan Fadik Bilgetekin, emperyalistlerin finanse ettikleri kurumların şimdi emperyalistleri finanse etmek için sıraya girdikle-

rini, bu sermaye gruplarının ülke içinde de işçi ve emekçileri sömürerek, kazanılmış tüm haklarını gasp ederek, emekçilere yönelik dizginsiz saldırı politikalarına son sürat devam ettiklerini belirtti. Bilgetekin ayrıca "NATO'ya sponsor olmak Ebu Garib Hapishanesi'nde yaşanan insanlık dışı işkenceyi desteklemektir. NATO'ya sponsor olarak Irak'taki emperyalist işgale sponsor olmaktadır. Ortadoğu halklarının Amerikan emperyalizminin sonucu olarak yaşadığı zulme ortak olmaktadır. Halkımız bunu affetmeyecektir" dedi.

"Katil ABD işbirlikçi Ülker", "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın", "NATO'ya geçit yok" vb. sloganlar atılarak eyleme son verildi.

* Yine 16 Haziran 2004 tarihinde Atatürk Kültür Merkezi önünde toplanan Grup Yorum elemanları ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi, NATO Zirvesini protesto ederek "İstanbul ki kavgamızın şehri, Anadolu ki tarihi isyanlarla örülü. Elbette ki bu tarihe sahip çıkacak NATO Zirvesi'ne sessiz kalmayacağız" dediler.

"NATO yıkılacak halklar kazanacak" pankartı açan grup "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "NATO yıkılacak halklar kazanacak" sloganlarını attı. Açıklamayı yapan Cihan Keşkek, NATO'nun kimi, nasıl temsil ettiğine değinerek açıklamanın devamında "Emperyalistler ve uşaklarının ellerinde silahları, copları, her türlü teknoloji ile donanmışlıkları olabilir. Ancak karşısındaki gücün küçümsenmeyecek bir güç olduğunu göstereceğiz. Bu güç; Anadolu halklarının gücüdür" vurgusunu yaptı.

Sloganlarla devam eden eylem Grup Yorum'un "Biz Varız"ı seslendirmesiyle sona erdi.

* 19 Haziran 2004 tarihinde Bahçelievler NATO ve Bush Karşısı Birlik, Soğanlı mahallesi Çavuşpaşa son durağında NATO Zirvesi'ni protesto etmek için basın açıklaması ve meşaleli yürüyüş yapmak istedi. Ancak polis hiçbir gerekçe göstermeden eyle-

me izin vermeyerek kitleye saldırdı. Saldırısı sırasında bazı kişiler yaralarken 12 kişi de gözaltına alındı.

Bahçelievler NATO ve Bush Karşısı Birlik yazılı bir açıklama yaparak polisin tamamen keyfi olan bu saldırısını kınadı. Gözaltına alınan Seyit Ali Ağdoğmuş, Umar Karatepe, Murat Bargu, Ayhan Talay, Hüseyin Gençay, Hatice Lüzumlu, Mustafa Sarısülük, Meltem Kuruhan, Sevinç Hocaoğulları, Erhan Pekcan, Gündüz Acar ve Gürkan Özoğulları isimli kişiler ertesi gün serbest bırakıldı.

* 20 Haziran 2004 tarihinde ise Bağcılar Meydanı'nda toplanan 40 kadar DHP'li (Demokratik Haklar Platformu) 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesini protesto etti.

"Emperyalizme ve NATO'ya hayır. Yaşasın Demokratik Cumhuriyet" pankartı arkasında "NATO'yu kadınlar durduracak", "NATO katliamdır, işgaldir, tecavüzdür" dövizlerini taşıyan grup sık sık "Emperyalizme karşı halk savaşı", "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Kahrolsun ABD uşak AKP" sloganlarını attı.

DHP adına basın açıklamasını yapan Dursun Turgut "İnsanların başına çuval geçiren, çocukları katleden ve işkence edip tecavüz eden katillere karşı mücadele etmek biz emekçilerin tek alternatifidir. Zirvenin yapılacağı güne kadar, savaş tüccarlarını İstanbul'dan defetmek için her gün sokaklarda olacağız" dedi. Basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

OKMEYDANI

* Okmeydanı NATO ve Bush Karşısı Birlik 20 Haziran saat 20:00'de NATO'ya karşı yürüdü.

Semtin iç taraflarından başlayan yürüyüş kitle "Katil ABD, Ortadoğu'dan Defol", "Halkların katili NATO", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. yazılı dövizlerle katıldı. Her bir ara sokaktan 6-7 kişinin katılarak büyüdüğü kitle Okmeydanı Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Meydanda toplanan kitle adına okunan basın açıklamasında "onlar katliamlar için birleşiyor, biz de ezilen dünya halklarının kurtuluşu için birleşelim... Gelin 28 Haziran'da onlara unutmayacakları bir ders verelim" denildi.

Basın metninden sonra eyleme katılan Grup Yel, Çav Bela ve Gündoğdu marşını okudu. Marş sırasında saygı duruşunda bulunan kitle marşın sonunda "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarını attı.

* 25 Haziran 2004 tarihinde de Okmeydanı NATO Karşısı Birlik tarafından saat 21:00'de meşaleli yürüyüş düzenlendi.

Dikilitaş Parkı'nda bir araya gelen kitle "NATO'ya geçit vermeyeceğiz" Ok-

meydanı NATO Karşısı Birlik imzalı pankart açarak meşalelerle yürüyüşe geçti. Eylemde sloganlar eşliğinde Okmeydanı semtinde yürüdü. Yaklaşık 1 saat süren eylem okunan basın metniyle devam etti.

Açıklamanın ardından kitle hep birlikte "Gündoğdu" ve "Çav Bella" marşını söyledi.

Eylemin bitiminde yüzleri flamalarla kapalı bir grup polis ablukasının bulunduğu yere molotof kokteyli attı. Bu sırada "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz" sloganları atan kitle sokak aralarına dağıldı. Eyleme silah sıkarak karşılık veren polis çevrede panik yaratarak ortalığı terörize etmeye çalıştı.

GAZİ MAHALLESİ

*Gazi NATO Karşısı Birlik, 20 Haziran 2004 tarihinde Gazi Cemevi önünde bir araya gelerek "NATO'ya hayır" dedi. "İşgale, işkenceye, karşı mücadeleyi yükseltelim" pankartını açan yaklaşık 250 kişi meşalelerle yürüyüşe geçti. Ancak zaten ortamı terörize etmek için fırsat kollayan polis kitlenin içine biber gazı sıkarak eylemi dağıtmaya çalıştı. Bunun üzerine barikatlar kurarak direnişe geçen kitleye polis daha güçlü saldırarak gaz bombalarını yoğun bir şekilde ara sokaklara da attı, panzerlerle su sıkarak barikatları dağıtmakta zorluk yaşayan polis saat 23:00'e doğru sivil faşistleri sokağa salarak kitlenin üzerine silah sıktırdı. Saat 23:30'da sona eren çatışmalı eylemde, molotoflarla karşılık veren eylemcilerin bazıları yaralanırken, akrepler ve panzerlerde ciddi oranda hasar meydana geldi. Eylemden sonra mahallede ev baskınları gerçekleştirildi.

*22 Haziran'da da Karayolları Şişli Durağı'nda bir araya gelen Gazi NATO Karşısı bileşenleri pankart açarak ara sokaklarda meşaleli yürüyüş gerçekleştirdi. NATO karşıtı atılan sloganlar ve yürüyüş kortejinin düzeni ve disiplini mahalle halkının büyük ilgisini çekerken halk eyleme alkışlarla ve yürüyüş kortejine eşlik ederek destek verdi. Yapılan sesli ajitasyon/propagandan sonra eylem sona erdi.

*24 Haziran'da yine Gazi NATO Karşısı Birlik'in düzenlediği eylem saat 21:00'de Lise Durağı'ndan yürünerek başladı. "Halkımız saflara NATO'yu dağıtmaya", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Hüseyin Çukurluöz ölümsüzdür", "Bekir Baturu ölümsüzdür" vb. sloganlar atılarak "İşgale, işkenceye, NATO'ya karşı mücadeleyi yükseltelim" pankartı açıldı. Perşembe Pazarı'nın kurulmuş olmasıyla beraber geniş bir kitleye seslenen eylemde yine sesli ajitasyon/propaganda yapılarak eylem sona verildi. Mahalle halkının ilgisi ve desteği yine dikkatlerden kaçmadı.

NATO KARŞITI

EYLEMLER YAYILIYOR

* 20 Haziran'da saat 13.00'de TÜYAP önünde toplanan Alinteri gazetesi okurları "NATO'ya karşı genel grev, genel direniş" yazılı Alinteri imzalı pankart açarak basın açıklaması yaptı. Kitle sık sık "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "NATO'ya karşı genel grev, genel direniş" sloganlarını attı.

Alinteri gazetesi okurları adına okunan basın metninde "BOP'lar, özelleştirmeler, sendikasılaştırma politikaları, YÖK Yasa Tasarısı emperyalistlerin kararlarına kar katmak içindir" denildi.

* Aynı gün Galatasaray Lisesi önünde de iki basın açıklaması gerçekleştirildi. Saat 11.30'da Proleter Devrimci Duruş dergisi okurları lisenin önüne toplandı. Sıkça "NATO'ya geçit vermeyeceğiz", "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın" sloganlarının atıldığı basın açıklamasında "emperyalizmin en güçlü silahı, işçilerin ve emekçilerin örgütlü gücünden daha büyük değildir" denildi.

* Saat 14.00'de Mücadele Birliği Platformu'nun yaptığı basın açıklamasında ise Deniz Gezmiş'in resminin olduğu pankart ve "Mücadele Birliği Platformu" yazılı pankart açıldı. Platform adına okunan basın açıklamasında "Ortadoğu'da da Türkiye'de de katledilen insanların sorumlusu NATO'dur. Bizler NATO'nun BOP'u onaylamak için İstanbul'da yapacağı zirveye izin vermeyeceğiz" denildi.

* 18 Haziran günü Alibeyköy, Gazi Mahallesi, Avclar ve Merter'de NATO karşıtı eylemlere katılan 19 kişi evleri basılarak gözaltına alındı. Uzun namlulu silahlarla ve hiçbir izin gösterilmeden yapılan aramalarda gözaltına alınan 19 kişiden 12'si ertesi gün serbest bırakılırken Wernice Korsakof hastası Hıdır Yeşil gıyabi tutuklanması olduğu gerekçesiyle Gayrettepe Asayiş Şube'ye gönderildi. Üç kişi askerlik şubesine gönderilirken üç kişiye de savcılıktan ek süre istenmiş ve 21 Haziran günü serbest bırakılmışlardır.

23 Haziran günü saat 11.30'da Sultanaahmet Adliyesi önünde toplanan ESP'li bu baskınlarla ilgili basın açıklaması yaptı.

ANKARA

* Yapılması planlanan NATO zirvesine karşı emekçiler seslerini yükseltmeye devam ediyor.

18 Haziran günü saat 12.30'da SSK önünde bir araya gelen BES üyesi kamu emekçileri zirveyi protesto ettiler.

Yapılan basın açıklamasında ülkenin pazar haline getirilmesinin planlarının IMF, DB, AB gibi emperyalist kurumlarla birlikte yapıldığını dile getiren BES üyeleri 28-29 Haziran'da İstanbul'da olacaklarını ve alanları zaptedeceklerini açıkladılar. Açıklama "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol" sloganları ile sona erdi.

22 Haziran günü, tekrar Emekli Sandığı önünde bir araya gelen BES üyeleri NATO zirvesine karşı olduklarını dile getirdi-

ler.

* NATO zirvesinin gündeme gelmesi ile beraber oluşturulan "Mamak NATO Karşıtı Birlik", Mamak'ta emperyalizmi ve NATO'yu teşhir ederek, kitleleri sokağa taşımaya çalışıyor.

Mamak NATO Karşıtı Birlik tarafından hazırlanan eylem programının bir parçası da merkezi yerlerde basın açıklaması yapmaktı. Bu amaçla 21 Haziran günü saat 12.30'da Yeni Kara Mürsel önünde toplanan birlik üyeleri emperyalizm ve NATO karşıtı, sloganlar ile emperyalizmin kanlı politikalarına karşı tepkilerini haykırdılar.

"Savaş ve terör örgütü NATO'ya geçit yok" yazılı pankart açan birlik üyelerinin yapmak istediği basın açıklamasına polis izin vermedi. Yoğun yığnak yapan polis halkı ve eylemcileri psikolojik baskı altına alma çabasıydı. Yapılan tartışmalar sonucunda "NATO yolu değil, kardeşlik yolu", "NATO'ya hayır, üsler kapatılsın" sloganları eşliğinde Güven Park'ın yanından 200 metre kadar yüründü. Ellerinde NATO'yu teşhir eden dövizler taşıyan NATO karşıtları, kardeşlik yolu için 3000 imzanın toplandığını belirttiler. Basın açıklamasının ardından bitmesinin ardından polis saldırılarına devam ederek yoldan geçen insanları terörize etmeye devam etti.

* 22 Haziran Salı günü Mamak Sırtı NATO Karşıtı Birlik, Mamak'taki Saime Kadın Parkı'nda NATO karşıtları ve semt halkının katıldığı etkinlik düzenlendi.

Saat 19:00'da bir araya gelen Mamak NATO Karşıtı Birlik üyesi kurumlar ve mahalle sakinleri, devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu sırasında 113. ve 114. Ölüm Orucu şehitlerinin haberinin verilmesinin ardından "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganını attı. Etkinlikte NATO Karşıtı Birlik adına konuşan konuşmacı, NATO'ya, emperyalistlere ve uşaklarına İstanbul'da cevap verileceğini vurguladı. Etkinlik Mamak İşçi Kültürevi Müzik Grubu'nun söylediği türkü ve marşlarla devam ederken gençler ve semt halkı birlikte halaylar çektii.

* 22 Haziran günü saat 13.30'da Sakarya Caddesi'nde bulunan İş Bankası önünde, ellerindeki dövizlerle toplanan gençler, "Ankara NATO Karşıtı Gençlik Platformu" pankartı açtılar. Burada bir basın açıklaması yaparak sponsorluğun katliama ortak olmak anlamına geldiğini belirten gençler, Kızılay Postanesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Sloganların oldukça coşkulu atıldığı, çevredeki esnafın ve yoldan geçen insanların ilgi gösterdiği eylem, Gıma önünde polis barikatı ile karşılaştı. Başbakanlığa ve ABD Büyükelçiliği'ne faks çeken anti-emperyalist gençlik burada uzun süre bekleyerek, halay çektii.

* 23 Haziran günü saat 12:30'da Akay Caddesi'nde toplanmaya başlayan Platform bileşenleri, ellerindeki dövizler ve sloganlarla ABD emperyalizmine, NATO'ya karşı öfkelerini haykırdılar.

Platform imzalı; "NATO dağıtılsın, üsler kapatılsın" yazılı pankartın en önde

açıldığı eylemde sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "NATO'ya geçit yok" sloganları atıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı ve oldukça coşkulu geçen eylem kitlenin düzenli kortejleriyle Ankara Sanayi Odası'nın önüne kadar gelmeye devam etti. Konsolosluk önüne yürümeye izin vermeyen ve yoğun yığnak yapan polis, konsolosluga giden yolları da kapattı. "Emekçiye değil, NATO'ya barikat" sloganları atılırken, getirilen siyah çelenk konsolosluğun önüne bırakıldı. Ardından Platform adına söz alan İsmail Sağdıç Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın "30 yıl öncesinde kaldınız" sözlerine karşılık olarak; "biz şimdi de varız, üsler kapatılana, işgal sona erene kadar mücadelemiz sürecektir" dedi.

* Tuzluca'yı-Mamak'ta bulunan NATO Üssü'nden dolayı, NATO yolu ismini alan ana caddenin adının değiştirilmesi amacıyla imza kampanyası başlatıldı. Toplanan imzalar Belediye Başkanlığı'na verildikten sonra da bir eylem düzenlendi. 25

Haziran günü saat 18.30'da Açıkalın Durağı'nda bir araya gelen Mamak NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyeleri "Savaş ve Terör Örgütü NATO'ya Geçit Yok" yazılı pankart açarak yürüyüşe geçtiler. Yolu trafiğe kapatan NATO karşıtları düzenli kortejleri, kızıl bayraklarıyla yoldan geçen insanların yoğun ilgisiyle karşılaştılar.

"Kahrolsun ABD emperyalizmi", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" sloganları atan eylemcilerin sayısı yürüyüş boyunca ailelerin de katılımıyla artarken, balkonlara çıkan ve yoldan geçen insanlar da alkışlarıyla destek verdiler. Partizan, ESP, BDSP, Kurtuluş, Kaldıraç, İdilcan Kültür Merkezi ve Yeni Demokrat Gençlik okullarının katılım gösterdiği eylemde meşaleler yakıldı. Tuzluca'yı göbekte yoğun yığnak yapan polis, basın açıklamasına izin vermeyeceğini söylerken kitlenin kararlı tavrı üzerine geri adım atmak zorunda kaldı. Basın açıklamasından önce Ölüm Orucu şehitleri Bekir Batur ve Hüseyin Çukurluöz şahsında devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Yaklaşık iki buçuk saat süren eylem halkın yoğun desteğini alırken eylem birlikteliğinin de güzel bir örneği sergilendi.

İZMİR

* Emperyalist kanlı örgüt NATO'nun 28-29 Hazi-

ran'da İstanbul'da toplanıyor olması İzmir'de NATO ve Bush Karşıtı Birlik, İşgal Karşıtı Komiteler, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, KESK, DİSK ve TMMOB tarafından ortak düzenlenen mitingte protesto edildi.

19 Haziran'da saat 15:30'da Cumhuriyet Meydanı'nda toplanıp Gündoğdu Meydanı'na yürünen mitingte Partizan, DHP ve ÖMP, HÖC, İşçi Gazetesi, Köz, BDSP, Mücadele Birliği Platformu bir araya gelerek saat 14:00'de Gümrük'teki DEHAP Konak İlçe örgütü önünden yürüyüşe geçerek katıldı. Saat 15:00'te Cumhuriyet Meydanı'nda olan devrimci çevreler yürüyüş boyunca sloganlarını birlikte haykırdılar. Yürüyüşte; "Yaşasın devrimci dayanışma", "Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm", "Irak, Filistin halkı yalnız değildir", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" vb. sloganlar atıldı. Partizan kitleli mitingte "Ver elini kavga büyüsün, umut başkaldırın yürüsün" yazılı Partizan imzalı ve İbrahim Kaypakaya'nın

resmi bulunan pankartla katılırken “İstanbul NATO’ya mezar olacak”, “NATO’ya hayır”, “Emperyalizme, işgale, NATO’ya ve Bush’a karşı Partizan saflarına” vb. dövizlerle katıldı. Ayrıca kortejde **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Partizan** flamalarının yanı sıra **İbrahim Kaypakkaya**’nın resimleri de taşındı. 15:30’da Gündoğdu Meydanı’na yürüyen kitle 16:00’da alanda toplandı. Partizan kitlesi alanda sık sık “Partizan öfkesi NATO’yu durduracak”, “Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya” vb. sloganlar attı. Alanda “Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB”, “Umutun adı TKP/ML”, “İbo yaşıyor TIKKO savaşıyor” sloganlarının atıldığı da görüldü. Alanda hep bir ağızdan NATO karşıtı sloganlar haykırılırken, **Yaşar Kurt**, No Name, **Umuda Ezgi** ve **Metin Yılmaz** müzik dinletisi verdiler. Verilen müzik dinletisinin ardından miting, akşam saatlerinde coşkulu bir şekilde sona erdirildi.

* 19 Haziran tarihinde Gündoğdu Meydanı’ndaki mitingin ardından bir araya gelen **Partizan**, **ÖMP**, **ESP** ve **SDP Kemeraltı** girişinde toplanarak NATO karşıtı yürüyüş yaptılar. Bir araya gelen çevreler saat 19:00’da eylemlerini kortej oluşturarak başlattılar. Partizan eyleme **YDG**, **Partizan** flamalarının yanı sıra **İbrahim Kaypakkaya** resmi ve “NATO’ya hayır” yazılı dövizleri ile katıldı. Diğer çevreler de eyleme flamalarıyla katıldılar. Kemeraltı girişinden Kemeraltı’nın içine yürüyen kitle sık sık “İstanbul NATO’ya mezar olacak” vb. sloganlar attı. Kemeraltı içinde yürüyüşü durduran kitle burada sloganlarını atmaya devam etti. Kemeraltı esnafı ve halk eylemi alkışlayarak destek verirken, halktan yürüyüşe katılanların olduğu da gözlemlendi. Yürüyüşün bittiği noktada halka hitaben bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada “Katiller ülkemize geliyor. Irak’ta, Filistin’de, Afganistan’da katliamlar yapan katilleri ülkemize sokmayalım. Katil NATO’ya, katil Bush’a geçit vermeyelim” denildi.

* İzmir’in birçok semtinde NATO’ya ve Bush’a karşı **NATO ve Bush Karşıtı Birlik** tarafından toplanan binlerce imza **23 Haziran 2004** tarihinde saat 12:30’da yapılan basın açıklamasının ardından meclise gönderildi.

Sık sık “Yaşasın devrimci dayanışma”, “İstanbul NATO’ya mezar olacak”, “Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm” vb. sloganlar atan kitleye hitaben basın metnini **ÖMP** temsilcisi **Taşkın Türkmen** okudu. Daha sonra **Konak Postanesi**’ne giden kitle toplanan imzaları meclise gönderdi. Eylem atılan sloganların ardından alkışlarla bitirildi.

* **Menemen Organize Deri Sanayisi**’nde bir araya gelen **Güdersan** ve **Deri 2000 Fabrikası** işçileri **25 Haziran 2004** tarihinde saat 12:30’da bir basın açıklaması yaptılar. **Maraşoğlu Deri** önünde toplanan işçiler adına ilk konuşmayı **Deri-İş Genel Başkan Vekili Musa Servi** yaptı. Servi açıklamasında ABD ve NATO’nun hedeflerini anlatarak amaçlanan Ortadoğu halkları üzerindeki baskılar olduğunu belirtti. Ardından sözü alan **Deri-İş İzmir Şube Başkanı Nadir Arabacı** basın metnini okudu. Arabacı “biz ülkemizde NATO’yu görmek istemiyoruz. ABD ve işbirlikçilerinin ortak olmak böylesi bir teşkilata ev sahipliği yapmak istemiyoruz” dedi. Eylemde sık sık “NATO’ya karşı birlik, mücadele, zafer”, “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Katil ABD Ortadoğu’dan defol” vb. sloganlar atıldı.

Eylem alkışlar ve sloganlarla bitirilirken, haber yapmaya gelen basın mensupları Organize’nin güvenliği tarafından içeriye alınmadı.

* İzmir’de ayrıca **26 Haziran 2004** tarihinde **Konak YKM** önünde toplanan **KESK** üyeleri, siyasi partiler ve devrimci, sosyalist çevreler İstanbul’a gidecekleri uğurlama eylemi yaptılar. **KESK** ve **Eğitim-Sen**’in pankartları açılırken buradan **İzmir Büyükşehir Belediyesi** önüne gelerek “İstanbul NATO’ya mezar olacak”, “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm” vb. sloganları atarak yürüdüler. Burada **KESK Şubeleri Dönem Sözcüsü Musa Seven** yaptığı açıklamayla “İstanbul’a NATO’ya karşı mücadeleye gidiyoruz” dedi. Ardından otobüslere binen kitle İstanbul’a doğru yola çıktılar. Yolda **Eğitim-Sen 3 No’lu Şube**’nin otobüsü polis tarafından durdurulunca eyleme gidenlerin hepsi durdular ve polise “eğer otobüsü yarım saat içinde bırakmazsanız eylem yaparız” dediler. Bunun üzerine geri adım atan polis otobüsü bıraktı ve yola devam edildi.

* **28-29 Haziran** tarihlerinde **Konak-Sümerbank** önünde oturma eylemi yapan **KESK**’liler **NATO Zirvesini** protesto ettiler. Yapılan açıklamalarla **Zirve kınanırken NA-**

TO ve uşaklarına ülkeden gitmesi istendi. Saat 17:00’de başlayan ve saat 18:00’e kadar süren eylemlerde sık sık “Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm”, “Yaşasın halkların kardeşliği”, “NATO defol, bu memleket bizim”, “İstanbul NATO’ya mezar olacak” vb. sloganlar haykırıldı.

* İstanbul’da yapılan **NATO Zirvesine** karşı eylem yapan **NATO karşıtlarına** polis azgınca saldırısı basın açıklamasıyla kınandı. Eylem **29 Haziran 2004** tarihinde saat 13:00’te **Sümerbank** önünde yapıldı. Burada yapılan basın açıklamasını **İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas** okudu. Eyleme **Partizan**, **HÖC**, **ÖMP**, **DHP**, **Devrimci Mücadele**, **ESP** ve **ÇHD** de destek verdi.

* **29 Haziran 2004** tarihinde bir araya gelen **Partizan**, **DHP**, **ÖMP**, **HÖC**, **BDSP**, **ESP**, **Devrimci Mücadele** ve **Tekstil-Sen** yaptığı basın açıklamasıyla İstanbul’da **NATO karşıtlarına** yapılan saldırıyı kınadılar. Saat 13:30’da **Kemeraltı** girişinde toplanan kitleye hitaben basın metnini **ÖMP** temsilcisi **Selma Topçuoğlu** okudu. Eylemde “NATO defol” pankartı açılırken **Limter-İş Bölge Temsilcisi, İHD** ve **ÇHD** de destek verdi.

BURSA

* Bursa’da bir araya gelen siyasi partiler, devrimci ve sosyalist dergi ve gazete temsilcileri dernek ve sendikalar tarafından **Bursa NATO Karşıtı Birlik** oluşturdu.

12 Haziran günü saat 12:30’da **Osman-**

gazi Metro İstasyonu önünde **İHD**, **BATİS**, **Partizan**, **ESP**, **EMEP**, **SDP**, **DEHAP**, **DPG**, **SGD**, **EKB**, **Günyüzü Kadın Kooperatifi** ve **SODAP**’tan oluşan kurumlar kendilerini **Bursa NATO ve Bush Karşıtı Birlik** olarak basına ve kamuoyuna deklare ettiler. Birlik adına basın metnini **İHD Bursa Şube Başkanı Mutlu Manyas** okudu. Kitle sloganlar ve alkışlarla açıklamaya destek verdi.

* **NATO karşıtı mücadeleyi yükseltmek için Partizan**, **ESP**, **HÖC**, **DPG**, **EKB**, **SGD** emekçi semtlerinde eylem yapmaya devam ettiler.

10 Haziran günü **Bursa**’nın **Kestel** ilçesinde birçok semtteki kahvelerde **NATO karşıtı** konuşmalar yapılarak halk akşam yapılan meşale eylemine çağrıldı.

Akşam saat 21:00’de **Kale Mahallesi**’nde toplanan kitle burada meşaleleri yakarak **Kestel**’in merkezi meydanına kadar slogan ve alkışlarla yürüdü. Burada kurumların ortak basın metnini **Atılım** temsilcisi **Burcu Gümüş** okudu. Açıklamada “Bizler dünya halklarının katili NATO’yu ülkemizde istemiyoruz. ‘Emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin çıkarları için işgale gönderecek evladımız, dökecek kanımız yok’ demek için; İstanbul’u NATO’ya dar etmek

basın açıklamasını okuyan **ESP** temsilcisi **Serpil Aslan** “Büyük Ortadoğu Projesi çerçevesinde Türkiye’de NATO’nun komuta merkezini kuracaklar” dedi. Açıklama sloganlarla sona erdi.

* 24 Haziran günü saat 14.00’de **Santral Garaj Metro İstasyonu** önünde bir araya gelen **NATO ve Bush Karşıtı Birlik**, **BAK**, **KESK Şubeleri**, **DİSK**, **Yol-İş**, **Petrol-İş**, **TÜMTİS**, **Tez Kop-İş**, **Mazlum-Der**, **Halkevleri** bir basın açıklaması yaparak, **NATO Zirvesi**’ne karşı birlikte hareket edeceklerini söylediler. Kurumlar adına açıklamayı **EMEP İl Başkanı Cengiz Yıldız** yaptı.

SAMSUN

Samsun’da **KESK**, çeşitli partiler ve devrimci demokrat kitle örgütü ve basının birliğinde oluşturduğu **Samsun NATO Karşıtı Platform** gerçekleştirdiği eylem ve etkinliklerle, halka emperyalizmin işgal ve katliamcı örgütü NATO’yu anlattı.

Önce Samsun’un merkezi yerlerinde açılan standlarla başlatılan imza kampanyasında imzalar toplandı. Standlarda miting çağrı bildirisiyle yaka kokartlarının dağıtımı yapıldı.

15-16 Haziran **Büyük İşçi Direnişi**’nin yıldönümünde **Martı Dügün Salonu**’nda etkinlik düzenlendi. 15 Haziran akşam saat 18:00’de yaklaşık 300 kişinin katıldığı etkinlikte sınıf mücadelesinde şehit düşen devrimcilerin anısına bir dakikalık saygı duruşunun ardından 15-16 Haziran **Büyük İşçi Direnişi**’ni anlatan dia gösterimi yapıldı.

TKP’li gençlerin şiiir dinletisiyle devam eden etkinlikte **KESK** üyesi **Mahmut Konuksever**’in NATO’yu anlattığı dia gösterimi, **İşçi-köylü** gazetesi muhabiri **Dilek Kömpe**’nin “NATO ve Türkiye” sunumu ve **Ekim Gençliği**’nden **Ahmet Doğan**’ın “68’den bugüne devam eden anti-emperyalist mücadele”de Denizlerin 6. Filo eylemlerinin sunumunu yaptığı etkinlik müzik dinletisiyle sona erdi.

* **16 Haziran** akşam saat 17:30’da **Cumartesi** günü gerçekleştirilecek olan miting duyurusunun yapıldığı basın açıklaması düzenlendi. **Çiftlik Caddesi Süleymaniye Geçidi**’nde geniş katılımın olduğu basın açıklamasının ardından miting çağrı bildirilerinin **Çiftlik Caddesi** boyunca dağıtımı yapıldı.

* **19 Haziran** **Cumartesi** günü saat 13:00’de **Platform**’un düzenlemiş olduğu miting **Ray Apartmanı** önünde toplanılmasıyla başladı. “Suç ve savaş örgütü **NATO dağıtılsın-Samsun NATO Karşıtı Platform**” ortak pankartının açıldığı eyleme **KESK**’e bağlı sendikalar, devrimci ve demokrat gazete çevreleri, Halkevleri, Siyasi Partilerle birlikte yaklaşık 600 kişi katıldı.

Partizan, **Ekim Gençliği**, **HÖC** ve **Kaldıraç** ise önde “NATO’ya geçit yok kahrolsun emperyalizm” yazılı ortak pankartın ardından kendi pankartları ile yürüdü. Mitinge **Partizan** kitlesi ortak pankartın ardında “Halkların katili NATO’ya geçit yok-Partizan” pankartı ile katıldı. “Gün gelecek devran dönecek ABD halklara hesap verecek”, “İstanbul NATO’ya mezar olacak”, “Emperyalistler işbirlikçiler 6. Filo’yu unutmayın” vb. sloganlar atılarak ve yoğun polis kordonu altında **Cumhuriyet Meydanı**’na gelindi. **Cumhuriyet Meydanı**’nda **Samsun NATO Karşıtı Platform** sözcüsü **Mustafa İhtiyaroğlu** konuşma yaparak “ABD, NATO aracılığıyla dünyanın jandarmalığı görevini bir dizi ideolojik kılıfın arkasına gizlenerek sürdürmeye çalışıyor” dedi. Konuşmaların ardından halaylar çeken kitle miting alanından ayrıldı.

ZONGULDAK

14-16 Haziran 2004 tarihleri arasında Zonguldak Merkez'de **NATO ve Bush Karşıtı Birlik** standı açıldı. Halkın ilgisinin oldukça yoğun olduğu bu eylem sonrası **14 Haziran 2004** tarihinde yine Merkez'de **NATO ve Bush Karşıtı Birlik** olarak saat 18:00'de Madenci Anıtı önünde yaklaşık 70 kişilik bir basın açıklaması yapıldı. "NATO'ya geçit yok" yazılı pankartın açıldığı eylemde polislerin pankartı almaya çalışması üzerine bir arbeye yaşandı ve basın açıklaması gerçekleşmeden kitle çevik kuvvet ve faşistlerin ortak saldırısına maruz kaldı. Saldırı sırasında 30 kişi gözaltına alındı, birçok kişi gözaltına alınırken yaralandı. Bir gün sonra Adliye'ye çıkartılarak serbest bırakılan kişiler, yapılan saldırıyla ilgili adliye önünde basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında; faşist saldırıların kimseyi yıldıramayacağı bir kez daha vurgulandı.

ESKİŞEHİR

NATO ve Bush Karşıtı Platform üyeleri "NATO insanlığa karşı bir suç örgütüdür" başlıklı bir basın metni okudu. Metni okuyan platform sözcüsü **Cevdet Ürencik**, zirve için "İstanbul'da yapılmak istenen bu mazlum halkları yok etme toplantısını hiç kimse içine sindiremez ve sindirmemeli. Susmak taraf olmaktır" dedi. Eskişehir Doktorlar Caddesi'nde toplanan yaklaşık 250 kişilik kitle "NATO'ya, BOP'a, savaşa, sömürüye hayır" pankartı açtı ve "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Bu ülke bu halk yalnız değildir" dövizleri taşıdı. Kitle ABD ve NATO karşıtı sloganlar atarak **Vardar İş Merkezi** önüne kadar yürüdü.

MERSİN

18 Haziran Cuma günü saat 12:30'da

Mersin NATO ve İşgal Karşıtı Gençlik Platformu Liman A kapısında bir basın açıklaması yaptı.

18 Haziran Cuma günü saat 16:00'da Tarsus'ta İnsan Hakları Tarsus Şubesi ve Eğitim-Sen Tarsus Şubesi'nin çağrısıyla biraraya gelen ve 17- 18- Haziran'da çarşı merkezinde standlar açarak imza toplayan aralarında **Partizan okurları** ve **ILPS'nin** de olduğu NATO ve Bush karşıtları topladıkları imzaları yaptıkları basın açıklamasıyla TBMM'ye gönderdiler.

19 Haziran Cumartesi günü Mersin Demokratik Kent İnsiyatifi Mersin Limanı A kapısı önünde bir basın açıklaması yaptıktan sonra Adana İncirlik Hava Üssü önündeki basın açıklamasına katılmak üzere otobüslerle Adana'ya hareket ettiler.

21 Haziran'da Adana İncirlik Üssü önünde basın açıklaması yapmak isteyen ESP'lilere jandarma müdahale etti yapılan saldırı sonrasında 20 ESP'li gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar iki gün sonra çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

ADANA

NATO zirvesini protesto etmek için, **Merkez Cami** önünden onlarca araçla **İncirlik Üssü'ne** doğru yola çıkan **Adana NATO ve İşgal Karşıtı Platform** üyesi yaklaşık 500 kişi, İncirlik Üssü'ne yaklaşık 5 kilometre kala araçlardan inerek "Irak'tan, Afganistan'dan, Filistin'den, Kürdistan'dan, Türkiye'den defol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Yaşasın Irak ve Filistin halklarının direnişi", "İncirlik Üssü kapatılsın", "6. Filo defol" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçti. Kitlenin İncirlik Üssü önünde basın açıklaması yapmak istemesi üzerine çevrede yoğun önlem alan asker ve polis saldırıya geçti.

Yaşanan saldırı sırasında **Beyhan Somver** ve **Yılmaz Gül** isimli kişiler çeşitli yerlerinden yaralandı.

Yaşananların ardından basın açıklaması yapan İHD Adana şube sekreteri **Ethem Açıkahın**, ABD emperyalizminin, ezilen halklara acı, katliam ve gözyaşından başka birşey vermediğini vurgulayarak, "İncirlik Üssü, bugün işgalcilerin ve tecaüzçülerin konakladığı yer olarak anılıyor" dedi.

Açıklamanın ardından sivil polisler, İHD yöneticileri ve Çağdaş Hukukçular Derneği Yönetim Kurulu Başkanı **Hüseyin Kılıç**'ın aralarında bulunduğu kitleye yine müdahale etti.

KARS

Kars'ta 18 Haziran'da NATO karşıtı bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklamasına Yeni Demokrat Gençlik okurları, Ekmek ve Adalet okurları, Yurtsever Gençlik, KAÜ-ÖDER ortak olarak açtığı "Kahrolsun NATO ve Emperyalizm-NATO KARŞITI GENÇLİK İNİSİYATİFİ" imzalı pankartıyla katıldı. Eyleme KESK ve TKP'li öğrenciler katıldı. Basın açıklamasında ülkemizde yapılacak olan NATO zirvesinin halklara kan ve gözyaşından başka birşey getirmeyeceği, NATO'nun bir savaş örgütü olduğu ve bir an önce NATO'yla olan bütün ilişkilerin kesilmesi gereği üzerinde duruldu. Açıklamada kitle sık sık "Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm", "NATO Ortadoğu'dan defol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Her yer Irak hepimiz Iraklıyız", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlarını attı.

MALATYA

* 18 Mayıs 2004 günü saat 18:30'da Malatya NATO ve Bush Karşıtı bileşenle-

ri (HÖC, ESP, ILPS, DHP) olarak NATO öncesi etkinlik düzenlendi. 15-16 Haziran şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan etkinlikte ESP adına **Ali Sönmez-kayar** içinden geçtiğimiz süreçte eylem birlikteliklerinin önemine vurgu yaparken Malatya'daki sendika ve DKÖ'lerin geri tutumları kitleye teşhir etti. Partizan adına yapılan konuşmada BOP teşhir edilirken; HÖC NATO'nun tarihini anlatarak kitleyi 28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi'ne karşı durmak için hep birlikte hareket etmeye çağırdı. Konuşmaların ardından yerelden **Hamza Doğan** bağlaması ve türkülerıyla kitleye coşturdu. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin hazırlamış olduğu tiyatro beğeniyle izlendikten sonra Elazığ Tunceliler Derneği bünyesinde çalışmalarını sürdüren grup **Umuda Türkü** sahne alarak marşları ve halayları ile kitleye coşturdu. Etkinlik saat 21:00 da son buldu.

* Malatya'da emekçilerin yoğun olduğu semtlerden biri olan Çavuşoğlu da NATO ve Bush Karşıtı Bileşen 21 Haziran 2004 tarihinde saat 19:00'da basın açıklaması yaparak meşaleli yürüyüş yaptı. Irak'taki işkenceyi kınayan eylemciler kalfalarına kese kağıdı takarak "Irak halkı yalnız değildir" "Kahrolsun ABD emperyalizmi" vb. sloganlar atarak "NATO'ya hayır" yazılı dövizleri taşıdılar. Eylem Çavuşoğlu Kilisesi önünde son buldu. 22 Haziran günü de saat 18:00'de Paşaköşkü Mahallesi'nde aynı eylem kefenli şekilde yapıldı. Polislin engellemeye çalışmasına rağmen her iki eylemde de semtlerdeki halkın olumlu tepkileri ve sahiplenişleri eylemlerin coşkulu bir şekilde sonlanmasında etkiliydi.

NATO KARŞITLARI ANKARA'DA BULUŞTU**"NATO DAĞITILSIN, ÜSLER KAPATILSIN"**

NATO Zirvesinin gündeme gelmesiyle beraber kurulan "Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu" yaptığı eylem ve etkinlikleri bir mitingle taçlandırdı.

26 Haziran günü platform tarafından "Emperyalizme geçit yok" mitingi gerçekleştirildi. Miting öncesi yapılan bildiri dağıtımları, standlarda imza toplanarak ve radyo programlarına katılarak emekçi halkımıza sokağa inme, emperyalizme öfkesini haykırma çağrı yapıldı.

Saat 16:00'da Ankara Garı önünde toplanmaya başlayan Platform bileşeni sendikalar, dernekler, siyasi partiler ve devrimci yapılar pankartlarını açarak yürüyüşe başladılar. En önde "NATO dağıtılsın, üsler kapatılsın" yazılı Platform imzalı pankart açılırken arkasında sırayla DİSK, KESK, TMMOB, Platformlar, dergiler ve siyasi partiler yer aldı. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganı atan eylemciler "NATO'yu teşhir eden dövizler taşıyarak Bush'un Türkiye'ye gelme-

sine karşı seslerini yükselttiler. Gençliğin yoğun katılımının dikkat çektiği eylemde, 68'in ruhuyla NATO'yu dağıtma duygusu oldukça hakimdi. Saat 17:30'da kortejlerin alana girmesiyle beraber sahneden Çav Bella vb. türkülerle şair Mehmet Özer tarafından şiirler okundu.

BDSP, ESP HÖC, Kurtuluş, Kaldıraç, Halkevleri, Emeğin Partisi, TKP, ÖDP ve SDP'nin de yer aldığı eylemde; Partizan kitleleri de "Emperyalist saldırıya, işgale ve NATO'ya hayır" yazılı

pankartıyla alandaki yerini aldı. ILPS ve Yeni Demokrat Gençlik pankartları da açılırken katılımdaki artış dikkat çekiciydi. Oldukça disiplinli ve coşkulu yürüten Partizan korteji "Emperyalizmin kanlı örgütü NATO'ya karşı dur" dövizleri ve İbrahim Kaypakkaya'nın resimleriyle "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Yaşasın halkların kardeşliği" ve Partizan sloganlarını haykırdılar.

Alanda; Platform sözcüsü İsmail Sağdıç'ın konuşma yaptığı esnada meclise yürümek isteyen ESP'lilere polis, plastik kurşun ve gaz bombası attı. Kitlenin üzerine de gaz bombaları atan çevik kuvvet saldırgan tutumuna devam ederek mitingi sona erdirmeye çalıştı. Sıkılan plastik kurşunlardan iki kişi yaralanırken adını öğrenemediğimiz pek çok eylemci gözaltına alındı.

Ölüm Orucu gazesi Eyüphan Başar da atılan gaz bombalarından etkilenerek hastaneye kaldırıldı. Hastanede Eyüphan Başar'ı polise taş attığı gerekçesiyle gözaltına almak isteyen polislerle avukatları arasında tartışma yaşandı. Çatışma esnasında disiplinini ve kortejini bozmayan Partizan kitleleri, sahneden atılan sloganlara eşlik etti. Düzenli kortejleriyle Sıhhiye Köprüsü üzerinden yürüyüşe devam ederek, sloganlarını haykırdılar. Platformun miting sırasında meclise yürüme kararı yokken, ESP'liler çatışmadan sonra dağıldılar.

(Ankara)

Değiştirmek; çözümlenme ve uygulama eylemiyle başlar

Her şeyden önce söylediği gibi yaşamayan, olduğu gibi görünmeyen bireylerin gerçek tablosunu açığa çıkarmak için onları kolektif bir çalışmaya ve sıkı bir denetime tabii tutmak zorundayız. Diğer bir ifadeyle bolşevik çalışma tarzını oturtmak zorundayız. Eğer bunu yaparsak, uzun vadede hiç kimse bu olumsuz meziyetlerini gizleme şansına sahip olamaz. Çünkü, yaşam film seti gibi değil, uzun bir maratondur. Bu zorlu ve inişli-çıkışlı yolda, sürekli rol yapma başarısını hiç kimse gösteremez.

Önce işe tanımayla başlamalıyız. Yani, kendimizi, toplumu ve tabii ki düşmanı tanımayla. Hepimiz günlük sohbetlerimizde ya da toplantılarımızda sıkça tanıklık yaptığımız veya duyduğumuz belli başlı söylemlerden bazılarını şöyle özetleyebiliriz: “Nasıl bir arkadaşır? Ne zamandan beri tanıyoruz?” veya “iyi bir insan değil, fazla güvenmemek lazım” vb. Bu eksenli sorular bu ve benzeri sorular ve değerlendirmeleri daha da çoğaltmak mümkündür.

En son söyleyeceğimizi en başta söylemeliyiz ki; devrimci ve komünist kadrolar önce kendilerini, yani olumlu ve yetkin özelliklerini, eksiklerini ve zaaflarını, yine devrimin yaratıcısı olan işçi ve emekçileri ve de düşmanın derinlemesine tanımak zorundadır. **Çünkü değiştirmek için tanımak lazım.** Bu sınıf mücadelesinde yer alan örgütlü bireyin kendisi açısından da zorunlu olan bir gerçektir. Örgütlü olma bilincini yüreklere kazıyarak gerçeği önce kendimize itiraf etmek, yani kendimizi tanımak ve tanımlamak daha sonra çevremize bunu yaymak önemlidir. Ve bu değişim sürecinin bir biriyle olan bağı hiçbir zaman unutmamak. **Tanımadan değiştirilmez.** Tanımadan ne güçlü ve zaaf özellikler doğru bir tarzda açığa çıkarılır ve ne de isabetli bir görevlendirme ve değerlendirme yapılabilir. Kadrolar ve ileri militanlar için bu gerçeğin, her zaman akılda tutulması gerekir.

Evet, tanıma bir süreç olayıdır. Ama bu süreç mekanik anlamda bir zaman meselesiyle de açıklanamaz. Böylesi bir yaklaşım dar ve sığdır. **Tanıma, aynı zamanda tek tek bireyleri sorgulama, çok yönlü değerlendirme ve çözümlenme gücüdür.** Yani, soruna bilimsel bir yöntemle; diğer bir ifadeyle birçok pencereden mi bakıyoruz? Yoksa bir pencereden hareketle insanları tek tek olumlu ya da olumsuz pratikleri sonucunda ya kahraman ya da yaramaz ve güvenilmez biri olarak mı ilan ediyoruz? Hiç şüphesiz birinci yoldan çok; ikinci yolun izlendiğini söylemek kesinlikle abartılı bir yaklaşım değildir.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi; tanıma çok yönlü ve kapsamlı bir çözümlenme gücünü gerektirir. Peki bu güç hangi zemin üzerinde yükselir? Tabii ki **ideolojik, siyasal ve örgütsel birikim ve kavrayış üzerinde.** Devrim ve sosyalizm davası karşısındaki netlik, yoldaşlık ilişkilerindeki samimiyet, derin halk sevgisi vb. üzerinde yükselir. Çünkü; bu meziyetleri yeteri kadar taşımayan her yürüyüşçünün, kendi ve yoldaşlarının hatalara

rina, kendi ve yoldaşlarının artı ve eksilerine, halka yaklaşımı da mutlaka problemlidir. Ve bu problemler sınıf mücadelesinin farklı tarihi evrelerinde birer sorun olarak karşımıza çıkar, hatta mücadelemize büyük zararlar da verirler. Bunun böyle olduğunu anlamak için, çokça derin bir araştırmaya gerek yoktur. Her birimiz kendi pratiğimizi ve tanıklığımızı objektif olarak gözden geçirirsek, bunun sayısızca örneklerini görebiliriz.

Konuyu biraz daha derinleştirerek de-

jik netleşmede, siyasal derinleşmede ve dahası çalışmada kolektivizmi ve denetim mekanizmalarını oturtmaktan geçer. Somutlayacak olursak; eğer ilk saydığımız meziyetlere asgari düzeyde sahip olursak, partiye karşı hesapsız bir şekilde, zayıf ve güçlü yanlarımızı ortaya koyarız. Yapacağımızı ve yapamayacaklarımızı neden ve niçinleriyle birlikte net olarak peş peşe sıralarız. Aynı duyarlılığı, aynı hassasiyeti yoldaşlarımız karşısında da gösteririz. Çünkü, gizlenen her bir ha-

meziyetlerini gizleme şansına sahip olamaz. Çünkü, **yaşam film seti gibi değil, uzun bir maratondur. Bu zorlu ve inişli-çıkışlı yolda, sürekli rol yapma başarısını hiç kimse gösteremez.**

Tanımada konusunda Sun Tzu'nun şu değerlendirmelerini pratik çalışmalarımızda hesaba katmamız gerekir. Ne diyor yazar: **“denilir ki; başkasını ve kendini bilersen sen, yüz kere savaşsan da tehlikeye düşmezsin; başkasını bilmeyip, kendini bilersen, girdiğin her savaşta tehlikeydesin demektir”.**

Yazarın da açık ifade ettiği gibi; kazanmak için, kendini, kavga yoldaşlarını, ezilenleri ve düşmanını tanımak zorundasın. Düşmanın, ezilenler cephesinde yaptığı çok yönlü yıkım “devrimci ve komünist saflardaki ideolojik etkilerini yeteri kadar bilince çıkarmasan, kitlelerin sorunlara karşı gösterdiği geri düzeydeki ilgisizliği, devrimci çağrılar karşısında ortaya koyduğu kayıtsızlığı; devrimci cephede ideolojik olarak yaşanan karmaşa ve çözülmeyi neden ve niçinleriyle birlikte ortaya çıkarma sabrını ve ısrarını gösterme başarısını elde etmek zorlaşır. Bu durumda kitlelere güvensizlik, çözümlenme ve dağılma kaçınılmaz hale gelir. Oysa sınıf savaşımının uzun inişli çıkışlı bir maraton ve bu maraton sürecinde kitleleri kazanmanın çok yoğun bir emek gerektirdiğini, değiştirmek ve değişim –ki bunun için tanımak şart– diyalektiğiyle iç içe olduğu gerçeğini bilince çıkarırsak, sorunların çözümü daha da kolaylaşır.

Şu açık ki; bu bilimsel bakış açısına yeteri kadar sahip olmadığımız için, tanıma konusunda da gereken objektif tabloyu açığa çıkarmakta zorlanıyoruz. Çoğu zaman tek yanlı bakış açısına düşüyoruz. Bireyin mücadele süreçleri arasındaki bağlantıyı doğru kuramıyoruz. Tek tek olumlu veya olumsuz pratiklerden hareketle, ortaya bütünsellikli bir sonuç çıkarmaya soyunuyoruz. Oysa **bütünsellikli ve net bir tanımlama, parçalı dönemsel değil, ancak bütünsellikli bir değerlendirme ve sürecin ürünü olabilir.**

Elbette ki her şey gelişme ve değişim sürecindedir. Bu yasa devrimci militanlar için de geçerlidir. Ve bu değişim olumlu ve olumsuz tarzda olur. Bu bilimsel bakış açısına sahip olmak, dün olumlanan bir şeyin, bugün olumsuzlanmasını hemen kabullenmek veya hoşgörülle karşılamak anlamına gelmez. Nedenine gelince; hiçbir şey bir anda olmaz, her şeyin oluşumu ve değişimi bir süreç olayıdır. Bu demektir ki; tek tek yoldaşlar şahsında ortaya çıkan olumsuz pratikler de bir sürecin ürünüdür.

Tanımada, aynı zamanda tek tek bireyleri sorgulama, çok yönlü değerlendirme ve çözümlenme gücüdür. Yani, soruna bilimsel bir yöntemle; diğer bir ifadeyle birçok pencereden mi bakıyoruz? Yoksa bir pencereden hareketle insanları tek tek olumlu ya da olumsuz pratikleri sonucunda ya kahraman ya da yaramaz ve güvenilmez biri olarak mı ilan ediyoruz?

vam edecek olursak; insanların düşünen bir beyine sahip oldukları ne kadar bir gerçek ise **düşündükleri her şeyi söylemedikleri ve pratik davranışlarına yansımadıkları** da bir o kadar gerçektir. En azından bunu belli bir dönem gizlerler, gizlemeye çalışırlar. Kimi zaman gizlenen şeyler, gizleyen için taşınmaz ağır bir yük ve günlük sosyal yaşamı alt-üst edecek ağır bir problem ve sorun haline gelir. Bu sorunları yaşayan kadro ve ileri militanların parti çalışmasına gerektiği katkıları sunmaları da düşünülemez. Yani, sorunlar altında ezilen bir kafa, sorunların çözücüsü olamaz. Diğer bir ifadeyle, sorunlu hale gelmiş bir kafa **“sorunların çözücüsü değil yaratıcısı olur”.**

Peki tüm bunları çözmenin yolu nereden geçer? Elbetteki çözüm yolu; ideolo-

tanın, sahip olunmayan, ama sahip olduğunu söyleyen meziyetlerin (partiyi yarıltan tutumların) sonuç itibariyle mücadeleye zarar vereceği gerçeğinin bilincinde oluruz. Yine yanlış bilgilerin, yanlış değerlendirme ve görevlendirmelere neden olacağını da biliriz. Demek ki; **kapsal ve görüldüğü gibi olmayan kişiliklerin aşılması için kolektivizm ve denetimin rolü ve etkisi tartışılmaz bir gerçektir.**

Her şeyden önce söylediği gibi yaşamayan, olduğu gibi görünmeyen bireylerin gerçek tablosunu açığa çıkarmak için onları kolektif bir çalışmaya ve sıkı bir denetime tabii tutmak zorundayız. Diğer bir ifadeyle bolşevik çalışma tarzını oturtmak zorundayız. Eğer bunu yaparsak, uzun vadede hiç kimse bu olumsuz

Burada başarılmayan-gerçekleştirilmeyen tanıma eylemidir; düşülen subjektivizmdir. Dolayısıyla bu tür durumlarda, ortaya çıkan olumsuzlukla hesaplaşmanın yanı sıra, içine düştüğümüz subjektivizmin ideolojik kökenleriyle de mutlaka hesaplaşmalıyız. Çünkü; bu tür değerlendirmelerle ortaya çıkardığımız bu objektif olmayan sonuçlarla, partiyi yanlış bilgilendirerek, yanlış bir görevlendirmeye neden oluyoruz. Yani partiye, mücadeleye zarar veren bir sürece katkı sunmuş oluyoruz. Bu gerçeği her kadro, her ileri militan iyi görmelidir. Ve tanıma eylemi-

nin, **bilimsel ve çok yönlü bir bakış açısının ürünü** olduğu gerçeğini asla unutmamalıdır.

Burada gözden kaçırılmaması gereken diğer önemli nokta ise; yalnız tanıma ya da objektif bir değerlendirme yapmak yetmez. **Önemli olan ikinci adım, bu objektif bir değerlendirme üzerinde ileriye doğru sıçramalı bir gelişme yaratmaktır.** Sistemli ve sürekli bir müdahale, sistemli ve sürekli bir gelişim olmazsa, tam da yukarıda ifade ettiğimiz gibi; olumsuz anlayışların zemini giderek güçlenir ve olumsuz pratiklerin ortaya çıkması sürecini de

hızlandırır. Bu demektir ki; sürekli değişim ve gelişim, kolektif bir çalışma ve denetim olgularından bağımsız değildir. Bilakis olmazsa olmazlardır. **Kolektif çalışma yoksa, üretim zayıflar.** Kolektif çalışma yoksa, eleştiri ve özleştirme silahı ruhuna uygun olarak işlemez. Kolektif çalışma yoksa, denetim de zayıflar, denetimin olmadığı yerde, hesap verme-hesap sorma ve disiplin olgusu da büyük bir yara alır. Nereden bakarsak bakalım, süreçleri birbirinden ve dış koşullardan koparmayan tanıma ve değiştirme pratiğini içeren bütünsellikli bir bakış açısına

sahip olunmadan ortaya çözümleyici ve değiştirici pratikler çıkarmak zordur.

Tüm bunlardan hareketle şunu bir kez daha vurgulamak gerekir ki, tanıma ve değiştirme pratiği sınıf mücadelesinin engin pratiğinden koparılmadan ve ancak onun içinde olabilecek bir olgudur. Bu gerçeği göz önünde bulundurarak ortaya çıkan her aksama ve zafı ya da mücadelemize ket vuracak her engeli sosyal yaşamın içinde anlayışımızın yön verdiği biçimde ortaya koymak ve müdahale etmek başarı ve kazanımlarımızın adımları olacaktır.

PUSULA

ZOR SÜREÇLER, YOĞUN EMEKLER
VE AĞIR BEDELLER ÖDENEREK AŞILIR!

Başını ABD'nin çektiği emperyalist güçlerin Yeni Dünya Düzeni'ni kurmak hedefiyle ideolojik, ekonomik, askeri ve politik saldırılarını yoğunlaştırdığı bir süreçten geçiyoruz. Özellikle sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlüklerin yıkılmasıyla birlikte, emperyalistlerin ideolojik planda devrim ve sosyalizme, emperyalizmi hedefleyen her türlü haklı ve meşru mücadelelere karşı çok yönlü ve kapsamlı bir saldırı başlattılar. Bu saldırıların hedefinde, emperyalist-kapitalist sistemi şu veya bu şekilde hedefleyen, rahatsız eden, ulusal ve dinsel motifli güçler vardı. Hiç şüphesiz dönem dönem (tıpkı bugün olduğu gibi) son saydığımız güçler daha ön plana çıksa da, esas olarak çatışmanın sınıf bilinçli proletarya ve ezilen halklar ile emperyalizm ve işbirlikçiler arasında yaşandığı-yaşandığı açıktır.

Şu gerçek ki sosyalist maskeli bürokratik burjuva diktatörlükleri, kitlelerin özlüm ve istemlerine yanıt olamazlardı. Olmadıkları gibi, işledikleri tüm suçların faturası da sosyalizme çıkarıldı. Bu durum yalnız sosyalizmin prestijinin sarsılmasına yol açmadı, aynı zamanda emperyalist güçlerin, kiralık kalemşörlerin **"sosyalizm öldü"**, "sınıf savaşımı dönemi kapandı", **"kapitalizmin alternatifi sosyalizm değil, demokratik kapitalizmdir"** demagojileri için de uygun bir zaman yarattı.

Bu eksenli saldırılar eşliğinde körüklenen Amerikan tarzı yaşam, AB demokrasisi, yalnız kitleler nezdinde değil, ulusal-ilerici güçler üzerinde de muazzam derecede etkili oldu. Her şeyden önce her türlü sömürünün, baskının, işgal ve katliamların sorumlusu olan emperyalist güçlerin sorunların çözücüsü olarak algılanmaya, sistem içi reformların her şey, silahlı devrimci savaşların ise; artık terk edilmesi gereken mücadele yöntemleri olduğu yönlü propagandalar, ezilenler ve kısmen de olsa devrimci güçler cephesinde bir bilinç bulanıklığına yol açtı. Reform mu, devrim mi ikileminde, reform-reformist eğilimler geçici de olsa bir güç kazandı. İdeolojik gücünü burjuva çöplüğünden alan reformistlerin, böylesi süreçlerde yürüttükleri karşı propaganda objektif olarak düşmanın fiziki saldırılarına hizmet etmektedir.

Haklılık ve meşruluk noktasında ezilenler kafasında tereddütler, bu kaygılar yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu tereddütler, bu kaygılar, ezilenlerin emeğini sahiplenmesi-

ni, sınıf kardeşleriyle birlikte yürümesini de önemli oranda engellemektedir. Çünkü; bencil ve bireyci bir düşünüş tarzı hakim olmakta, kendine ve kitlelerin gücüne güvenme duygusu zayıflamaktadır. Bu zayıf ve bencil şekillenişe bir de emperyalist-kapitalist sistem ve işbirlikçilerinin anti-demokratik yasaları, yani düşünce ve örgütlenme özgürlüğü önüne kurulan barikatlarla, artan militarist baskılar eklenince de ortaya sinmiş kendi emeğine, kendi değerine, kendi sınıfına yabancılaşmış bir ezilenler kitleleri çıkıyor. Dünyada yaşanan ekonomik ve siyasi kriz, bu krizin yol açtığı işsizlik ve yoksulluğa karşı gösterilen tepkilerin düzeyinde ve çabasında bu gerçeği görmek mümkündür. Özellikle 11 Eylül saldırıları sonrası, birçok ülkede çıkarılan **"anti-terör yasaları"** sınırlı olan demokratik hak ve özgürlükleri daha da sınırlandırdı. Ama buna karşı genel olarak ciddi, sarsıcı ve geriletici kitlesel tepkilerin olmaması tam da yukarıda ifade ettiğimiz gibi, emeğine, sınıfına en sıradan insani değerlere ve örgütlü mücadeleye yabancılaşmanın bir ürünüdür. Bu yabancılaşmayı ortadan kaldırmak, gücünü MLM den alan ideolojik bir netlik ve netliğin yön verdiği güçlü bir pratikle ancak mümkün olabilir.

**BAŞARISIZLIKLARI BAŞARIYA,
YENİLGİLERİ ZAFERE
DÖNÜŞTÜRMEK ZORUNDAYIZ**

Sınıf savaşımını tarihine baktığımızda, bazı tarihi kesitlerde toplumsal değişimin motoru olan ilerici ve devrimci güçlerin çok zor anlar yaşadıklarını görüyoruz. Yenilgiler, kıyımlar, yerinden yurdundan edilerek, sürgün yaşamına mahkum olmalar adeta, tarihin motorunu ileriye doğru taşımaya çalışan tüm güçlerin ortak kaderi olmuştur. Diyebiliriz ki; her tarihsel süreçte, zalimlerin zulmüne başkaldıranlar, aynı acı gerçeklerle yüzleşmişlerdir. Ve toplumsal değişimler de, ödenen bu yoğun emekler ve ağır bedeller neticesinde gerçekleşmiştir. Tarihin her adımı, onlarca, yüzlerce çatışmanın ürünüdür. Çatışmasız tarih, çatışmasız ilerleme düşünülemez. Bu dün de böyleydi, bugün de böyle ve yarın da böyle olacaktır. Ters bir değerlendirme, tersi bir yaklaşım idealizmdir.

O halde yenilgilerden, başarısızlıklardan korkmayacağız. Bilakis yenilgi ve gerileme süreçlerinde, yenilgilerimizi zafere, başarısızlıklarımızı başarıya dönüştürmek için enerjimizi birkaç kat daha artırmalıyız;

olması gereken budur. Ama olması gerekenin yapılması için her şeyden önce haklılığımıza ve meşruluğumuza olan inancımızı, kendimize duyduğumuz güveni yitirmemeliyiz. Çünkü geri adım atmak, yenilmek, haklı ve meşru olmadığımız anlamına gelmez. Başta sınıf bilinçli proletarya olmak üzere tüm ezilenlerin, emekçilerin, emperyalist-kapitalist sistem ve onun işbirlikçilerine karşı yürüttüğü mücadele haklı ve meşrudur. Evet, ezilenlerin tarihi sayfasına başarısızlıkları ve yenilgileri yazıldı ve yazılmaktadır. Ama asla haksız oldukları, gayri meşru oldukları yazılmadı.

Sözgelimi; komünarlar dövüşerek yenildiler, ama asla haksız değildiler. Bolşevikler, komünarların haklılığından aldıkları güçle, komünarların düşlerini maddi bir güce dönüştürdüler. Ama Bolşevikler de mücadele tarihlerinde yenilgilerle yüzleştiler. Fakat haklılıklarına duydukları sonsuz güvenle, yenilgilerini zafere dönüştürmesini bildiler. ÇKP ve diğer birçok Komünist Parti tarihinde de böylesi inişli çıkışlı dönemler olduğunu biliyoruz. Bildiğimiz bir başka gerçek ise; yenilgi anında zaferi, başarısızlık anında başarıyı düşünmeyen hiçbir gücün, bireyin tarihin iyi bir öğrencisi ve geleceği kazanmanın öncüsü ve militanı olamayacağıdır. Geleceği kazanmaya azimli militan, umutsuzluğun, karamsarlığın düşmanıdır. Koşullar teorisine asla sığınmaz; mücadeleye sunması gereken tüm emekleri sunar. Kavgada, paylaşmada hep önde olmayı ister ki devrimciliği bir yaşam tarzı olarak algılamının esprisi de budur.

Diğer yanda "mücadelenin geliştirilmesine, partinin büyütülmesine nasıl katkı sunarım"dan çok, "nasıl hem en keskin laflar ederim"ın hesabını yapanlar, sürecin militanı olamazlar; olsa olsa kamburu olurlar. Hiç şüphesiz pratik mücadele bunların da değişimini ve dönüşümünü de içermek zorundadır. Ki gerçek değişim, gerçek saflaşma, kolektif içinde doğru ve yerinde konumlandırma ancak böylesi keskin bir pratikle açığa çıkarılabilir.

Hedefli çalışma ve kazanma: Hangi alanda çalışırsak çalışalım mutlaka önümüze bir plan ve hedef koymalıyız. Ev ziyaretleri, işyeri ziyaretleri, komiteler oluşturma, yayın dağıtımı, güncel gelişmeleri izleyip ona karşı pratik tavır geliştirme, inceleme-araştırma yapma vb.vb. Bu hedefli ve planlı çalışmada elde edeceğimiz her olumlu sonuç bizim için bir kazanım, bir moral bir motivasyon demektir. Bu hedefli ve planlı çalışmada elde edeceğimiz her başarı, kendimize ve çizgimize olan güvenimizin daha da pekişmesi demektir. **Çizgiye güven, başarısızlıkları başarıya dönüştürmenin te-**

minatıdır. Başarının olduğu yerde kitlelere yapılan çağrılar yankısını bulur. Kitleler bu özverili çabalar sonucu elde edilen başarılarla sempatiyle yaklaşır. Elbetteki kitleler açtığımız kanallarla hemen gürül gürül akmaz, ilk önce akıntının olduğu yöne doğru yüzünü çevirir ve izler, eğer akıntı sürekli bir hal alırsa, kitleler buraya mutlaka yönelir. Tüm sorun bu güven verici sürekliliği içeren pratik akıntıyı yaratmaktır. Güven ve başarı olgusunda sürekliliği sağlanan bu akıntı sonucunda ancak elde edilir.

Tersi durumda, yani başarıların azaldığı, çalışmaların sürekli kendini tekrarladığı bir ortamda, her şeyden önce kazanma bilinci zayıflar, kazanmanın olmadığı yerde istenilen düzeyde bir moral ve motivasyon yaratılamaz. İşte gereksiz iç didişmeler, yanlış zeminde tartışmalar, başarısızlıklara suçlu aramalar tam da böylesi süreçlerde başlar. **Böylesi süreçlerde partili olmanın sorumluluğunu taşımak, yüzünü düşmana dönmek demektir.** Olumsuzlukları olumluluğa çevirmek için hiçbir engel tanımamaktır. Koşullar teorisine sığınmadan, kazanmaya dönük bir ruh haliyle, önüne pratik hedefler koymaktır. Unutmamak gerekir ki; bu pratik içinde kazanacağımız en ufak başarı çözüm gücü zayıf onlarca tartışmadan daha değerli ve anlamlıdır. Biri özgüven kazandırırken, diğeri zaman kaybı ve güvensizlik üretir. Biri, elde edilen başarının verdiği güvenden hareketle, yeni büyük başarılar için hamle yapmaya hazırlarken, diğeri yaşanan başarısızlıktan dolayı başkalarını, çizgiyi suçlamanın yollarını aramaya sevk eder. Kısacası kazanmaya ve gelişmeye doğru yol alırken, diğeri ise, kaybetmenin, kendini sürekli tekrarlamamanın verdiği moralsizlikle çürümeye doğru yol alır.

Bu bir niyet sorunu değildir. Bu bir ideolojik duruş sorunudur. Unutulmamalıdır ki, kaybetmenin yıkıcı sonuçlarının yıkıntıları altında kalanlar, zor koşulların militanları değildir. Tarihte kazanılan her zaferin bağrında da yenilgilerin olduğu tarihi tecrübeyi yeteri kadar bilince çıkarmamışlardır. Yani tarihi bellekleri zayıftır. Oysa tarihi tecrübeleri doğru özümsemek, haklılığına, kendine ve kitlelere güvenmek böylesi zor koşulları tersine çevirmenin panzehiridir. Yine böylesi koşullarda, başkasının ne yaptığı değil, kendimizin nerede ve nasıl durduğu, mücadeleye ne sunduğumuz sorusu öncelik kazanmalıdır. Konuşmalarımızın ana teması, yakınma ve olumsuzluklar değil, olumsuzlukları başarıya dönüştürmenin yol ve yöntemleri üzerinde olmalıdır. Ve hiç şüphesiz ki, zor koşullarda ancak bu düşünüş tarzına sahip, söylem ile partiyi uyumlu olan militanlarla açılır.

PARİS'TEN NATO ZİRVESİNE HAYIR

28-29 Haziran tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirilecek olan emperyalist NATO zirvesine karşı, Türkiye'de oluşturulan Bush ve NATO Karşıtı Birlik'e paralel olarak Avrupa'da oluşturulan Resistanbul 2004 bileşiminin aldığı karar doğrultusunda 20 Haziran 2004 günü Paris'te bir panel düzenlendi.

ATİK, FGİF, ADHK, Odak, Alınteri, BİR-KAR ve HÖC'ün katıldığı panel, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı. Ardından 68 kuşağının anti-emperyalist mücadelesini konu alan sinevizyon gösterisi izlendi. Kurumlar adına söz alan kişiler, NATO'nun tarihsel

süreç içerisinde oluşumunu ve amacını anlatarak, bu emperyalist kurumun bir savaş makinesi olduğu ve dünyanın birçok coğrafyasını kan gölüne çevirdiği, üye ülkelerde gizli örgütler oluşturarak katliamlar gerçekleştirdiği üzerinde durarak konuşmalarını, Ortadoğu üzerindeki emperyalist planları açarak sonlandırdılar. ATİK adına söz alan kişi ise, konuşmasına önder İbrahim ile Mahir ve Denizlerin anti-emperyalist mücadelelerinin kararlılığı ile kitleyi selamlayarak başladı. NATO zirvesine karşı oluşturulan Resistanbul 2004 birlikteliğinin önemi üzerinde durarak emperyalist saldırganlığa karşı devrimci birlikteliğin önemi üzerinde durarak konuşmasına

devam etti. Bilimsel olarak olgulara çelişki penceresinden bakmanın gerekliliğini belirttikten sonra, emperyalistler arası çelişkilerin giderek boyutlandığı üzerinde durdu. Sosyal emperyalizmin yıkılması ile birlikte 30 yeni devletin oluşması sonucu ortaya çıkan yeni pazarların, yeni paylaşım ve hegemonya dalaşlarına neden olduğunu belirttikten sonra tüm bu gelişmelere karşı, enternasyonal alandaki mücadelenin gerekliliği ve önemine defindi. ILPS'nin bu noktadaki rolü üzerinde duran konuşmacı, ILPS ve benzeri oluşumların güçlendirilmesi gerektiğini belirtti. Konuşmasına, anti-emperyalist mücadeleyi daha da büyütme ve birlikteliğin önemine bir kez daha vurgu yaparak son verdi. Yapılan bu konuşmalardan sonra panele ara verildi. İkinci bölümde soru-cevap ve kurumlar adına ikinci konuşmalarla birlikte, dinleyicilere söz hakkı verildi, son olarak gerçekleştirilecek eylemlere tüm çevremizi de seferber ederek katılım sağlamamızın oldukça önemli olduğu vurgulanarak panel sonlandırıldı. Oldukça canlı geçen panele katılım da oldukça iyiydi.

Paris'te NATO Zirvesi'ni Protesto Yürüyüşü

Bir çok kurum ve kuruluşların oluşturduğu Resistanbul 2004 bileşiminin örgüt-

lediği bir yürüyüş ise Fransa'nın Paris kentinde gerçekleştirildi. Askeri aracı NATO'nun zirvesi şahsında emperyalizmi teşhir eden yürüyüş, 26 Haziran'da Paris'in Republique (Cumhuriyet) Meydanı'nda saat 16:30'da başladı. "Resistanbul 2004" imzalı ve "Emperyalist savaş ve işgallere hayır! Halkların direnişi terörizm değildir!" yazılı pankartın arkasında yürüyen yüzlerce anti-emperyalist, sık sık emperyalizmi ve onun uşağı faşist Türk devletini teşhir eden, ve buna karşı halkların direnişini ve dayanışmasını yücelten sloganları haykırdı.

Emperyalizmin NATO'ya biçtiği misyonu kınama amacıyla Resistanbul 2004 bileşiminin Fransızca çıkardığı bildiri sıkça okundu ve dağıtıldı. Emperyalizmin ve onun Türkiye topraklarındaki uşaklarının korkulu rüyası olan anti emperyalist mücadelenin gelişip güçlenmesine öncülük eden Deniz, Mahir ve İbrahim Kaypakka'yaların anti-emperyalist bilinç ve ruhları, yürüyüş boyunca kortejin içinde canlılıkla, coşkuyla ve bayraklarla temsil edildi. Gare De L'Est'in önüne varan kortej, bugüne kadar devrim, sosyalizm ve yüce komünizm uğruna şehit düşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından yürüyüşün bitmesiyle dağıldı.

Emperyalist NATO Zirvesi'ne GEÇİT VERMEYELİM

RESISTANBUL 2004 adı ile ILPS ve ATİK önderliğinde oluşan ve ilk pratik adım olarak 12 Haziran'da Almanya'nın Frankfurt şehrinde düzenlenen konferans ve daha sonra Avrupa genelinde eylem kararı alınan NATO İstanbul zirvesine ilişkin alınan merkezi kararlar doğrultusunda İsviçre'nin Zürih şehrinde bir panel gerçekleştirildi. İsviçre'deki demokratik kitle örgütlerinin oluşturduğu platform önce 19 Haziran'da panel 26 Haziran'da

meyeceğinden dolayı 3 tane yapının paneli vermesine karar verildi. Çekilen kurada ADHK, BİR-KAR ve MÜCADELE BİRLİĞİNİN paneli vermesi olarak gerçekleştirildi. NATO'nun kanlı tarihi, gerçekleştirdiği katliamlar, dünya halklarına yönelik saldırılarının anlatıldığı bölüm yaklaşık olarak bir saat sürdü. Anlatım bölümünden sonra kitleye soru daha sonra söz hakkı verildi. Panelist olarak katılanlara ve konuşmacılara 10'ar dakikalık söz hakkı verildi. Bu söz hakkı bölümünde ilk sözü İTİF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu)'ndan birisi söz hakkı olarak NATO'ya ve ABD emperyalizmine ilişkin anlatım ile birlikte istatistik bilgileri verdi. Katılımcı örgütlerin çok ol-

da Zürih'te yürüyüş kararı aldı.

Bu çerçevede yapılan panele şu yapılar katıldı: İTİF, İGİF, ADHK, BİR-KAR, MÜCADELE BİRLİĞİ, DİRENİŞ, SEH, SPI (İRAN). Saat 17:30'da başlayan ve 20:00'de sona eren panele 100 kişiyi aşkın bir kitle katıldı. Katılımcı örgüt sayısının çokluğundan dolayı önce 20 dakika olarak belirlenen ve daha sonra zamanın yet-

mesine karşın katılan kitlenin azlığını eleştirildi. Bu eylem birliklerine ilişkin yeterince önemin verilmediği vurgulandı. Daha sonraki bölümde gerek dinleyiciler ve gerekse Federasyon üyeleri oldukça önemli ve kitlenin anlayacağı dilde anlatımlar yaptılar. Bir federasyon üyesinin anlatımları can kulağı ile dinlendi. Toparlama bölümü ile panel sona erdi.

Strasbourg

İstanbul'da yapılan NATO zirvesini protesto etmek ve Türkiye'deki NATO karşıtı mücadeleye Avrupa'dan ses olmak amacıyla Fransa'nın Strasbourg kentinde RESISTANBUL 2004 bileşimi içerisinde yer alan ATİK, ADHK ve Alınteri tarafından bir yürüyüş gerçekleştirildi. Saat 15.00'de Kleber Meydanı'nda toplanan kitle, "NATO dağıtıl-sın, askeri üsler kapatıl-sın/ RESISTANBUL" pankartının arkasında yürüyüşe geçti. Sık sık

Ulm

Ulm'de de yapılan bir dizi etkinlik ile NATO zirvesi protesto edildi. İlk olarak 12 Haziran Cumartesi günü Çarşı Merkezi'nde RESISTANBUL 2004 tarafından çıkartılan bildiriler dağıtıldı.

14 Haziran Pazartesi günü de Almanların gerçekleştirdiği bir yürüyüşe NATO protestosu için katıldı.

18 Haziran'da ise resimler, afişler ve ha-

İsviçre

İsviçre'de İTİF, İGİF, HÖC, ADHK, BİR-KAR, Alınteri, Mücadele Birliği, Direniş, SEH, SPI (İRAN) olarak platforma imza atan yapılar önce 19 Haziran'da bir panel düzenlendi. Devamında Zürih, Lozan ve Cenevre'de info standları açıldı. Son olarak 26 Haziranda Zürih'te bir yürüyüş ve miting düzenlendi. 26 Haziran'da saat 13-40 Helvetia Platz'da başlayan ve Bahnhof Strasse ve diğer caddelerden yürünülerek Helvetia Platz'da sona eren yürüyüşe 500 kişiyi aşkın bir kitle katıldı. Oldukça coşkulu geçen yürüyüş son süreçte katılımın en fazla olduğu bir yürüyüş olarak gerçekleşti. Ortak Almanca bildirinin yanı sıra ATİK'in çıkarttığı Almanca ve Türkçe bildiriler oldukça yaygın olarak dağıtıldı. Yürüyüşte herkes kendi pankartı arkasında yürürken ortak sloganların atılmasına özen gösterildi. İTİF (İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu) bu yürüyüşe 150 kişilik bir kitle ile katıldı. En önde ILPS pankartı arkasında İTİF Almanca ve gençlik pankartları olarak sı-

"Yaşasın halkların kardeşliği", "Kahrolsun NATO", "Bush, Blair, Sharon Katil", "Üsler kapatıl-sın" vb sloganlarının atıldığı ve dövizlerin taşındığı yürüyüşte, Resistanbul 2004 bileşiminin çıkartmış olduğu bildiri Fransızca ve Türkçe okunurken, Fransız kamuoyuna geniş bir şekilde dağıtıldı. Ayrıca alanda yoğun olarak yapılan ATİK ve YDG'nin "STOPP NATO" kuşlamaları oldukça dikkat çekti. Yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüş, Gutenberg Meydanı'nda son buldu.

zırlanan pankartlar ve dağıtılan bildiriler ile NATO'yu protesto için bir basın açıklaması yapıldı.

26 Haziran'da da Stuttgart'ta ki yürüyüş katılım sağlandı.

Ayrıca Almanya'da yapılan protestolara ILPS pankartı altında Partizan okurları da katıldı. 400 yakın Türkiyelinin katıldığı yürüyüş sonunda bir mitingle sona erdi.

ralandılar. Oldukça coşkulu geçen yürüyüşte İTİF'in yaptığı animasyon gösterileri oldukça dikkat çekti. Bush'un maketi ve diğerleri kitleler tarafından beğeni ile izlendi. Yürüyüş ve miting saat 16.00'da sona erdi.

NATO Zirvesi'ne karşı bir ses de Köln'den

19 Haziran'da Almanya'nın Köln kentinde ATİK, BİR-KAR, HÖC, ADHK temsilcilerinin katıldığı "NATO ve Büyük Ortadoğu Projesi" konulu panel düzenlendi. NATO'nun kuruluş amacı ve gelişimi ile birlikte, dünyadaki askeri müdahale-

leri anlatıldıktan sonra, İstanbul'daki NATO Zirvesi'nde beklenen tartışmalar ve muhtemelen çıkarılacak kararlar, temsilciler tarafından anlatıldı. ATİK adına katılan temsilci 11 Eylül'den sonra ABD'nin politikalarını ve Büyük Ortadoğu Projesi'ni anlattı. Daha sonra dinleyiciler tartışmaya katılarak, görüşlerini açıkladılar. Panele toplam 150 kişi katıldı.

*Kampanyanın bir parçası olarak Avrupa çapında düzenlenen yürüyüşlerin biride Köln'de düzenlendi. Yürüyüşte; ATİK,

ILPS, BİR-KAR, Yaşanacak Dünya gazetesini, AGİF, ADHK, HÖC ve Alman gruplardan İnitiyatif ev. pankartlarıyla katıldı. Almanca; "NATO'ya Hayır" pankartıyla yürüyüşe geçen yaklaşık 500 kişi, yol boyunca NATO Zirvesi'ni protesto eden sloganlarla yürüdüler.

Oldukça hazırlıklı yürüyüşe katılan ATİK ve ILPS kortejinde İngilizce, "NATO İstanbul Zirvesi'ne hayır, Büyük Ortadoğu projesine Hayır" ILPS; "Tüm işgalci güçler Ortadoğu'dan defolun, Emperyalistlerin askeri gücü NATO dağıtılsın" ATİK; "NO NATO" YDG imzalı pankartlar açıldı.

Ayrıca Proletarya Partisi militanları da TKP/ML pankartı ve Parti flamalarıyla ey-

leme katıldılar.

* Resistanbul 2004 Avrupa Parlamentoları Konseyi binası önünde 28 Haziran'da bir miting düzenlendi. Mitinge, ATİK, ILPS, HÖC, Yaşam Evi, ADHK ve AGİF katıldı.

Mitingden önce Resistanbul 2004 adına bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında; NATO'nun İstanbul Zirvesi'ndeki amacı, hedefi ve özellikle zirvede Türkiye'ye biçilen rol basın mensuplarına anlatıldı. Basın açıklamasının ardından kitle, NATO zirvesini teşhir eden pankartlarıyla parlamento binasının önünde protesto mitingine geçti. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı mitingde, NATO'yu teşhir eden sloganlar atıldı ve bildiriler dağıtıldı.

Dünyadan Notlar

GELECEĞİNİ AVRUPA BİRLİĞİ'NDE GÖRMİYEN SEÇMEN AVRUPA PARLAMENTOSU SEÇİMLERİNDE SANDIK BAŞINA GİTMEDİ

10-13 Haziran 2004 tarihleri arasında Avrupa Parlamentosu seçimlerinin yapıldığı 25 Avrupa ülkesinde seçime katılım oldukça düşük oldu. Büyük propagandaların yapıldığı, Avrupa Birliği'nin geleceğinin teminatı olduğu ve yeni katılan 10 yeni üyeyle Avrupa Birliği'nin genişleyen coğrafyasının da avantajını arkasına alan iktidar ve muhalefet umduğunu bulamadı. 1979 yılından bu yana yaşanan en düşük seçim olan Avrupa Parlamentosu seçimlerine katılım % 45.3 oldu. Bu oran Avrupa Parlamentosu'nun şu anda azınlık bir katılımı seçildiğinin de göstergesi. Demokrasiyi çoğunluğun katılımı olarak değerlendiren Avrupalı siyasetçiler bu durumu sessiz bir şekilde geçiştiriyorlar.

10 yeni üyenin katılımı olmadan önce 626 üyeye sahip olan Avrupa Parlamentosu'nun, bu yıl yeni katılımlarla bu sayısı 732 ye çıkmış bulunuyor. 450 milyonluk Avrupa Birliği içinde 350 milyon kişi oy kullanma hakkına sahip bulunuyor. Avrupa Birliği içinde seçime hak kazanmış 481 partiden 14.600 aday Avrupa Parlamentosu için adaylığını koydu. Seçimde dört Türk-Kürt kökenli aday çeşitli partilerden Avrupa Parlamentosu'na girmeyi başardı. Üç adayın Almanya'dan seçimi kazandığı isimler; Yeşiller Partisi'nden Cem Özdemir, SDP'den Vural Öger, PDS'den Feleknas Uca ve Finlandiya'dan SDP'den Nesrin Can seçimi kazanırken, bir önceki dönem de parlamentoda bulunan ve yeniden adaylığını koyan Ozan Ceyhan ise seçimi kaybedenler arasında bulunuyor.

Parlamento'da ülke olarak Almanya 99, İtalya-Fransa- İngiltere 78, Polonya-İspanya 54, Hollanda 27, Belçika-Çek Cumhuriyeti-Yunanistan-Macaristan ve Portekiz 24, İsveç 19, Avusturya 18, Danimarka-Slovakya-Finlandiya 14, İrlanda ve Litvanya 13, Letonya 9, Slovenya 7, Estonya-Lüksemburg-Kıbrıs Rum kesimi 6 ve Malta 5 parlamenterle Avrupa Birliği Parlamentosu'nda temsil ediliyor. Almanya'nın önceden başlattığı tartışma seçim sonrasında kalan Avrupa Birliği Anayasa-

sı'nın oluşturulması çalışmalarına yeniden yansımaları bekleniyor. Bilindiği gibi Almanya ekonomik gücünü kullanarak Avrupa Birliği'nde alınacak kararların ve temsil yetkilerinin nüfus oranına göre değil, ekonomik güce göre temsil edilmesinde ısrar ediyor. Polonya gibi ülkeler ise buna şiddetle karşı çıkarak, Avrupa Birliği içinde yer alan her ülkenin eşit temsil ve karar hakkına sahip olmasını savunuyor. Bu tartışmalar yeni oluşturulacak Anayasa tartışmalarına yansımış ve halada devam etmektedir.

Avrupa parlamentosunda çeşitli gruplar var. Bu gruplar birbirlerine siyasi olarak yakın olan ve tartışmalarda birbirlerini destekleyen bir politik tavrı içindedirler. Haziran 2004 seçimlerinden sonra Avrupa Parlamentosu'nda sağ grup yine ağırlıklı kesimi oluşturdu. Hıristiyan Demokrat Grup (Avrupa Halk Partisi EPP) 274, Sosyalist Grup (PES) 198, Liberal Grup (ELDR) 64, Sol Birlik (EUL) 36, Yeşiller 42, Avrupa Milliyetler Birliği Grubu (UEN) 28, Demokratlar Grubu (EDO)15 koltuk sahibi olurken, seçilmiş ancak grubunu belirlemeyen 69 parlamenter bulunuyor.

HERKES SONUÇLARI TARTIŞIYOR

Avrupa Parlamentosu seçimlerinin ardından her ülke seçim sonuçlarını tartışmaya başladı. Hükümet ya da muhalefet tüm partiler seçim sonuçlarına kendi penceresinden bakarlarken, bir gerçek var ki o da seçime katılımın düşük olduğu ve birçok partinin oy kaybına uğradığıdır. Almanya'da hükümet partisi SPD 2. dünya savaşından sonraki en düşük oyu aldı. Bunda SDP'nin son Agenda 2010 olarak kamuoyuna lanse ettiği sözde "reform", gerçekte ise kazanılmış sosyal hakların gaspının kitleler üzerindeki etkisinin sandığa yansımaları oldu. Belediye seçimlerinden sonra oyları iyece düşen SPD bu seçimlerde ancak %21.5 oy toplarken muhalefetteki Hıristiyan Demokratlar ise %44,5 oy oranlarını biraz daha yukarı çekerken,

Fransa'da ise Sosyalist Parti tarihinin en yüksek oyunu aldı. İktidardaki Halkçı Hareket Birliği (UMP) önemli oy kaybına uğradı. İngiltere'de ise, Tony Blair başındaki İşçi Partisi önemli oy kaybına uğrarken, muhalefetteki Muhafazakar Parti de umduğunu bulamadı. Buna karşı İngiltere'nin Avrupa Birliği'nden çıkmasını savunan İngiltere Bağımsızlık Partisi ise oy oranını beklenin de üstüne çıkararak 18 milletvekilini Avrupa Parlamentosu'na gönderdi. Belçika'da ise iktidardaki Flaman Liberal Partisi (VLD) hem yerel seçimlerde hem de Avrupa Parlamentosu seçimlerinde oy kaybına uğradı. Buna karşın, Hıristiyan Demokratlar ortaklık yaptıkları Yeni Flamanlar (CD-V-NVA) ile birlikte birinci parti oldular. Danimarka'da muhalefette bulunan sosyal demokratlar seçimlerin galibi olarak çıkarken, hükümetteki Liberal Parti iki milletvekili kaybederek sosyal demokratları izlerken, İrçki Danimarka Halk Partisi ise bir sandalye kazandı. Finlandiya'da ise Muhafazakar Hıristiyan Demokratlar Partisi oyların % 23,7'sini alarak birinci parti olurken, bunu Yeşiller, Aşırı Sol, Halk Partisi izledi. Avrupa Parlamentosu seçimlerinde oylarını koruyan hükümet partileri ise İspanya ve Yunanistan oldu. İspanya'da Sosyalist Parti seçim öncesi (İspanya seçimleri) Irak'taki askerleri çekeceği sözü veren Sosyalist Parti ve Yunanistan Sağ Parti oyların % 43,8'ni aldılar. Portekiz'de ise muhalefetteki Sosyalist Parti, iktidardaki muhafazakar koalisyon hükümetini ağır bir yenilgiye uğratmalarındaki esas temayı, hükümetin Irak saldırısında ABD'nin yanında yer alması politikaları üzerine kurmalarındaki başarıları gösteriliyor. Avrupa Birliği'ne katılan ve en büyük nüfusa sahip Polonya'da ise seçime katılım oranı % 30 civarında kaldı. Polonya'da sol hükümet önemli bir oy kaybına uğrarken, Avrupa Birliği karşıtı parti Junilistan (Haziran Listesi) Avrupa Parlamentosu'na 3 milletvekili göndermeyi başardı. Çek Cumhuriyeti'nde iktidardaki sosyal demokratlar oyların % 8,8 alırken, Avrupa Birliği karşıtı parti oyların % 30'nu aldı. Keza İtalya'da da başbakan Silvio Berlusconi liderliğindeki merkez sağ koalisyonu ancak % 21 alabildi.

HALK AVRUPA BİRLİĞİ'NDE GELECEĞİNİ GÖRMÜYOR

Avrupa Birliği'nin iyice şekillendiği

ve gerek ekonomide, gerek siyasal kararlarda, gerek genişlemede ve bir blok olmada büyük bir güç olduğunun şatafatlı bir şekilde propagandasını yaptıkları günler geride kalmaya başladı. Her ne kadar Almanya başbakanı "her yeni üye bizim için yeni bir pazardır" tespitini kendisince doğru bir şekilde izah etse de bu Avrupa Birliği içindeki sorunların sancısız hal edilmesine yetmiyor. Tamamen tekellerin istemi ve arzusu doğrultusunda 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında Avrupa Çelik Birliği olarak adını atılan bugünkü Avrupa Birliği kendi içinde önemli sorunlar yaşıyor. Avrupa Birliği'nin şekil almasında Avrupa Tekelci burjuvazisinin istemi olan Birliğin halka verdiği hiçbir şey yoktur. Aksine işsizlik, sosyal hakların gaspı ve anti demokratik uygulamalarla Avrupa Birliği halklar arasında düşmanlık tohumları ekmektedir.

Son on yıllık süreçte Avrupa Birliği'nin bu kadar yıkım getireceği ve halkı bu kadar etkileyeceği görülmediğinden halkın tepkisi de bu ölçüde değildi. Eş güdümlü halinde alınan kararlar ve özellikle de son bir iki yıldır sosyal hakların gaspedilmesi halkın içten içe tepkilerinin dışa vurmasını birlikte yetirdi. Avrupa Birliği içinde hükümetteki sözde "sosyal demokrat" partilerin oy kaybetmeleri ve buna karşı sağ ve ırkçı partilerin oy oranlarındaki artışın temel nedeni, Avrupa Birliği karşıtı propaganda yapmalarının önemli etkisi vardır. İspanya'da yeni hükümet olan ve tüm politikasını Irak'taki saldırı üzerine kurup, hükümet olduklarında askerlerini Irak'tan çekeceğini söyleyen ve bu kararını Avrupa Parlamentosu seçimleri öncesi yerine getiren Başbakan Jose Luis Rodriguez Sosyalist Partisi'ni bir yana bırakırsak, Avrupa'da sağ ve ırkçı partilerin oy oranlarını artırmalarındaki esas neden Avrupa Birliği'ne karşı yürüttükleri anti propagandanın etkisi vardır. Bu propaganda bundan on yıl önce daha geri bir seviyede yankı bulurken, şimdi ise bir güce dönüşmüş bulunuyor.

Avrupa'daki seçilere karşı doğru tutum olarak boykot eden güçlerde yok değildi. Bunların başında Avrupa Birliği'nin tekellerin bir birliği olduğu tespitinden hareketle YKP/ML (Yunanistan Komünist Partisi-Marksist-Leninist) seçimleri boykot ettiğini yazılı bir açıklamayla kamuoyuna duyurdu.

Demircioğlu bir değil, halkımız gibi çoğul...

Ülkemizde yapılan NATO Zirvesi öncesi sık sık dile getirilen 6. Filo'ya yönelik protestolar 1967 yılında yapılmaya başlanmıştı. O günlerde FKF İstanbul Sekreterliği, protesto amaçlı bir açlık grevi düzenlemişti. Dünya çapında esen 68 rüzgarında ise 6. Filo'yu yeniden karşılamak için 15 Temmuz'da İTÜ'de devrimci gruplar arasında bir toplantı düzenlendi. Toplantıda 76 kuruluş 6. Filo protestolarında ortak davranmak için bir araya gelmişti ve bildiriden miting kadar bir dizi eylem kararı alınmıştı. Toplantı dağılırken dışarda bekleyen polis, gruptan 11 öğrenci önderini gö-

zaltına aldı. Ertesi gün FKF bunu protesto eden bir etkinlik düzenledi ve iki gün boyunca İTÜ'nün bulunduğu Gümüşsuyu'nun ara sokaklarında polisle öğrenciler arasında küçük çaplı çatışmalar sürdü.

18 Temmuz gecesi saat 01:30'da yurdu kuşatan polis ve inzibat çemberinin arasından Dolmabahçe'ye doğru beraberlerindeki kadınlarla birlikte gürültülü bir biçimde geçen ABD askerleri böylece fitili de ateşlemiş oldular. Yurttan çıkan öğrenciler inzibatları aşmış ABD'lilere müdahale ettiler. Öğrencilere saldıran polis, bir öğrenciyi gözaltına alırken,

başkalarını da almaya çalışan bir komiser de öğrenciler tarafından rehin alınıp yurda götürülür. Gözaltına alınan öğrenci, rehin tutulan komiser ile takas edilir. Bu arada yurda müdahale için gereken izin verilmiştir.

Saat 04:30 civarında polis yurda saldırır ve öğrencilerin kapattıkları demir kapıları kırıp içeride uyuyan öğrencilere vahşice saldırır. "Komünistlere vurun" bağırışları arasında öğrenciler merdivenlerden aşağıya atılır. Bu arada Hukuk Fakültesi öğrencisi **Vedat Demircioğlu** 2. kat penceresinden aşağıya atılır. Yıllar sonra Seher Şahin de aynı şekilde okulu basan polislerce pencereden atılarak katledilecektir. Baskında 47 öğrenci yaranılır, 30 öğrenci gözaltına alınır.

18 Temmuz günü olayı duyan İTÜ'ye koşmuş ve kitle slogan ve marşlarla Dolmabahçe'de demirlemiş 6. Filo'nun üstüne yürümüştür. Reformistlerin kitleyi durdurma çabalarına karşın kitle barikatı aşar ve kendilerini motorlara atmayı beceremeyen, geç kalan ABD askerleri denize dökülür. Rıhtımdaki kamyonlardaki ABD'ye ait malzeme de onlarla aynı kaderi paylaşır. Halk da öğrencilere katılır ve kitle 3-4 bini bulur. Saat 21:00 olduğunda 7 saat geçmesine rağmen Dolmabahçe'deki mücadele ruhu dinmemiştir. Eylemi iyice kuşatan polis, kitleye yine vahşice saldırır. Oluşturulan iki çemberden birincisinden çıkan, ikincisinde kıyasıya dövülmektedir.

20 Temmuz sabahı yaşamını yitirdi Vedat Demircioğlu... Ülkemizdeki devrim mücadelesinin ilk şehitlerinden biri olma onurunu taşıdı. Halktaki anti-empyralist öfkenin daha da arttığını gözlemleyen devlet, Demircioğlu'nun cenazesini kaçırdı. Temsili bir tabutla gösteri yapan devrimci öğrenciler ise Cağaloğlu'nda onun katilleriyle çatışarak, onun bıraktığı bayrağı taşıyorlardı. Onun için yazılan marşta söylendiği gibi: "**Demircioğlu bir değil, halkımız gibi çoğul, geliyor çağıl çağıl...**"

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cevher Yaşar: Dersim Mazgirt'e bağlı Pulan köyünde doğdu. 8 Temmuz 1985 tarihinde Dersim Mazgirt Germisi'de işkencede katledildi.

Mehmet Ali Çakıroğlu: 1966 yılında Maraş'ın Elbistan ilçesinde doğdu. Proletarya Partisinin düşünceleriyle üniversite yıllarında tanıştı. Daha sonra okulu bırakarak aktif mücadeleye katıldı. Yeni Demokrasi dergisi Ankara temsilciliği görevini üstlendi. Bu süreçte düşmanın işkenceleri ve zindanlarla tanıştı. Düşmana karşı tavrı netti. **Her defasında ser verip sır vermeme geleneğine uygun davrandı.** 1988'de İstanbul'da gençlik faaliyeti yürütmekle görevlendirildiğinde cesareti ve azmiyle bunu başarıyla yerine getirmişti.

13 Temmuz 1993'te TKP/ML'nin birinci OPK'sını selamlamak ve duyurmak için planlanan eylemler için yapılan bomba imali sırasında bir kaza sonucu yaranılır; evde yalnızdır. Gelen polislerin evde bekletmesi sonucu tedavisi geciktirildiği için şehit düşer. Ömrünü devrime adanmış bir komünist olarak ardında büyük bir miras bırakmıştır. **Mirası kavgamızdır...**

Murat Deniz: 1972 Kırklareli Vize Hasboğa köyü doğumludur. Boşnak milliyetindedir. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde okurken DABK içerisinde örgütlendi. Gerçekleştirilen Birlik sonrası TMLGB içerisinde faaliyet yürüttü. 94 yılında gerçekleştirilen darbe sonrası TKP/ML safında yer aldı.

Hiçbir zaman partisine ve devrime olan inancını kaybetmemiştir. Yaşamını devrime adanmış olmanın gerekliliğini cıvalı sözlerle değil, bizzat pratikte yerine getirmenin tutarlılığının uygulayıcısı olmuştur.

Volkan Ağırman: 14 Temmuz 2002'de F Tipi Hapishanesinin yarattığı tecrit ortamına dayanamamış intihar etti. (DHKP-C)

Ölüm Orucu Şehitleri

Mahmut Gökhan Özocak: 5 Temmuz 2001 (DHKP-C), **Ali Koç:** 8 Temmuz 2001 (DHKP-C), **Sevgi Erdoğan:** 14 Temmuz 2001 (DHKP-C)

GÜNDE DÜN...

1 Temmuz

Yaser Arafat 27 yıllık sürgünden sonra Gazze'ye döndü.

1974. Arjantin Devlet Başkanı **Juan Peron** öldü.

2 Temmuz

1987. Demiryolu İşçileri Sendikası bünyesindeki 40 bin işçi adına grev kararı aldı.

3 Temmuz

1905. Rusya'da askerler genel greve giden altı binden fazla işçiyi öldürdü.

4 Temmuz

1848. **Karl Marx** ve **Friedrich Engels**'in yazdığı Komünist Manifesto yayımlandı.

1968. İşçiler İstanbul Kazlıçeşme'deki Derby Lastik Fabrikasını işgal etti. İş-

gal 5 gün sürdü.

8 Temmuz

1964. Batman'da 1200 petrol işçisi greve başladı.

1969. Kısa adı TÖS olan Türkiye Öğretmenler Sendikası kongresi 7 Temmuz 1969'da Kayseri'de toplanacaktı. Halk öğretmenlere karşı kışkırtıldı, Valilik kongreyi tatil etti. Binlerce kişi tek bir getirerek kongrenin yapıldığı sinemayı sardı, ateşe verdi, olaylar bütün şehre yayıldı. Kongre için Kayseri'ye gelen öğretmenler askeri araçlarla şehirden çıkarıldı.

1991. Halkın Emek Partisi (HEP) Diyarbakır İl Başkanı **Vedat Aydın**'ın işkenceyle öldürülmüş bedeni Elazığ Maden yolunda bulundu.

9 Temmuz

1973. 17 şeker fabrikasında grev kararı alındı.

10 Temmuz

1991. Halkın Emek Partisi Diyarbakır İl Başkanı **Vedat Aydın**'ın cenaze törenine katılan on binlerce kişinin üzerine ateş açıldı; resmi rakamlara göre 3, HEP'lilere göre 10 kişi öldü.

11 Temmuz

1980. Ordu'nun **Fatsa** ilçesine yüzlerce asker ve polis "nokta operasyonu" düzenledi, sokağa çıkma yasağı ilan edildi, bütün evler arandı. Sol görüşlü bağımsız belediye başkanı **Fikri Sönmez** de dahil 300 kişi gözaltına alındı. İçişleri Bakanı, Başkan Sönmez'i derhal görevden aldı.

14 Temmuz

1789. Fransızlar krallığa karşı ayaklandı-

lar. Halk Paris Bastille Hapishanesi'ndeki siyasi tutukluları serbest bıraktı. Cumhuriyetin başlangıcı olan 14 Temmuz Fransızların ulusal bayramıdır.

15 Temmuz

1927. Viyana'da solcular ayaklandı; polis ateş açtı; 89 ölü.

1954. İzmir liman işçileri yasağı delerek grev yaptı; 24 işçi gözaltına alındı. İzmir'de 700 liman işçileri bir yıl sonra yine grevde. Bu kez işçiler mahkemeye sevk edildi.

1963. Sendikalar Kanunu ile Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu çıktı. Kavel Kablo Fabrikası işçileri 28 Ocak-4 Mart 1963 günlerinde direnişeydi. Kavel direnişi, yeni yasaların çıkartılmasında önemli bir rol oynadı.

Türkiüler de, direnenler de susmadı, susturamazsınız!

Yabancıyı değildik katliamların, biliyorduk... Devlet faşizmini göstermişti kaç kez farklı coğrafyalarda... **Biliyorduk** çünkü Maraş'taydık evlerimiz taranırken, **biliyorduk** çünkü Çorum'daydık insanlar öldürülürken, **biliyorduk** çünkü Dersim'deydik süngüler karnımıza saplanırken... Evet **biliyorduk**, Koçgiri'de kıyıma uğratılan binlerdik çünkü... Dersim'den sürülen onbinlerdik... Yollarda öldürülen Ermenilerdik, Suriye yollarında. İşyerleri yakılıp öldürülen Rumlardık, acıyı diğer ismi bellemiş Kürtlerdik, öldürüle öldürüle bitirilemeyen **HALKTIK ÇÜNKÜ, EZİLENDİK, EMEKÇİYDİK...** Farklı kültürlerin, farklı dillerin, dinlerin, etnik kimliklerin ortaya konmasına izin verilmediği, faşizmin kol gezdiği bu ülkenin çocuklarıydık. Şeyh Bedrettin'e yaptıklarından tanıyorduk onları, Börklüce'den, Torlak Kemal'den, Pir Sultan'a yaptıklarından biliyorduk. Alişer'den, Seyit Rıza'dan, Atcalı Mehmet Efe'den... Nasıl özde bir farkımız yoktuysa bizim Kızıldere'lerden, zencilerden, Filistinlilerden, Irak'ta öldürülenlerden, Vietnam'da katledilenlerden; dünyanın diğer coğrafyalarındaki ezenlerin de bir farkı yoktu buradaki ezenlerden... Fransa'da Jeanne D'arc'ı özgürlük uğruna verdiği savaşta yakmışlar mıydı? Oysa tanrılardan ateşi insanlara iyilik olsun diye çalmıştı Prometheus, göğsünü akbabalara yedirme pahasına... Biliyorduk tüm bu yakıp yıkmaların, katliamların niçin yapıldığını; bu sömürü düzenini devam ettirmekteki tüm amaçları, yani kendi çıkarlarını korumaktı. Kendi dayattığı kimlikten başka hiçbir kültüre, hiçbir renkliliğe izin vermek istemezdi faşizm. İşte bu yüzden biz hepimiz biraz Kürt, biraz Arap, biraz Ermeni, biraz Rum'uz... İşte bu yüzden biz hepimiz biraz Alevi, biraz Keldani, biraz Süryaniyiz. İşte biz hepimiz bir parça Filistinli, bir parça Iraklı, bir parça Afganistanlıyız. Biz hepimiz biriz aslında, hepimiz ezilenleriz, bu sömürüye dayalı adaletsiz düzende...

Biliyorduk dedik ölümleri, katliamları... Bilmekle alışılır mı? Alışılması mı gerekir ölüme? Hiç kabullenilir mi göz göre göre 35 can, onca aydınlık yüz... 2 Temmuz 1993 unutulur mu peki hiç? Kimseyi ikna etme kaygısı bile güdülmeyen, büyük bir yüzüzlük ve aymazlıkla devletin yaptığı açıklamalar kimi kandırabilir? Kanan var mı?

2 Temmuz yeni değildi aslında Sivas'ın tarihinde, ilk değildi. Asırlar önce Pir Sultan'ı asan zihniyet 3-4 Eylül 1978'dekiyle aynıydı. O tarihte de "komünistler"e yaşam hakkı tanımamak için sivil faşistler devletin desteğini alarak Alevilere, Kürtlere, solculara ait evlere saldırmış, 9 kişi öldürülmüş, 100 kişi yaralanmış, 97 ev ve 350 işyeri yakılıp yıkılmıştı 1978 yılında ortamı terörize etmek ve darbenin altyapısını oluşturmak isteyen sistem ve sivil faşistler sayısız katliamı bizzat yapmıştır. 12-19 Nisan tarihlerinde Malatya'da sergilenen oyun, 22-24 Aralık tarihlerinde Maraş'ta sergilenmiştir. Her üç olayda da "bizden ol-

mayanların temizlenmesi" durumu söz konusudur. Bunun bir yıl öncesinde 11 Eylül 1977'de de Divriği'de "komünistler camiye bomba koydu" söylentisi yayılmaya çalışılmış ama sonuçsuz kalmıştır. Yine 1978'de olaylar olmadan birkaç gün önce "ülkücü komandolar" Eğitim Enstitüsü'nden çıkıp Ali Baba Mahallesi'ne gitmekte olan 300 kadar öğrenciyi silahla tararlar. Enstitü öğretmenlerinden Yunus Yıldırım 11 yerinden kurşunla yaralanır.

3 Eylül 1978'de Ali Baba Mahallesi'nin semt pazarında çocuk kavgasını bahane eden "ülkücü komandolar"ın olaya karışmasıyla provokasyon başlar. Silahlar patlar **Gülsüm Keklik** ve **Müslime Gülmez** adlı kadınlar ölür. Ali Baba ku-

şatılır... Ellerinde benzin bidonlarıyla mahalleye dalan "komandolar" evleri ateşe verirler. Böylelikle Sivas, Türkiye'nin iki yıl sonra yaşayacağı AFC dönemini o günden yaşamıştır.

Tükenmeyiz yakmak ile...

Daha önceleri Yıldızeli'ne bağlı Banaz köyünde gerçekleştirilen Pir Sultan Abdal Kültür Etkinlikleri'nin 1993'te ilk kez Sivas Merkez'de gerçekleştirilmesine karar verilmişti. Etkinliklerin öncesinde bildiriler hazırlanıp dağıtılmıştı. "Müslümanlar" imzasıyla dağıtılan bu bildirilerde Aziz Nesin'in Kuran'ın dokunulmazlığına küfrettiği belirtilerek "gün müslümanlık uğruna gerekenleri yerine getirme günüdür" deniliyordu.

Etkinliklerin ikinci günü, 2 Temmuz 1993'te Cuma namazı çıkışında şehir merkezindeki camiler çevresinde ilk gösteri toplulukları oluşmaya başlamıştı. Saat 14:00'te başlayan gösteriler çeşitli evrelerden geçerek dışardan gelenlerin de katılımıyla sayıları 10 bine yaklaşmıştı. Önce içeride etkinlik yapıldığı anda Atatürk Kültür Merkezi'nin önünde toplanan kitle burada içeri giremeyince taşlarla binaya saldırmış, binanın önündeki ozanların heykelini tahrip etmişti. Daha sonra İstasyon Caddesi'nden Vali-

liğin önünden geçen kitle az ilerideki aydınların ve gelen konukların kaldığı Madımak Otel'i'nin önünde toplanmıştı. Buraya kadar olanlar bile devletin katliamın içerisinde bizzat yer aldığını kanıtlamaktadır. Çünkü olay, devletin sivil faşistlere "seyirci" kalmasının çok daha ötesindedir, günler öncesinden dağıtılan bildiriler ve oluşturulan gergin ortam devletle işbirliği ile oluşturulmuştur.

Saat 17:30'u gösterdiğinde toplanan gerici ve faşistlerin sayısı 15 bini buluyordu. Bu rakam toplanan kitlenin hiç de öyle "duyup da gelmediğini", olayların günler öncesinden planlandığını gösteriyordu. Bunun üzerine Aziz Nesin dönemin "sosyal demokrat" lideri Erdal İnönü'yü arayarak bilgi vermiş, İnönü "va-

düz, Koray Kaya, Menekşe Kaya, Asuman Sivri, Yasemin Sivri, Özlem Şahin, Nurcan Şahin ve otel çalışanları Ahmet Öztürk, Kenan Yılmaz. Bir döneme kadar 37 olarak ifade edilen şehit sayısı daha sonra ölenlerden ikisinin oteli ateşe veren İBDA-C militanları olduğu yönünde açıklamalarla ortaya çıktı.

Katliamın başlamasıyla birlikte tüm kamuoyu olaydan haberdar olduğu halde DYP-SHP koalisyon ortaklarının konu hakkında bilgilerinin olmadığını söylemeleri bile sorumluları açıkça göstermektedir.

Piyon olarak kullanılan bazı kişilerin sözde yargılanmasından ve bu sistemin adaletinden hiçbir şey beklemiyoruz. Hesap sorma, ancak halkın örgütlü gücüyle gerçekleşebilir. **Nitekim katliamdan sorumlu Sivas sanıklarının taşındığı ring aracı 1997 yılının Ağustos ayında TKP/ML militanlarınca bombalanmıştır.**

Ve katliam sonrası...

Katliam görüntülerini TV'lerden "flash, flash, flash" diye veren televizyonlar, ilgili çevreler, yetkili kurumlar bol bol konuşular. Böyle bir durumda sözün hükmü kalır mı? Valiliğe 100 metre, Jandarma Komutanlığı'na 150 metre olan şehrin en merkezi yerinde binlerce kişi toplanıyor ve bunu devlet engelleyemiyor! İnsanlar yakılıyor ama devlet buna seyirci kalıyor! 4-5 yıl öncesine kadar 1 Mayıs mitinglerine bile "güvenlik" gerekçesiyle izin verilmediği şehirde devlet gericilere söz geçiremiyor mu acaba? Katliam sonrasında çeşitli yerlerde protesto etmek isteyenleri devlet iki dakika yürütmemiş, sürükleyerek gözaltına almıştı, ama dersiniz ki "gericiler benim hesabıma çalışıyor", "ben onları durdurmam" o zaman doğru söylemiş olursunuz. Ama biliyoruz ki sistemin her tarafı bin türlü pisliğe bulaşmış maskesinin öyle bir açıklama yapması beklenemez.

Sonuç olarak, bu katliam devlet-medya-gericiler tarafından geliştirilen "tahrik-provokasyon" tezleri doğrultusunda hafifletilmeye çalışılmıştır. Yani oraya şenlik için gidenler, Aziz Nesin başta olmak üzere "müslüman" kitleyi "tahrik" etmiş ve ne yazık ki bu "üzücü" olay olmuştur. Yani dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu'nun söylediği gibi "yangın önceden planlanmış bir olay değil, topluluk psikolojisi ile ortaya çıkmış" değildir. Tam tersi çok öncesinden planlanmış bir katliamdır.

Dönemin Başbakanı Çiller: "Otelin etrafını saran vatandaşlarımıza hiçbir biçimde zarar gelmemiştir" diyerek kimi vatandaş gördüğünü de belirtecektir!

Olayın sığacağı içinde "geri çekilmek" zorunda bırakılan Sivas Belediye Başkanı **Temel Karamollaoğlu** sonrasında görevine iade edilmiştir.

Şurası bir gerçektir ki, Sivas katliamı halkın belleğinde unutulmaz bir iz bırakmıştır. Ancak katliamcılar hak ettiği cezayı bulması bunu yapanlarca değil, halkın örgütlü gücüyle mümkün olacaktır.

ziyete hakim olduklarını" söyleyerek olayı geçiştirmişti!

Saat 19:00 sıralarında gericiler, otelin çevresindeki araçları ateşe vermeye başladılar. Bir süre sonra da otelin elektrik ve telefon bağlantısı kesildi. Saat 20:00'ye gelindiğinde de oteli ateşe vererek, devletin kolluk güçlerinin önünde 35 devrimci-demokrat, ilerici sanatçı ve aydını katlettiler... Dile kolay 35 can! **Kaç yılda yetişir aydın bir insan ve kaç dakikada alevler tarafından yok edilebilir?** Kuşkusuz katliamda ölenlerin pek çoğu Alevi olsa da sistem bu katliamı sadece Alevi kimliğine yönelik olarak değil; devrimci-demokratları korkutma, sindirme, ortamı terörize ederek insanları tepkisizleştirmek amacıyla yapmıştır.

Katliamda şehit düşenler şunlardır: **Nesimi Çimen**, Asım Bezirci, **Hasret Gültekin**, Carina Cuanna, **Uğur Kaynar**, Behçet Aysan, **Edibe Sulari Aybaba**, Muhibe Akarsu, **Muhlis Akarsu**, Metin Altıok, **Mehmet Atay**, Gülender Akça, **Sehergül Ateş**, Erdal Ayrancı, **Asaf Koçak**, Belkıs Çakır, **Serpil Canik**, Serkan Doğan, Yeşim Özkan, Huriye Özkan, **Handan Metin**, Sait Metin, **Ahmet Özyurt**, İnci Türk, **Muammer Çiçek**, Gülsüm Karababa, **Murat Gün-**

Her yönden kuşatılmış olan bizim kadınlarımız

Kadınlarımız... Dünyanın neresinde olursa olsun ezilen, hor görülen... Kimliği, kişiliği tanınmayan ve insan kategorisinden sayılmayan bizim kadınlarımız. Farklı alanlarda, farklı kültürlerde, farklı yaşamlarda ama aynı kaderi paylaşan kadınlar... Emeği-bedeni sömürülen, attığı

Kuşatılmışlıklarından kurtulmaları, onlara ulaşacak bilinçlerce olacaktır. Onları Ortaçağ karanlığından, evinin dört duvarı arasından ve medyanın sinsice oyunlarından kurtarmak bilinçli, sistemli bir çalışmayla gerçekleşecektir.

adına kendileri değil başkaları karar veren kadınlar...

Kadınlar her yönden kuşatılmış, yaşama hakları elleri alınmıştır ailesi, yaşadığı toplum ve sistem tarafından. Yoğun bir baskı ve şiddet altında yaşamayla yüzyüze bırakılmışlardır. Dört yandan kuşatılan, haklarından habersiz milyonlarca kadın var yeryüzünde. Kader olarak kabul etmişler kendilerine sistem tarafından biçilen misyonu. Ki sistem yasalalarıyla da destekliyor bu misyonu.

Kadının kendi iradesiyle yaşamına yön verme hakkı yok. Çünkü erkeğinin malı kadın. Hem insan değil ki iradesi olsun. Yalnızca babası, kocası ya da kardeşleri tarafından değil; toplum tarafından da baskı altındadır o. Herkes kadınların namusunu korumak için sıraya girmiştir.

Aile baskısı, töreler, recm gibi olgu-

larla kuşatılmış olan kadına biçilen misyon gereği her gün can almaya devam ediyor ortaçağ karanlığından gelen gelenekler. Namus kavramının kendisinde toplandığı kadın, işte bu namus anlayışıyla öldürülüyor her gün.

Bir de recm cezaları var namusu kurtarmak adı altında uygulanan. Recm yani taşlayarak öldürme olayı İslam kültürünün Ortaçağ'dan kalma bir geleneğidir. Bugün dünya çapında bu karanlık, insanlık dışı, vahşi uygulamaya karşı kadınlar mücadele yürütüyor.

Eylül 2003'te İtalya'nın Napoli Kenti'nde bir konferansta recme kurban giden **Maryam Ayubi**'nin taşlanarak öldürüldüğü 11 Temmuz günü **Recme Karşı Uluslararası Komite**'nin Genel Koordinatörü Mina Ahadi tarafından **Recme Karşı Uluslararası Gün** ilan edildi.

Her gün televizyonlarda kadınların

dramına yer veriliyor. Ama çözümden uzak, kaderci bir yaklaşımla yaklaşıyor medya olaylara. Çünkü sistemin kimliğinden, kişiliğinden kopmuş, haklarından habersiz insanlara ihtiyacı var. Ve bu kaderci yaklaşım boyun eğmeyi de beraberinde getirdiğinden sistemin işine yarıyor.

Bu kuşatılmışlıklarından kurtulmaları, onlara ulaşacak bilinçlerce olacaktır. Onları Ortaçağ karanlığından, evinin dört duvarı arasından ve medyanın sinsice oyunlarından kurtarmak bilinçli, sistemli bir çalışmayla gerçekleşecektir.

Kadına töre cinayetlerinin, recm cezalarının kader olmadığını, insan olduğunu göstermek gerekiyor. Ki kadın bilinçlendikçe yaşama sahip çıkmasını öğrenecektir. **Örgütlü kadın güçlü kadındır.** Örgütlü kadın kendini, çevresini tanıyan, haklarına sahip çıkan kadındır...

CİNSEL İŞKENCELER DE SÜRÜYOR

17 Haziran tarihinde saat 13:30'da "Gözetiminde Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu" adına **Av. Eren Keskin** kendi bürosunda basın toplantısı düzenledi. Bir yıllık süreç içerisindeki tüm taciz ve tecavüz içeren işkencelerle ilgilenildiğini söyleyen Keskin "**resmi gözetimlerdeki işkence taktikleri değişmiş. Tecavüz tehditleri ve tacizler daha ön planda. Ancak gayri resmi gözetimler ve kayıt dışı işkencelerde ise tecavüzlerin fazlasıyla olduğu gözüküyor. Cinsel işkence gerçekte bir savaş suçudur**" dedi.

Doğu Anadolu'da HPG'nin ateşkesi bitirmesinin buna etkisini soran bir soruya ise "**Artış olabilir tabii. Cinsel işkence çok açık bir savaş yöntemi. Özellikle Kürt kadınlarında bu sayı çok fazla**" diye cevap verdi. NATO Zirvesine yaklaşıldıkça muhalif kitle örgütlerinin aktivistlerinin kaçırılarak tacize uğramasına ilişkin soruyu ise cinsel işkencenin bir savaş suçu olduğunu hatırlatarak "**NATO Zirvesinin Türkiye'de olması nedeniyle muhalefete bir savaş açılmış durumda**" diye cevapladı.

Amerikan'ın Irak'a ve Afganistan'a getirdiği "özgürlük" fotoğrafları Mersin'de sergilendi

Mersin Kadın Platformu "**Amerika'nın Irak'a ve Afganistan'a Getirdiği Özgürlük**" adlı altında işkence görüntülerini içeren fotoğraflar sergiledi.

Mersin Kadın Platformu, İHD Mersin Şubesi binasında basın açıklaması yaparak serginin açılışını yaptı.

Platform adına açıklama yapan Kadın Platformu Sözcüsü **Yurdağul Yıldız**, Irak'taki işkence görüntülerine değinerek, Türkiye'de de işkence ve tecavüz olaylarının halen sürdüğünü söyledi. Serginin 2 gün süreceğini belirten Yıldız, kadınlara birlik olmaya çağrısında bulundu. Sergi, tüyler ürpertici, savaşın acımasızlığını ortaya koyan fotoğraflardan oluşuyor. Açılıştan sonra Anka Kültür ve Sanat Merkezi (AKSM) bünyesinde çalışmalarını yapan **Koma Sarya** kadınlara müzik dinletisi yaptı.

(H. Merkezi)

Halkevleri üyesi kadınlardan AKP'ye mektup

Halkevleri üyesi bir grup kadın, AKP Şişli İlçe binası önünde bir araya gelerek "İşkenceye ortak olmayın" sloganıyla mahallelerden topladıkları mektupları AKP Şişli İlçe Kadın Kolları Başkanı Demet Can'a teslim etti.

Irak'taki işkenceleri gösteren fotoğraflar taşıyan Halkevleri üyesi bir grup kadın, NATO'nun Afganistan, Irak ve Kosova'da yaptığı işkencelere ilişkin hazırlamış oldukları suç dosyası ile "**İşkenceye ortak olmayın**" sloganıyla mahallelerden topladıkları mektupları AKP Şişli İlçe Kadın Kolları Başkanı Demet Can'a teslim ettiler.

Halkevleri üyesi kadınlar

AKP Şişli İlçe binası önünde bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı yapan **Mehtap Yurtluk**, emekçi ve yoksul kadınların "savaş örgütü NATO'yu" ülkelerinde istemediklerini belirtti.

Yurtluk, NATO'nun kabarık savaş suçları dosyasını ve emekçi kadınların NATO'ya yönelik düşüncelerini AKP'ye ilettiklerini vurgulayarak, "Biz yoksul mahallelerin eğitimsiz bırakılmış kadınlarıyız, bir ara-

ya geldik ve NATO'nun ne olduğunu öğrendik. NATO bundan önce Kosova'da, Afganistan'da ve dünyanın diğer yerlerinde aynı işkenceleri, katliamları işlemiş, nükleer silah kullanmış; binlerce sivili öldürmüş, seks kölesi ticaretinin baş sorumluları arasında yer alan bir savaş örgütüdür. Şimdi bu savaş örgütü İstanbul'a geliyor. Biz de bu örgütün suç dosyasını AKP'ye getirdik" dedi.

MEDYANIN DİZİ BOMBARDIMANIYLA KİTLELER SANAL DÜNYALARA HAPSEDİLİYOR!

İşsizlik, açlık, yoksulluk, umutsuzluk unutturularak insanların sanal dünyalarda yaşamaları sağlanıyor. Toplumsal yaşamdan uzaklaştırılıp bireysel yaşamları içinde hapsediliyor insanlar fark etmeden yavaş yavaş...

Kitleleri baskı altında tutmanın en temel aracı olan devlet, ordusu, polisi, mahkemeleri vb. kendi kurumlarını yaratarak baskıyı katmerli bir şekilde halka dayatmıştır. Siyasal-ekonomik olarak baskı altında tutulan kitleler sosyal ve kültürel olarak da ezilmeli, sistemin baskısı karşısında sessiz kalan, kişiliksiz, kimliksiz, edilgen kalmalı, üretici değil sürekli tüketen bir kültür oluşturulmalıydı. Sistemin varlığını sürdürmesi esasında bu koşula bağlıydı ve emperyalist-kapitalist sistem bunun için birçok araç geliştirdi. Teknolojinin gelişimi esas olarak bilimi ve bilgiyi elinde bulunduran ve kitleleri ezmenin bir aracı olarak kullanan sistemin işine yaradığından; teknolojik gelişmelerin ve icatların da halka karşı kullanılması sistem açısın-

dan baktığımızda doğal bir gidişattır.

Burada en önemli araç ise görsel medyadır. İnsanların evlerine kadar girerek, onların tüm yaşamına hükmeder hale gelmiştir devlet, medya aracılığıyla. Medyasıyla sürekli olarak yoz bir kültür pompalayan sistem; kısmen de olsa isteğine ulaşmıştır. İnsanların gelişimi, bilinç seviyesinin yükseltilmesi bu tür araçlarla çok daha kolay olacakken tam tersi bir durum söz konusu. Sürekli bir tüketim kültürü bombardımanı ile üretimin içi boşaltılmaya çalışılırken; çılgınca bir tüketim kültürü sunuluyor insanlara. Sistemin aynası olan mafya özendirilirken; **"kahramanları"** bilinçsiz insanlar tarafından baş tacı ediliyor. İş gücü bırakılıp/ertelenip televizyon karşısında saatler geçirilerek bütün dertler unutuluyor. İnsani sohbetler, dostluklar ertelenerek kendimizi bu "kahramanlar" yerine koyup, sanal dünyalar yaratıyoruz kendimize. Biz bu oyuna alet olursak çocuklarımızın kişilikli, onurlu bireyler olarak yetişmesini nasıl sağlayacağız, onların yarının sahibi ve yaratıcısı olduklarını nasıl göreceğiz?

Sistemin istediği işte tam da bu. İş-

sizlik, açlık, yoksulluk, umutsuzluk unutturularak insanların sanal dünyalarda yaşamaları sağlanıyor. Toplumsal yaşamdan uzaklaştırılıp bireysel yaşamaları içinde hapsediliyor insanlar, fark etmeden yavaş yavaş...

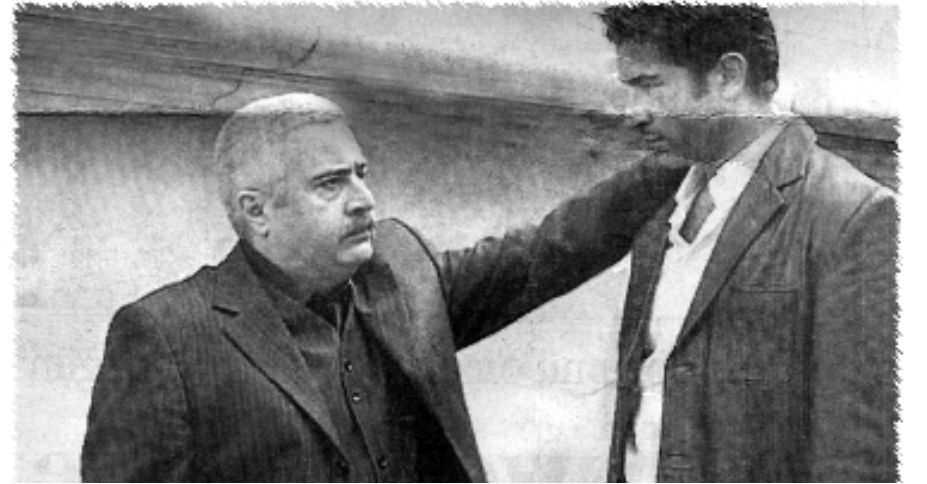
Tüm televizyon kanallarında bir dizi furyası almış başını gidiyor. Hangi kanalı açsan ya bir mafya filmi ya mutlu aile tabloları ya da sevgilisine kavuşamayanların dramı. Şimdi bir de kendine yabancılaşan, değerlerinden tümüyle uzaklaşan insanların daha da yozlaştırılması için kendini güzelleştirme adına yapılan programlar. **"Kendinizden memnun değil misiniz? Gelin estetik ameliyatla güzelleşelim. Ya da evde mi kaldınız? Gelin evlendirelim."** İşte böylesine içler acısı, böylesine utanılabilir bir yaşam sunuluyor insanlarımızı. Ve fazla bir seçenek de bırakılmıyor zaten. Evine, kendi içine kapanmış, tüm değerlerine yabancılaşmış toplumumuz bu televizyon dizileri ve programlarıyla kendini avutuyor yalnızca.

Yalnızca para kazanmak kaygısıyla yapılan bu diziler kesinlikle sanattan uzak olduğu gibi Türkiye gerçekliği di-

ye sunulan ise yanlışlığı ortaya konulmadan özendirme amacını güdüyor. Halbuki bilgilendirici, kafa açıcı, aydınlatıcı dizilerle çocukların daha küçük yaştan itibaren olumlu özellikler kazanması sağlanabilecekken sistemin koyun gütmeye uğraşı kısmen de olsa sonuç veriyor. Görsel basın, çürümüş, yoz, sisteme karşı mücadele edenleri terörist olarak verirken; sistemin işkencelerini, katliamlarını, insanlara dayattığı açlığı zulmü bir masumiyet içinde halka sunuyor ki buradan da medyanın ve basının kimin sözcüsü, kimin savunucusu olduğu çok net bir şekilde ortaya çıkıyor zaten.

Özellikle ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel bilinç seviyesinin düşük olduğu ülkelerde izlenme oranları yüksek olan bu tür diziler haksız savaşın yanında yer alan bilinçsiz, şiddet yanlısı, cebinde silahıyla milyonlar yaratıyor.

Burada esas görev devrimci ve komünistlere düşüyor yine. Halka ulaşmak, onların hapsedildiği sanal dünyalardan kurtarmak ve Türkiye gerçekliğinin eli silahlı birkaç mafyanın "kahramanlıkları" olmadığını göstermek bize düşüyor.

İzmir'de coşkulu konser

20 Haziran 2004 tarihinde İzmir Atatürk Açık Hava Tiyatrosu'nda Grup Munzur, Koma Çiya ve Brader'in katıldığı coşkulu bir konser gerçekleştirildi. Öykü Organizasyonu'nun düzenlediği konser saat 19:00'da başladı. Sahneye önce Koma Çiya çıktı. Koma Çiya'nın Kürtçe ezgileriyle coşan kitle halaylar çekti. Ardından sahneye çıkan Grup Munzur da ezgileri ve marşlarıyla kitleye güzel bir dinleti sundu. Özellikle **İbrahim Kaypakkaya** için yazılan "İbrahim'e ağıt" adlı ezgi kitle tarafından ayakta zafere işaretleri ve sıkı yumruklar eşliğinde hep bir ağızdan söylendi. Son olarak sahneye Brader çıktı. Brader de söylediği Kürtçe ve Zazaca ezgilerle birlikte yaptığı konuşmalarla kitleyi coşturdu. Konserde sık sık **"Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm"**, **"İstanbul NATO'ya mezar olacak"**, **"NATO'yu döktüğü kanda boğacağız"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"** vb. sloganlar atılırken Partizan kitleleri **"Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya"**, **"Partizan öfkesi NATO'yu boğacak"**, **"Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek"** vb. sloganlar haykurdular. (İzmir)

Medya FM'in 12. yılında

Kültürel yozlaşmanın sistemli saldırılarını kitle iletişim araçlarıyla sınırlarını genişlettiği ülkemizde özgür ve özgün müziği, halk türkülerini ve demokratik taleplerini muhaliflerine rağmen koruyarak yaptığı programlara yansıtın Samsun'un yerel radyosu **Medya FM**, Ali Asker ve Cem Çelebi'nin katıldığı bir konser düzenleyerek 12. yılını Samsun halkıyla paylaştı. Medya FM'in kurucu ortaklarından **Makbule Efe** de konser açılış konuşmasına "12 yıl kadar uzunca sayılacak zamanı geride bıraktık. Sizlerle olmanın heyecanını yapmaya çalıştıklarımızla ben insanım diyerek sahip çıkmak, daha mutlu daha özgür 12 yıla bu değerlerle geldik. Bu değerlerden ödün vermeyeceğiz" şeklinde devam etti. İnsanlık onurunun işkencelere mağdur kaldığı bir dönemde yaşandığını ifade eden Makbule Efe, İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi'ne karşı Samsun NATO Karşıtı Platformun örgütlediği 19 Haziran mitingine çağrı yaptı. Düzenlenen konserde Cem Çelebi'nin söylediği halk türkülerinin ardından Ali Asker sahne aldı. (Samsun)

NATO'ya karşı Resim Sergisi

Bush'a, NATO'ya, Emperyalizme Karşı Ankara Platformu, Yüksel caddesinde stand açarak imza topladı.

14 Haziran'da açılan stand ve resim sergisi, Platformun hazırladığı imza metinleri, NATO ile ilgili bildirimler, etkinlik programlarıyla yoldan geçenler tarafından ilgiyle karşılandı. ABD emperyalizminin Irak'ta yaptığı işkence fotoğrafları, Türkiye'de yapılan hapisane katliamları ve Filistin'deki direniş görüntüleriyle sergilenen fotoğraf sergisi, kitlelerin ilgisini çekerek, kafalarında soru işaretleri bırakılmasını sağladı.

Türkiye'de yaşananlara dair soruların sorulduğu ve tepkilerle uzaklaştığı stand süresi boyunca yaklaşık 25 bin imza toplandı. Standa gelen insanların **"NATO için bir imza yetmez, on imza atalım"** sözleri duydukları öfkenin bir yansımasıydı. Genç, yaşlı, çocuk her yaş grubundan kitlelerin imza attığı standda ayrıca akşam saat 18:00'de şiir, müzik ve tiyatro etkinlikleri düzenlendi. **26 Haziran**'da Ankara, **27 Haziran**'da İstanbul çağrıların binlerce kişiye ulaştığı fotoğraf sergisi Platform adına düzenlenmesiyle ortak bir emeği de ifade etmesi bakımından önemliydi. Serginin ortasında bulunan **"Emperyalist savaş makinası NATO'ya dur de!"** yazılı döviz, kitleye yönelik çağrıyı ve NATO'yu kitlelerin mücadelesinin durduracağını altının çizilmesi açısından olumluydu. (Ankara)

Çukurova'nın sarı sıcağında yaşam mücadelesi

Her biri Türkiye Kürdistanı'nın değişik illerinden göçerek yaşamlarını sürdürebilmek için geldiler Çukurova'nın bereketli topraklarına. Umutlarını sevinçlerini, üzüntülerini, birkaç parçada eşyalarını yüklediler. Urfa'dan, Şırnak'tan, Mardin'den, Hatay'dan ve adını saymadığımız Türkiye Kürdistanı'nın çeşitli illerinden gelen yaşam hakları ellerinden alınan; evleri, köyleri yakılan, zorla göç ettirilen bu insanların tek "suç"ları Kürt olmak. Çukurova'ya gelerek yaşamlarını bu topraklarda çalışarak geçirmek zorunda olan tarım işçileri onlar.

Çukurova'nın kavurucu sıcağına aldırmadan domates, kavun, karpuz ve pamuk tarlalarında çalışmak zorundalar. Tabi çalışabilecek bir iş bulabilirlerse. İstedikleri tek şey çalışabilecekleri bir iş, bir lokma ekmek, iyi bir yaşam... Ama memleketlerinden kilometrelerce uzaklıkta bile bu şans tanınmamış kendilerine. Yaşamın her karesinde kimliklerinden ve dillerinden kaynaklı ezilen, sömürülen bu insanlar kendi deyimleriyle şu an her türlü haksızlığa, sömürüye rağmen çalıştıkları işlerinde yaşamlarını devam ettirebilmek için şimdilik susuyorlar. Ama bu ülkedeki zihniyetin değişmeden haksızlığın, zulmün ve sömürünün de devam edeceğini biliyorlar. Doğup büyüdüleri ama orada yaşamalarına izin verilmeyip zorla göç ettirildikleri köylerinde, yaşadıkları zulmün, sömürünün aynısını yaşıyorlar burada da.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan bir olay ise bunun somut bir kanıtı aslında... Adana'nın Tuzla Beldesi'ndeki tarım işçileri ile toprak sahipleri arasında çıkan kavgada üç işçi toprak sahipleri tarafından bıçaklanarak yaralanmıştı. Ziraat Mühendisleri Odası ile Adana Çiftçiler Birliği tarafından 14 milyon 100 bin lira olarak belirlenen işçi yevmiesine rağmen toprak sahiplerinin 12 milyon 500 bin lira vereceklerini açıklamalarının ardından işçiler olaya tepki gösterdi. İşçiler 19 Haziran Cumartesi günü Belde'deki bir kahvehanede otururken yanlarına gelen sivil giyimli biri iki kişiyi kolundan tutarak karakola götüreceğini söyledi. İşçiler buna karşı koyunca daha sonra ast-

subay olduğu belirlenen sivil giyimli kişi havaya iki el ateş etti. Bu arada işçilerle toprak sahipleri arasında çıkan kavgada toprak sahibi Selami Ekinci, Hamit Yakıntı'yı belinden bıçakla yaraladı. Yine kavga esnasında Salih Genç adlı toprak sahibi pompalı tüfekte üç el havaya ateş etti. Yaralanmaların olduğu kavgada herhangi bir gözaltı yaşanmadı.

Toprak sahipleri ile işçiler arasında yaşanan tartışmalarda toprak sahiplerinin Jandarma tarafından desteklenmesi devletin bu insanlara bakış açısını somutluyor. Yine toprak sahiplerinin işçilerin alacakları yevmiyelerin bir miktarını kesmek istemeleri onları sömürmenin kanıtı. Sadece bunlarla sınırlı değil yaşadıkları... Gündüz tarla-

larda yaşadıkları zorlukların sıkıntılarının ardından geldikleri barakalarında, çadırlarında da binbir zorlukla karşı karşıyalar. Hemen çalıştıkları tarlaların yanbaşındayken naylondan, kamıştan yaptıkları barakalarında, çadırlarında ayrı bir yaşam mücadelesi bekliyor onları. Daha önce bir çoğunun kamıştan yaptıkları barakaları yanmış, bazılarının naylonlardan yaptıkları çadırları ise rüzgardan yıkılmış. Elektrikten, sudan yoksun olan bu insanlar yaşadıkları çadırlarda çeşitli hastalıklara yakalanıyor. Ve hiçbir sosyal güvencesi olmayan bu işçiler adeta kaderlerine terk edilmişler. Yaşadığımız bu sistemde düşledikleri gibi bir yaşamı yaşayamayacaklarının bilincindedir. Çünkü bugüne kadar bu

sistem tarafından ezilen, hor görülen, sömürülenlerdi onlar. Ama her şeye rağmen yaşama olan bağlılıklarını, umutlarını ve düşlerini hiç kaybetmek istemeden sürdürüyorlar hayatlarını. Ve sohbet ettiğimiz, konuştuğumuz her işçi tam da yalın bir şekilde anlatıyor yaşadıklarını.

Adana'nın Tuzla Beldesi'nde bu kavurucu sıcağın altında çalışan bu işçilerin hepsi değişik illerden geliyor. Ama ortak özellikleri var. Hepsi memleketlerinden zorla göç ettirilmiş yada iş imkanları ellerinden alınmış. Buldukları bu topraklar da amaçları yaşamlarını sürdürebilmek...

Yusuf Kartal: Şırnak'lıyım. 1997'den beri buradayım. Ailemle geldim. Burada sera işleri, sulama işleri,

de burada bir saldırı oldu yevmiye yüzünden. Normalde bizim yevmiyelerimiz 14 milyon 100 bin lira. Devlet bunu belirlemiş ama toprak sahipleri "biz bunu vermeyiz, 12 milyon veririz" diyor. Sonra kavga çıktı. Bir işçiyi bıçakladılar. Burada Mardin, Şırnak, Hatay, Urfa'lı insanlar var. Biz burada hastalanıyoruz. Hiçbir sosyal güvencemiz yok. Bize yeşil kart bile vermiyorlar çünkü biz Kürt'üz. Bizim yevmiyelerimizden zaten elçi kesiyor. Biz yaz, kış çadırlarda kötü bir yaşam sürüyoruz. Bize sahip çıksınlar. Biz demokratik bir ülkede herkese eşit davranılmasını, ayrımcılık yapılmamasını istiyoruz. Biz her gün iş bulamıyoruz. İş olursa bizi çağırıyorlar. Başımızda toprak sahibi veya bir yakını duruyor. Biraz dinlenmek istediğimizde hemen baskı yapıyorlar. Çalışma koşullarımız zor. Sabah altıda işe başlıyoruz. Akşam 17:30'a kadar çalışıyoruz. Yarım saat kahvaltı bir saatte öğlen yemeği mola almamız var. Yazın tüm gün güneşin altında oluyoruz. İçtiğimiz sular güneşin altında kaldığından ılıyor. Sular dinamolardan geliyor. Zehir için kullanılan suları biz içmek için kullanıyoruz. Çadırlarımızda da aynı. Bazen tarlada mesaiye kalıyoruz. Bize mesai parası vermiyorlar, istediğimizde de bizi tehdit ediyorlar, "size iş vermeyiz" diyorlar. Bizde mecbur boyun eğiyoruz.

"BEKLİYORUZ, ELBET BİR YERDEN PATLAK VERECEK"

Fatma Kartal: Biz böyle çadırlarda yaşıyoruz. Evimizi köyümüzü bırakıp buralara geldik. Çadırlarımız dere kenarında her tarafta sinek var. Kaldığımız yerler hep kamıştan yapılmış. Geçen yaz iki tanesi yandı. Biz gündüz tarlalarda çalışıyoruz. Ağanın baskısı var. Bize kötü davranıyorlar. Yaptığımız işler çok ağır. Güneşin altında çalışıyoruz. Yorulduğumuzda dinlenmemize izin vermiyorlar. Sürekli tarlada iş bulamıyoruz. Onun için sesimizi çıkaramıyoruz. Yaşamımız çok kötü tarladan geldikten sonra çadırlardaki işlerimizle uğraşıyoruz. Birde burada yoruluyoruz. Yemek, bulaşık, çamaşır hepsini biz yapıyoruz. Kadın olduğumuz için.

Daha fazla yoruluyoruz. Bize yevmiyelerimizi tam vermiyorlar. **“Zarar ettik”** diyorlar, oyalıyorlar bizi. Zaten verdikleri üç beş kuruş onu da geciktiriyorlar. Ama çalışmak zorundayız işte. Çocuklarımızı bile okula gönderemiyoruz. Birde Kürt olduğumuz için burada köylülerle kavga ediyoruz.

Süleyman Barın: Şırnak'lıyım. 41 yaşındayım. Dört çocuğum var. Köyümüzde iş olmadığı için Adana'ya geldik. Burada domates ekiyoruz, topluyoruz, sulama yapıyoruz. Yarı aç, yarı tok yaşamaya çalışıyoruz. Biz bu çadırlarda kalıyoruz. Buralarda hastalanıyoruz. Çadırların çevresinde yılan var, akrep var, fare var. Bu hayvanlar bizi ısırtıyor, hasta ediyor. Bizim hiç bir kartımız, yok doktora gidemiyoruz. Ben üç gündür hastayım, işe gidemiyorum. Eşimde

tarlada çalışıyor. Çocuklarımızı okula gönderemiyoruz, paramız yok diye. Biz on iki milyon yevmiye alıyoruz. Bizim hakkımız bu değil, esas paramız on dört milyon.

Abdurrahman Yaşar: Ben Hatay'lıyım. 67 yaşındayım üç senedir buralara geliyoruz. Eşim ile bahçede çalışıyoruz. Ben traktör sürüyorum. Eşim domates, biber, kavun, pamuk ne bulursa o işe gidiyor. Bu yaşta bile çalışmak zorundayız bu ülkede. Zaten çalışma koşulları çok ağır. **Sabah altıdan, akşam beş buçuk, altı... Toprak sahibinin insafına kalmış ne zaman paydos derse.** Bütün gün güneşin altındayız. Hiç durmadan çalışmak zorundayız bu yaşlı halimizle. Hiç bir sosyal güvencemiz yok. Hele burada yaşadığımız çadırlarda hemen hasta oluyoruz. Yaşam şartlarımız çok kötü. Kendimize kamıştan çadır yaptık. Burada yatıp kalkıyoruz. Elektrik, su, tuvalet yok. Bir rüzgar çıktı mı başımıza yıkılıyor. Yan çadırda da oğlum ile gelinim var. Onlar da çalışıyor. Bizim yaşamımızın aynısı onların ki de. Onların iki tane çocukları var. Gelecekleri ne olacak belli değil. Okula gidecekler mi gidemeyecekler mi bilmiyoruz. Paramız yok nasıl gönderelim ki. **Burada toprak sahibi tarafından her türlü haksızlık yapılıyor.** Paramız geç veriliyor. Mesela ben

yirmi gün çalıştım geçen gün para mı almaya gittim, yirmi günlük yevmiyemi on beş gün olarak verecekmiş, bana **“sadece on beş gün çalıştın”** dedi. Kabul etmedim beni tehdit etti. **“İstersen kabul et, burada bu kadar işsiz var”** dedi. Bıktık bunların yaptığından. Ne yapalım memlekete geri döneceğiz. Burada da hayat yok bize. 68, 69'da devlet bize Hatay'da altışar dönüm toprak vermiş. Sonra biz toprağımız oldu diye sevinmiştik, devlet daha sonra bu toprakları geri aldı. Başka yerlerden insanlar getirip onlara dağıttı, onlara ev yaptı. İşte böyle göçüp duruyoruz oradan oraya. Buraya çalışmaya gelmiştik, iş olursa çağırıyorlar bizi. **İnsan yerine koymuyorlar.** Geçen burada arkadaşlarımızı dövdüler. Ondört milyon olan yevmiyemizi oniki milyon vermek istediler. Biz kabul etmemiştik. Bir gün grev oldu, kimse işe gitmedi. Önce kabul ettiler birkaç gün sonra gelip **“biz size oniki milyon vereceğiz”** dediler. Arkadaşlarımız geçen kahveye gitmişti, orada bu konuyu tartışmışlar. Kahvede sivil subayda varmış o lambaları kapatmış, **“vurun”** demiş, bir arkadaşımızı bıçakladılar. Ondan sonra kaymakamı, komutanı geldi. Dediler **“devlet yevmiyenizi 14 milyon göstermiş, bu sene 12 milyon alın, toprak sahipleri zarar etti.”** Ne güzel onları düşünüyorlar. **Peki bizi niye kimse düşünmüyor?** Üç beş kuruş parayla geçimimizi sağlamaya çalışıyoruz. Yani bunlara diyecek hiç bir şeyim yok artık. Halimiz ortada. Gelip görmek isteyen varsa gelip görsün halimizi, nasıl yaşadığımızı.

Tarım işçisi: Ben adımlı vermek istemiyorum. Aslında söyleyecek çok şeyimiz var. Ama kim dinleyecek, biz yaşamımız boyunca çekiyoruz bu rezilliği, ilgilenen yok. Yani halimiz ortada. Burada çadırlarda kalıyoruz. Hasta olmak için bire bir buralar. Tarlalar da aynı bütün gün güneşin altında çalışıyoruz. Dinamolarla su çekip içiyoruz, o da mikroplu. Hasta ediyor bizi. **Bizim hiçbir hakkımız yok. Sosyal güvencemiz yok.** Geçenlerde burada bir kaza oldu. **15 yaşındaki bir kız kamyonun arkasından baş aşağıya düştü ve öldü. Toprak sahibi bir kaç gün sonra ailesine iki tane koyun göndermiş yani burada insan hayatı iki tane koyun ile eş.** Bu insan iş saatinde ölüyor kimin umrunda ki. Sosyal güvencesi yok, hiç bir şeyi yok. Toprak sahibi de vicdanını rahatlatmak için iki koyun gönderiyor tamam. Biz hakkımızı istemek için bir şey yapamıyoruz, bize o hakkı tanımıyorlar. Adam tarlasında çalıştırıyor bizi milyarlarca para kazanıyor. Sonra **“zarar ettim”** diyor ve yevmiyelerimizden kesiyor. Yazık yani, buradaki üç beş işçinin parasını, hakkını yiyor bu adamlar. Ama çalışmaya gelince dinlenemezsin, molaların sınırlıdır, üç kez ancak tuvalete gidebilirsin. Bunları kabul etmeyen burada da iş bulamaz. Bizde hayatımızı sürdürebilmek için susuyoruz. Ama nereye kadar. Bekliyoruz. **Elbet bir yerlerden patlak verecek. Aslında biliyoruz, bu ülkede zihniyet değişmedikçe fabrikadaki işçide, tarladaki amelede hep sömürülecek.**

Mersin'de Tarım-İş Der kuruldu

Mersin'de tarım işçilerinin sorunlarını tartışıp, sosyal statülerini yükseltmek ve yevmiye ödeneklerinin düzenlenmesi amacıyla **Tarım Narenciye İşçileriyle Dayanışma Derneği (Tarım-İş Der)** kuruldu. Tarım-İş Der işçiler arasında örgütlülük yaratma ve yaşanan sorunlara müdahale etmek için yaptıkları projelerle çıkmayı hedefliyor.

Mersin'de Türkiye Kürdistan'ından göç eden insanların geçimlerini sağlayabilmek için çalış-

tıkları tarım, narenciye ve depolama alanında yaşanan ekonomik, sosyal sorunların temelinde yatan örgütsüzlüğün önüne geçmek için kurulan Tarım-İş Der hazırladıkları projelerle yaşanan sorunların çözümlerini arıyor. 2004 Ocak ayında yedi işçi tarafından kurulan Tarım-İş Der özellikle kadın işçilerin cinsel istismara uğraması ve ucuz iş gücü olarak çalıştırılmalarından kaynaklı sorunların son bulmasının yanı sıra yevmiye ödeneklerinin düzenlenmesi için iş

verenlerle görüşme yapılmaya başlandı. Derneğin kuruluş aşamasını anlatan dernek başkanı **Şemsettin Atız** işçi temsilcisi olarak işçi yevmiyelerini görüşmek üzere gittikleri **Ticaret Borsası**'nda güç olduklarında daha iyi işlere imza atacaklarını farkettiler için dernek kurmaya karar verdiklerini söyledi. Mersin'de geçmiş dönemlerde de böyle bir dernek olduğunu söyleyen Atız ileriki dönemlerde Mersin'de bir konfederasyon çalışması planladıklarını söyledi.

İşçi-köylü'den

İSTANBUL SOKAKLARINDA YÜKSELEN DİRENİŞ
FELLUCE SOKAKLARINDA YANKILANDI

NATO'nun 26 üyenin katılımı ile genişlemeden sonraki ilk toplantısı 28-29 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da yapıldı. 17. zirve olarak tarihe geçen toplantıda emperyalizm özellikle de ABD emperyalizmi açısından tarihi kararlar alındı. **Bu kararlardan en önemlilerinden bir tanesi de Irak'a NATO müdahalesine ilişkin alınan karar.** Normal koşullarda 30 Haziran'da yapılacak olan Irak'taki devir teslim işlemleri erkene alınıp alelacele NATO toplantısına yetiştirilerek böylece **"resmi"** bir hükümetin NATO'dan isteği olan Irak'a müdahale kolaylaştırılmış oldu. Bu gelişmelerle birlikte işgal valisi **Paul Bremer**'in Irak'tan ayrılmasının ardından burjuva basın ABD'nin Irak'ta kutsal görevi olan **"özgürleştirme"** görevini yerine getirdiğini, artık Irak'tan **"gönül rahatlığı"** ile çekildiğini ve böylelikle **"Irak'ta işgalin bittiğini"** yazdı.

Bush ise bu durumu **"Biraz önce egemenliği Irak'a devrettik. Irak'ta Iraklılar yönetimdedir. Bu durumda NATO'nun özgürlük ve bağımsızlık gibi değerler ile temsil edilmesinin bir tesadüf olmadığını gösteriyor"** sözleri ile açıkça ortaya koydu. Bu acele yapılan devir teslimin ardından NATO'nun Irak'a girişi ABD'nin bundan sonra istediği ülkelere önce kendisinin girip arkasından da NATO'yu devreye sokarak işgal, katliam vb. uygulamalarını **"yasallaştıracağı"** şeklinde yorumlanabilir. Hatırlanacağı üzere özellikle **Fransa** ve **Almanya** Irak'ta NATO'nun varlığına muhalefet eden ülkelerin arasında başta geliyordu. Ancak bugün geline aşamada ABD Irak'ta işgalin ilk meyvelerini topladıktan sonra birazda yaşadığı çıkmazdan kaynaklı NATO'yu devreye soktu.

Şimdilik NATO'nun Irak'taki işlevi sadece eğitim olarak açıklansa da ileriki süreçte bu görevin değişik bi-

çimler alacağı bir gerçek. Ancak elbette ki her şeyin emperyalizmin isteği gibi gerçekleşmeyeceği Irak direnişi ile ortada. ABD'nin 150 bin askerle bitiremediği Irak direnişinin NATO'nun müdahalesi ile de kolayca bitirilemeyeceğini görmek zor değil. Irak'ta ABD'ye kök söktüren direnişin özünde dışarıdan gelen müdahalelere bir karşı çıkış var. Bu yüzden şimdi Irak'ta dalgalanacak olan NATO bayrağının da emperyalizmin Irak'ta girdiği çıkmazı aşmaya yetmeyeceğini söylemek yanlış olmaz.

Türkiye'nin Iraklı polislerin eğitimi için talip olduğu toplantıda ayrıca NATO'nun Afganistan'taki **"başarılı"** politikaları da olumlandı, buradaki asker sayısını 10 bine çıkartma kararı alındı ve Türkiye 2005 Şubat'ında Afganistan'da komutanlığı olarak onure edildi. Zirve'de ayrıca **Balkanlar** özellikle de **Kosova**'da ki gelişmelerde incelenerek NATO müdahalesinin devam etmesi gerektiği kararı alındı.

Zirve boyunca emperyalistler arasındaki çatlaklarda kendini gösterdi. **Büyük Ortadoğu Projesi**'ne sıcak yaklaşmayan ülkeler satır aralarında düşüncelerini dile getirirken; Türkiye'nin **Avrupa Birliği**'ne alınması için müzakerelerin hemen başlatılması gerektiği konusunda görüşlerini dile getiren Bush'a Fransa Cumhurbaşkanı **Jacques Chirac** **"Bush fazla ileri gitmiş"** diyerek yanıt verdi. Özellikle BOP konusunda anlaşamayan emperyalistler bu konuda bir anlamda orta yolu bularak **şimdilik** anlaşılıyorlar. İstanbul Zirvesi Sonuç Bildirgesi'nde başlık olarak yer alan İstanbul İşbirliği Girişimi Belgesi'ne göre NATO başta Körfez ülkeleri olmak üzere Genişletilmiş Ortadoğu ve terörizmle mücadele konusunda daha etkin bir iş birliği yapacak.

Toplu olarak yapılan Zirve'nin yanında önemli olan ayrıntılar ise ikili ya da üçlü konuşmalar ile karar altına alındı. Bu görüşmelerde etkin olan ülkelerden biri de Türkiye oldu. NATO'nun

genişlemesi ile ilgili olarak Azerbaycan ve Ermenistan Dışişleri bakanları ile toplantı yapan Dışişleri Bakanı Abdullah Gül **"NATO'nun Kafkasya için bir strateji planı var. Eğer bölgesel sorunlar çözülmez ise bu yaşama geçmez"** diyerek ve Türkiye'nin katalizör ülke olabileceğini belirterek asıl olarak Türkiye'nin taşeron ve uşak rolünü ortaya koydu.

NATO'nun daha geniş bir coğrafyaya müdahale etmesinin tehditlerin yani terör tehditinin daha geniş bir coğrafyaya yayılmış olması ile ilişkilendirildiği Zirve'de ayrıca askeri kuvvetlerin daha kullanılabilir hale getirilmesi kararı alındı. Basında **"ağır bir savaş silahından hafif silahlara geçme isteği"** olarak tarif edilen bu girişim NATO'nun sürece ayak uydurması için oldukça önemli.

Irak'ta son bir hafta içinde direnişilerin yaptığı saldırılar ardarda yaşanan patlamalar ve her ne kadar büyük bir titizlikle gizlense de biz biliyoruz ki artan ABD kayıpları, Irak'taki durumun emperyalistler açısından daha çıkılmaz bir hal almasına neden oldu. ABD itibarını çoktan kaybettiği, Felluce'de kaybettiği namusunu aklamak ve yeniden tesis etmek için sivil halka yönelik dizginsiz saldırılarını her gün biraz daha artırıyor. 24 Haziran günü polis merkezlerine ve devlet dairelerine yapılan saldırıların ardından ABD bombardımanından tedirgin olan halk bedeli her ne olursa olsun direnmeye devam ediyor.

Irak'tan dünyaya yansıyan bu direniş tablosunun gölgesinde İstanbul'a gelen katiller sürüsünü karşılamaya hazırlanan devlet, emekçilerden çaldığı trilyonlarca liralık bir harcama ile şehri güzelleştirdi. Tüm **"misafirperverliği"** efendisine gösterme telaşıyla. Bu katiller sürüsüne ve katliam ordusuna karşı çıkan muhalif kesimlere seslenen Başbakan R. Tayyip Erdoğan herkesi **"misafirperver olmaya"** çağırdı ve tüm aymazlığı ile **"Go Home otuz yıl önce kaldı"** diyerek NATO karşıtı eylemleri Türkiye'nin itibarını sarsmakla suçladı. Ancak NATO karşıtları Erdoğan'ın tehditlerine karşı İstanbul'un her sokak ve alanını işgal edenlerin korkulu rüyası oldu, kısa ziyaretlerini onlar için cehenneme çevirdi.

İstanbul sokaklarından dünyanın tüm ezilenlerine, Filistin ve Irak halkı başta olmak üzere tüm direnenlere Türkiye ezilenlerinin ve öncülerinin çığılığı ulaştı. **İstanbul sokaklarından yükselen direniş çığılığı, alevlenen sokaklar ilk Felluce sokaklarında yankılandı.** NATO toplantısının yapıldığı günlerde İstanbul'da kurulu barikatların ardında direnenler, sloganlarını haykıranlar Irak halkına en anlamlı mesajı gönderenlerdi. Bu kısa dönemde devrimci dayanışmanın anlamlı örnekleri sergilendi bir kez daha. Barikat ardında **"İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz"** diyenler bu ortaklık ruhunu en anlamlı biçimde yansıyanlardı.

Tüm bu dönem boyunca çıkarılacak ders ve tecrübeler bir birikim olarak gelişti. Çıkarılan sonuçlarla birlikte bundan sonraki çarpışmaların ve muharebelerin eksiklerini tamamlama ve gidermenin adımlarını atma çaba ve mücadelesi şimdi önümüzde duran hedeflerden biri. Bu dönem boyunca edindiğimiz birikimle yeni ufuklar büyütme ve gelişme dinamiklerini açığa çıkarma mücadelesi çok daha keskin bir şekilde devam edecektir. Gaz bombalarına rağmen, kurşunlarına rağmen belirleyici olanın komünist irade olduğu gerçeği tarihin bu kesitinde de kendisini göstermiştir.

NATO toplantısı bir milad değildi bizler açısından. Sürecin başından beri de böyle yaklaşmadık. Ancak daha ileri atılmada önemli bir dönemeçti ve böyle de olmalıydı. Şimdi kaldıraç rolünü oynatmanın, açığa çıkan güç ve potansiyeli örgütlü bir düşünce ve birikimle yine örgütlü bir güç durumuna dönüştürmenin zamanı.

Gelecek için bugün attığımız her adım, yarattığımız her direniş, kurduğumuz her barikat, çarpıştığımız her mevzi bir miras olarak kalacak. Biz bugünü mirasımızla ördük. Filistin'in eli taşı generalleri, Irak'ın direnen halkları, ülkemizin ezilen milyonları tarihe düşülen bu notu unutmayacak. Ve bu not yarın atacağımız daha büyük adımlarla anımsandığında, bizler daha büyük barikatların ardında daha birikimli ve daha büyük bir çarpışmanın arifesini yaşayacağız.

BİRLEŞİK METAL-İŞ İŞTEN ATMALARI PROTESTO ETTİ

Birleşik Metal-İş İzmir Şubesi, Çolakoğlu Şirketler Grubu'na ait Med Union Containers A.S Fabrikası'nda çalışan işçilerin işten çıkarılmasını protesto etti.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İzmir Bölge Müdürlüğü önünde biraraya gelen yaklaşık 50 kişilik grup, **"Yaşasın onurlu mücadelemiz"**, **"Yaşasın sınıf dayanışması"**, **"İşçilik onuru sefaleti yenecek"** şeklinde slogan attı. Burada sendika Yönetim Kurulu adına konuşan Şube Başkanı **Ali Çeltik**, sendikal mücadelelerinin devam edeceğini belirterek, direnişlerini sonuna kadar sürdüreceklerini söyledi. İşçilerin en temel insan haklarından birisi olan sendika hakkının gasp

edildiğini ifade eden Çeltik şöyle konuştu: "İşçilerin insanca yaşamak için verdikleri mücadele karşısında, karşı karşıya kaldıkları çağdışı uygulamalar, işçi arkadaşlarımızın ve sendikamızın gösterdiği kararlılık ve inançla geri püskürtülecektir. İşyeri çalışılacak ürün yok diye kapatıldı ve işçiler işten çıkarıldı. Hem de sendikamızın örgütlülüğünü kırmak için 20 Haziran tarihinden itibaren üyelerimizin iş akitlerini fesh ederek, yasal hakları olan ihbar tazminatları dahi ödenmemiştir. Oysa iki haftadır fabrikaya ham madde gelmektedir. Biz haklarımızı istiyoruz, başka hiçbir şey istemiyoruz."

(H. Merkezi)

Belediye işçileri maaşlarını alamadı

Seçimler öncesi **"işçinin alın-teri kurumadan maaşını ödeyemeyiz"** sözlerini meydanlarda haykıran AKP'li belediyelerin sözleri havada kaldı.

İzmit **Saraybahçe Belediyesi** işçisi bu ay maaşını alamazken, **Bekirpaşa**'da işçilere yarım maaş ödendi.

Seçim öncesinde imzalanan toplu sözleşmeleri tanımamakta ısrar eden başkanlar, **belediye çalışanlarına maaşlarını** ödemedi.

Bekirpaşa Belediyesi Hesap

İşleri Müdürü **Ali Sağlık** ise, emekli olanlara ödeme yaptıkları için **işçiyeye verecek paralarının kalmadığını** söyledi.

Maaşlarını önceki gün almaları gereken Saraybahçe Belediyesi işçisine de paraları ödenmedi.

Saraybahçe Belediyesi Hesap İşleri Müdürü **Seyhan Özcan**, 100 emekçiye 65 milyar lira ödeme yapabildiklerini, **işçilerin maaşını ise yatıramadıklarını** ifade etti. (Kartal)

İzlenim... İzlenim... İzlenim... İzlenim... İzlenim... İzlenim... İzlenim... İzlenim...

Tarihe düşülen onurlu notlar..

Aylarca yapılan etkinliklerden, basın açıklamalarından, eylemlerden sonra on binler yağın yağmura aldırılmaksızın yürüdüler Kadıköy'de ve alanı hınca hıncı doldurdular. "Bu iş burada bitmez" diyenler, "Söyleyecek sözümüz var" diyenler **Okmeydanı Fatma Girik Parkı**'nda ertesi günlerde buluşma sözlerini yinelediler.

Kadıköy mitinginin ardından **Okmeydanı Fatma Girik Parkı**'nda buluşanlar **Partizan, ILPS, HÖC, Alınteri, ESP, SGD, BDSP, Ekim Gençliği, İşçi Mücadelesi** ve **SDP** gençliği oldu. Ortaklaşa her kollektifin yemek yemesinin ardından, parkın her bir yanından emperyalizm ve NATO karşıtı sloganlar yükseldi. Ne halaylar ne türküler ne de sloganlar susmak bilmedi gecenin geç saatlerine dek... **Grup Yorum** ve **Grup Vardiya**'nın ezgileri kitleyi coşturdu. Sabahın erken saatlerinden itibaren ayakta olunmasına rağmen gece yarısını geçtiği halde kitlenin coşkusu, enerjisi ve kararlılığı kendinden hiçbir şey kaybetmeden aynı heyecanla de-

ğinde... **Bu topraklarda halkların umudu olan devrimci ve komünistlerin seslerini yükseltmesi gerekiyordu ve yükselttiler de...**

Gece boyunca polis baskın yapması ihtimali ile nöbetler tutuldu. Bu arada ezgiler yükselip halaylar çekilirken, mahalle halkı da gelip etkinliklere katılıyor, desteğini sunuyordu.

Sabah saat 05.00'de yerinde durmayan kitlenin çoğu ayaklanmıştı bile. Akşamki canlılık sabah da aynı şekilde devam ediyordu. Yapılan ayaküstü kahvaltının ardından tüm bileşenler kortejlerini oluşturdu. Yapılan konuşmalarda sürekli esas hedefimizin **Mecidiyeköy'e** varmak ve barikatları zorlamak olduğu vurgulandı. Bu yüzden slogan atılmadan, pankartlar ve dövizler açılmadan yürünmesi gerektiği açıklandı.

Yola koyulan kortejler sessiz ama güçlü bir ırmak gibi akıyordu Çağlayan'a doğru. Slogan atmıyan kitle, zafer işareti ve yumruklarla dile getiriyordu öfkelerini, kararlılığını... Güzel olansa buna yoldan geçen taksicilerin,

rüşme'nin bile yapılmasını beklemeden panzerleri kitlenin üzerine sürdüler. Aynı anda ardarda atılan gaz bombaları ve göz yaşartıcı gazla kitle aniden bastırılarak panik haline sürüklenmek istedi. Kitlenin bir kısmı geriye doğru, bir kısmı ise benzin istasyonunun bulunduğu sokağa doğru geri çekilerek girdikleri ara sokaklarda barikatlar kurdular. **Ele geçen her şey düşmanı engellemek için barikatın bileşeni oluyordu artık.** Ancak, burjuva basının ertesi gün gazetelerde ya da aynı akşam televizyonlarda verdiği gibi amaç halka zarar vermek değildi, olmazdı da.. Olabildiğince halktan insanlara, evlere, küçük esnafa zarar vermekten kaçınıldı. **Devrimciler halka propaganda yaparak neden bu eylemi yaptıklarını her fırsatta dile getirirken, polisler ise yürürken ana caddeye çıkan yolu kapattıklarından korna çalan arabalara sinirden köpürmüş bir halde bağırarak ağıza alınmayacak küfürler ediyordu.** Sadece onlara değil, yoldan geçen halka, gazetecilere hıncını almak istercesine defalarca küfredildiğine tanık olduk.

"Polis terörü" kavramı kimilerince abartılı bir anlatım zannedilebilir. Ancak burada söz konusu olan sadece eylemcilere karşı olan bir tutum değildi. Eylemcileri özellikle öldüresiye dövüyor, gözaltına alma gereği bile duymuyorlardı. "Nasıl olsa hastanelerden toplarız" düşüncesi vardı. Polis kimi yerlerde yaralıların hastaneye götürülmesini engelledi, kiminde ise geciktirdi. Yani polis azgın terörü sadece "terörist" olarak gördüğü eylemcilere karşı değil aynı zamanda çevredeki tüm halka yönelikti.

Sonuç olarak kısaca şunu söyleyebiliriz; Okmeydanı'nda o gün devrimci dayanışmanın en güzel örneklerinden biri sergilendi ve barikatlarda, ortak düşmana karşı omuz omuza dövüldü. Bu dayanışma polis şeflerinin korkarak geri çekilenlere "korkmayın" diye anons yaptıran güçlü bir dayanışmaydı.

Sonuçta uzun yıllar sürecek olan sınıf mücadelesinde tarihe onurlu bir not düşülmüş oldu, ortaklaşa güçlü omuz omuza.. Azim ve cesaretle...

Dün bizimdi, gün bizimdir, yarın da bizim olacak!

vam ediyordu.

Geceyi kimisi beton zeminde, kimisi taşların üzerinde, kimi uzun sohbetlerine devam ederek geçirdi. Aynı amaç etrafında kenetlenmiş olmanın getirdiği dayanışma duygusu ve verdiği güçle çok az uyuyup, daha çok birlikte zaman geçirdi insanlar. Devletin kolluk güçlerinin saldıracığından emin olunması, heyecan ve coşkuyla birlikte kararlılığı da yansıtmıştı insanların yüzüne. Heyecanlar, kaygılar yapılan şakalarda dile getiriliyor ama herkes aynı ortak paydada buluşuyordu: "İstanbul NATO'ya mezar olacak!"

Elbette emperyalistlerin kanlı hesaplarını yapmalarını eli kolu bağlı seyredecezdik, bunun da ötesinde devrimci iradeyi devletin sınırları içerisine çekmesine izin veremezdik! Madem siyahla çarpıştıyordu beyaz, madem günle savaşıyordu gece bir irade beyanı söz konusuydu devrimci ve komünistler

işyerlerinde çalışan insanların camlardan aynı şekilde karşılık vermesiydi. Upuzun, ince ama coşkun bir ırmak gibi akıp gidiyordu düşmanın üstüne; sakin ve içten içe kaynayan bir yanardağ gibi...

Barikatın önüne gelindiğinde temsilciler kolluk güçleriyle görüşmeye giderken, eylemciler hazırlıklarını yapmaya başlamışlardı. Çünkü adları kadar emindiler faşizmin göbekten bağlı olduğu emperyalizme ve onun silahlı örgütü NATO'ya karşı alanları zapt etmelerine izin vermeyeceklerinden, en azgın şekilde üstlerine saldıracaklarından... Temsilciler kolluk güçleriyle görüşürken, polisler pervasız bir tutum içerisindeydi. Ellerinde NATO zirvesini protesto eden eylemcilere karşı aylar öncesinden Hindistan'dan ithal ettikleri biber gazı, panzerlerin ve plastik kurşunların olmasının verdiği rahatlıkla tamamen prosedürden ibaret olan "gö-

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR
KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİPKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT:1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Eli kanlı katillere karşı İstanbul sokaklarında direniş yankılandı HER YER FELLUCE, HİÇBİR YERDEN ÇIKIŞ YOK!

NATO Zirvesi'ni protesto etmek için 27 Haziran Pazar günü Kadıköy Meydanı'nda düzenlenen miting ardından Kadıköy'den dönen NATO karşıtları aynı akşam Okmeydanı Fatma Girik Parkı'nda toplanarak ertesi gün için hazırlık yapmaya başladı. Partizan, ILPS, Yeni Demokrat Gençlik, HÖC, Alnteri, ESP, SGD, BDSP, Ekim Gençliği, İşçi Mücadelesi, SDP Gençliği'nden oluşan kitle öncelikle İstanbul dışından gelenlerin kalacakları yerleri ayarladı ve 28-29 Haziran'da yapılacak eylemlere ilişkin son değerlendirmeleri yaptı.

Halaylar çeken, türküler söyleyen NATO karşıtları sık sık attıkları emperyalizm ve NATO karşıtı sloganlarla mahalle halkının da yoğun ilgisini çekti. Halkın da destek verdiği, sahiplendiği kitle Grup Yorum'un ve Grup Vardiya'nın söylediği türkülerle geç saatlere kadar kolektif olarak etkinliklere katıldı.

Kitle sabah saat 08:00'de toplanmaya başlayarak sloganlarla, marşlarla NATO vadisine gitmeye hazırlandı. Saat 09:00'da Ce-

mevi yokuşundan Şark Kahvesi'ne, oradan da Mecidiyeköy yolunda yürümeye başladı. Polisin slogan ve pankartları bahane ederek yürütmeme tutumu olabileceği ihtimaline karşı, parkta konaklayan kitle slogan atmama kararı alarak polis barikatına doğru yürüyüşe geçti. Parktan oldukça coşkulu çıkan kitlenin hep bir ağızdan attığı "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganı Okmeydanı sokaklarında yankılandı. Slogansız ve pankartsız yürüyen kitle tek yönü kapatarak bayrak, flama ve dövizlerle Darülaceze önüne kadar geldiler. Ancak PERPA'da yoğun yığınak yapan Çevik Kuvvet, jandarma ve özel tim panzerlerle yolu kapatarak kimsenin yola devam etmemesini ve kitlenin dağılmasını istedi. Birlik temsilcilerinin polisle yaptığı görüşmeler daha devam ederken kitlenin üzerine aniden gaz bombaları atmaya ve panzerleri sürmeye başlayan Çevik Kuvvet birçok eylemcinin yaralanmasına neden oldu.

Polisin saldırısıyla ara sokaklara yönelen ve barikatlar kuran eylemciler gaz bom-

balarını geri atmaya, taşlarla polisleri püskürtmeye çalışarak molotof kokteylleriyle saldırıya yanıt verdiler. Şark Kahvesi, Piya-lepaşa, Feriköy Mezarlığı, Fatma Girik Parkı, Dikilitaş Parkı, İSTOÇ ve daha pek çok yerde pek çok ara sokakta barikat kuran ve direnen eylemcileri gözaltına alamayan polis yoğun gaz bombası atarak eylemcileri etkisiz hale getirdikten sonra jandarmayı göndererek kendinden geçmiş, bayılmış olanları gözaltına almaya çalıştı.

Ankara'dan takviye gelen çevik kuvvetlerle vahşice kitleye saldıran polis umduğu gibi bir sonuçla karşılaşmayınca daha da azgınlaşarak küfretmeye başladı ve çevredeki esnaflara, mahalle halkına karşı da şiddet kullanmaktan çekinmedi. "Şüpheli" gördüğü evleri bastı, bazı işyerlerinin camlarını kırarak gaz bombası attı. İşçileri tartakladı, basın çalışanlarını jopla yaraladı ve plastik kurşun kullandı. Kullandığı plastik kurşunlardan ağır yaralananları gözaltına aldı. 15-20 kadar eylemciyi gözaltına almasına rağmen bazılarını aldığı kabul etmedi ve sokakta bulunan genç, yaşlı, çocuk demeden insanları zorla evlere soktu.

Barikatlar arkasında molotoflar ve sloganlarla direnen eylemciler kalaslar, meyve sandıkları vb. araçlarla barikatlar kurup yaklaşık saat 12:00'ye kadar çatışmaya devam etti. Eylemcilerin dağılmasının ardından ekipler halinde polis, jandarma, özel tim ve siviller akşam saatlerine kadar Okmeydanı'nda panzerlerle devriye gezdi.

Çatışmanın bitmesinin hemen ardından Okmeydanı SSK'yı abluka altına alan polis, tedavi edilen 13 kişiden 1'ini gözaltına alıp diğer yaralıların tedavisini beklemek üzere hastane önünde kamp kurdu. Yaralıların birçoğu tedavisi bitmeden tekrar gözaltına alındı. Bu arada yaralıların arkadaşları ve avukatları hastanenin güvenlik görevlileri tarafından içeri alınmayarak kapıda bekletildi. Polis hastaneden gözaltına alınanların gözaltında olduğunu kabul etmedi.

TKP/ML-TMLGB militanlarından eylem

TKP/ML-TMLGB militanları 29 Haziran'da Okmeydanı Fatma Girik Parkı'nda saat 13:30'da toplanarak emperyalizmi ve NA-

TO'yu emekçilere teşhir etti.

Eylemde TKP/ML-TMLGB pankartı açıldı. Yoğun bir şekilde yazılıma yapılırken olası bir saldı-

rı için eski ve kullanılmayan sopalara, tuğlalarla barikatlar kuruldu. Sık sık "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın Partimiz TKP/ML Halk Ordusu TIKKO, TMLGB", "TIKKO vuruyor Dersim kızillaşıyor", "Ahmet Laço yaşıyor, Sevda Yıldız yaşıyor", "Savaş öğren ilerle gücümüz TKP/ML" vb. sloganlar atıldı.

Molotof kokteylleriyle barikatlar ateşe verilirken megafonlarla NATO Zirvesi'nin emekçi halkımıza ve dünya halklarına getirisinin sömürü, talan, yağma, katliam ve tecavüzler olduğu anlatıldı. NATO'nun ve ABD'nin terörizmle mücadele adı altında artırdığı

saldırıların içten içe çürüten emperyalizmin varolmaya çalışma çabalarından biri olduğu belirtilirken, devrimcilerin, devletin ve burjuva basının yansıttığı gibi terörist olmadığı, halk için canını feda etmeye hazır insanlar olduğu emperyalizmin ve onun yerli uşaklarının ve işbirlikçilerinin gerçek teröristler olduğu dile getirildi.

Militanlar komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı ilkesini benimseyerek Kürtlerin ulus olduğunu dile getirdiğini, Kemalizme bakış açısındaki netliği vb. düşüncelerini anlattıktan sonra yine sloganlarla, molotof kokteylleriyle eylemleri-

ne devam ettiler.

Eylemde NATO Zirvesi'nin gerçekleştiği günler olan 28-29 Haziran'da yapılan eylemlere azgınca saldırılması protesto edilerek, yaptığı toplantıda dahi emekçi halk kitlelerinin yaralanması, kurşunlanması, gözaltına alınmasını emreden, emperyalizmin silahlı örgütü NATO'nun buradan bile gerçek yüzünün çok net görüldüğü gerektiği vurgulandı.

Eylemi başlatan TKP/ML-TMLGB militanlarına daha sonra MKP militanları da katıldı. Daha sonra ortak yapılmaya devam edilen eylem, herhangi bir kayıp verilmeden bitirildi. Bu arada polisin mahalleyi abluka altına almaya başladığı da görüldü.